

การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน

กรุงเทพมหานคร

ภัทรานิษฐ์ เกษรสมล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566

เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ภัทรานิษฐ์ เกษรสมล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

POLITICAL AWAKENING OF THE PEOPLE IN THE EXERCISE OF VOTING
RIGHTS IN 2023, BANG BON DISTRICT, BANGKOK

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem. It features a central shield with a sunburst at the top, a tiered umbrella (parasol) in the middle, and a lotus flower at the bottom. The shield is flanked by two stylized figures, possibly deities or monks, holding lotus flowers. Above the shield is a large, multi-tiered umbrella. The entire emblem is surrounded by a decorative border of lotus flowers and leaves. The text "PHATTRANIS KESORNSUMOL" is centered over the middle of the emblem.

PHATTRANIS KESORNSUMOL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAM IN POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2025

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ชื่อนักศึกษา	ภัทรานิษฐ์ เกษรสมุล
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐศาสตร์
ปีพุทธศักราช	2568
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	พระมหาชินกร สัจจิตโต, ดร.

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(พระมหาสุรไกร ชื่นพุทธิสิริ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(พระมหาชินกร สัจจิตโต, ดร.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษภา ผาทอง)

กรรมการ

(พระมหาอรุณ ปัญญาโรจน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมุตโต, ดร.)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ชื่อนักศึกษา	ภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล
ชื่อปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐศาสตร์
ปีพุทธศักราช	2568
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	พระมหาชินกร สัจจิตโต, ดร.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อเสนอแนะแนวการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน และทดสอบสมมติฐาน t-test และ F-test และใช้แบบสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 5 ท่าน โดยวิเคราะห์จัดประเภทของข้อมูล และสรุปเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive)

ผลการวิจัยพบว่า

1) การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ คือ ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง และด้านนโยบาย ตามลำดับ

2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร คือ พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์ ควรชี้แจงเกี่ยวกับที่มาของงบประมาณในนโยบายต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนมากขึ้น ไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง

คำสำคัญ: การตื่นตัวทางการเมือง, การใช้สิทธิเลือกตั้ง, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

Thesis Topic	POLITICAL AWAKENING OF THE PEOPLE IN THE EXERCISE OF VOTING RIGHTS IN 2023, BANG BON DISTRICT, BANGKOK
Student's Name	Phattranis Kesornsumol
Degree Sought	Master of Political Science
Program	Political Science
Anno Domini	2025
Advisor	Phramaha Chinnakorn Sucitto, Dr.

This research aims to 1) study the political awakening of the people in the exercise of voting rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok; 2) compare the political awakening of the people in the exercise of voting rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok, classified by personal factors; and 3) suggest political awakening of the people in the exercise of voting rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok. This research is a mixed-method research, in which a questionnaire was distributed to a sample of 400 people. Data were analyzed using frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and t-test and F-test hypotheses. An interview form was used with five key informants, who analyzed and classified the data, and summarized it in descriptive text.

The results of the research found that

1) The political awakening of the people in the exercise of voting rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok, in all five dimensions was at a high level. When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, they were: campaigning, political parties, and policies, respectively.

2) The results of the hypothesis testing found that people in Bang Bon District Bangkok with different gender, age, education level, occupation and income have different political awareness in exercising voting rights in all 5 dimensions with statistical significance at 0.05.

3) Recommendations on political awakening of the people in the exercise of voting rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok are: Political parties should have a strong stance, be firm in their ideology, should clarify the source of budget in

various policies more clearly, should not present distorted information or show neutrality.

Keywords: Political awakening, Voting rights, House of Representatives, Bang Bon District Bangkok.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดีเพราะอาศัยองค์กร และบุคคลหลายฝ่ายโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กราบขอบพระคุณพระธรรมวชิรจินดาภรณ์, รศ. ดร.ขอบคุณพระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ, ผศ. ที่ได้อนุมัติการทำวิจัยเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระมหาชินกร สุจิตโต, ดร. อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ช่วยแนะนำตรวจสอบรูปแบบงานวิจัย และแก้ไขงานวิจัยฉบับนี้ให้สมบูรณ์ด้วยดีตลอดมา ขอบคุณพระมหาอรุณ ปัญญารุโณ, ดร., พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมุตโต, ดร., ผศ.ดร.เกษภา ผาทอง, ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวีชราลักษณ์, และ ดร.นภารัตน์ กิตติรัตนมงคล ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ขอบคุณคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ และเวลาในการทำวิจัย รวมทั้งเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่เมตตาคอยให้กำลังใจ ให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบเอกสาร

ขอบคุณห้องสมุดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

ขอบคุณนายธวัชชัย แพงไทย ผู้อำนวยการเขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในการอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าพื้นที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือวิจัย (Try out) ขอบคุณนายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่อนุเคราะห์ข้อมูล การลงพื้นที่เก็บข้อมูล ตลอดจนให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์เพื่อทำวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทางรัฐศาสตร์ทุกท่าน ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นางนาริรัตน์ ภาควงษ์ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตบางบอน พ.ศ. 2566 ฝ่ายตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร, นางสาวรักชนก ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน เขตบางบอน, นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด, และนางศิริรัตน์ หอมจันทร์ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตบางบอน ตลอดจนประชาชนเขตบางบอนทุกท่านที่เมตตาตอบแบบสอบถาม รวมทั้งผู้ช่วยนักวิจัยที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ให้โอกาสพร้อมทั้งให้การสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่ได้กรุณาติดต่อประสานงาน จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ภัทรานิชฐ์ เกษรสุมล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ธ
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามของการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมือง.....	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง.....	18
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประเทศไทย พ.ศ. 2566.....	27
2.4 บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย.....	45
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	54
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย.....	56
3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	58
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.4 กลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	59
3.5 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	60
3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
3.7 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	63
3.8 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
3.10 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	68
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71

4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4.2	ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4.4	องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	147
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	150
5.1	สรุปผลการวิจัย.....	151
5.2	อภิปรายผลการวิจัย.....	156
5.3	ข้อเสนอแนะ.....	169
	บรรณานุกรม.....	173
	ภาคผนวก.....	180
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	181
	ภาคผนวก ข หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ.....	187
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	192
	ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	201
	ภาคผนวก จ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา.....	211
	ประวัติผู้วิจัย.....	213

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	ผลการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร.....	60
ตารางที่ 3.2	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants).....	61
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	72
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	73
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	73
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	74
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้.....	74
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน.....	75
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร.....	76
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง.....	77
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง.....	78
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย.....	79
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร.....	80
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	81

ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	87
ตารางที่ 4.25	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	88
ตารางที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé).....	88
ตารางที่ 4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ.....	89
ตารางที่ 4.28	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ.....	89
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé).....	90
ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอายุ.....	90
ตารางที่ 4.31	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอายุ.....	91
ตารางที่ 4.32	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ.....	91
ตารางที่ 4.33	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ.....	92

ตารางที่ 4.34	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé).....	92
ตารางที่ 4.35	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอายุ.....	93
ตารางที่ 4.36	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอายุ.....	93
ตารางที่ 4.37	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ.....	94
ตารางที่ 4.38	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ.....	94
ตารางที่ 4.39	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé).....	95
ตารางที่ 4.40	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	95
ตารางที่ 4.41	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	96
ตารางที่ 4.42	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé).....	97
ตารางที่ 4.43	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	98

ตารางที่ 4.44	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	98
ตารางที่ 4.45	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	99
ตารางที่ 4.46	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	100
ตารางที่ 4.47	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	100
ตารางที่ 4.48	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	101
ตารางที่ 4.49	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	102
ตารางที่ 4.50	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	102
ตารางที่ 4.51	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	103
ตารางที่ 4.52	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	104
ตารางที่ 4.53	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	104

ตารางที่ 4.54	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	105
ตารางที่ 4.55	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	106
ตารางที่ 4.56	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	106
ตารางที่ 4.57	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	107
ตารางที่ 4.58	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	108
ตารางที่ 4.59	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	108
ตารางที่ 4.60	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	109
ตารางที่ 4.61	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ.....	110
ตารางที่ 4.62	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ.....	110
ตารางที่ 4.63	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	111

ตารางที่ 4.75	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	119
ตารางที่ 4.76	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้.....	120
ตารางที่ 4.77	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้.....	121
ตารางที่ 4.78	การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	122
ตารางที่ 4.79	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้.....	123
ตารางที่ 4.80	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้.....	123
ตารางที่ 4.81	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	124
ตารางที่ 4.82	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้.....	125
ตารางที่ 4.83	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้.....	125
ตารางที่ 4.84	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	126

ตารางที่ 4.85	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้.....	127
ตารางที่ 4.86	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้.....	127
ตารางที่ 4.87	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	128
ตารางที่ 4.88	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้.....	129
ตารางที่ 4.89	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้.....	129
ตารางที่ 4.90	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé).....	130
ตารางที่ 4.91	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามรายได้.....	131
ตารางที่ 4.92	แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามรายได้.....	131
ตารางที่ 4.93	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	132
ตารางที่ 4.94	แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร.....	134
ตารางที่ 4.95	แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง.....	135
ตารางที่ 4.96	แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง.....	135

ตารางที่ 4.97	แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย.....	136
ตารางที่ 4.98	แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร.....	137
ตารางที่ 4.99	แสดงรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ 5 ท่าน ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง.....	138
ตารางที่ 4.100	ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร.....	140
ตารางที่ 4.101	ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง.....	142
ตารางที่ 4.102	ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง.....	144
ตารางที่ 4.103	ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย.....	145
ตารางที่ 4.104	ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร.....	147

สารบัญรูปภาพ

หน้า

	หน้า
ภาพที่ 2.1 เปรียบเทียบระบบเลือกตั้งของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 กับ 2560.....	27
ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างบัตรเลือกตั้งของไทย พ.ศ. 2566.....	29
ภาพที่ 2.3 สรุปการหาจำนวนราษฎรต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน (เลือกตั้ง พ.ศ. 2566).	34
ภาพที่ 2.4 คอนเทนต์หลักโค้งสุดท้ายในการหาเสียงของพรรคการเมือง.....	39
ภาพที่ 2.5 นโยบาย 15 เรื่องของพรรคก้าวไกล.....	40
ภาพที่ 2.6 นโยบายเรื่องของพรรคเพื่อไทย.....	41
ภาพที่ 2.7 ภาพ (มีม) ถือกระดาษเปล่าให้ชาวอินเทอร์เน็ตมีส่วนร่วม.....	43
ภาพที่ 2.8 ภาพ (มีม) ไวรัล คุณชัชชาติ สิทธิพันธุ์.....	44
ภาพที่ 2.9 ข้อมูลประชากรเขตบางบอน.....	47
ภาพที่ 2.10 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	48
ภาพที่ 4.1 สรุปผังมโนทัศน์องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	149

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การตื่นตัวทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ประชาธิปไตยเกิดความเข้มแข็งได้ การอบรมกล่อมเกลากิจการการเมืองซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ทางการเมืองจากรุ่นสู่รุ่น สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในด้านการเมืองที่พัฒนาขึ้นได้ตามกาลเวลาที่เหมาะสม (ณัฐมณี หมวกฉิม, 2564, หน้า 1) ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยไม่ใช่ระบบที่ดีที่สุด หากแต่เป็นระบบที่เลวร้ายที่สุด หรือเป็นระบบการปกครองที่ทำงานได้ผล นี่คือข้อสรุปจากการศึกษาการเมืองการปกครองเปรียบเทียบ เพราะไม่มีระบบใดในโลกจะสมบูรณ์แบบ ซึ่งก็มีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนเช่นเดียวกับระบบอื่น หากแต่จุดแข็งของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นเมื่อมองภาพรวมแล้วมีมากกว่าจุดอ่อน จุดแข็งของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยก็คือระบบที่ประกันสิทธิเสรีภาพ (rights and freedom) ความเสมอภาค (equality) ความยุติธรรม (justice) สิทธิมนุษยชน (human rights) และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (human dignity) (ลิขิต ธีรเวคิน, 2563, หน้า 1) ทั้งนี้หากประชาชนในสังคมมีสำนึกและมีความกระตือรือร้นทางการเมืองอย่างต่อเนื่องย่อมส่งผลให้ประชาธิปไตยมีคุณภาพอย่างที่เราคาดหวังได้ กล่าวคือ ประชาชนเป็นผู้แสดงทางการเมืองมากกว่าจะเป็นผู้ชมทางการเมือง ดังนั้น การตื่นตัวทางการเมืองจึงต้องมีลักษณะที่ต่อเนื่องและมีความเป็นเหตุเป็นผลอันเกิดจากมโนสำนึกของประชาชนที่เข้าใจสภาพการเมืองอย่างถูกต้อง แต่ไม่ใช่เป็นการตื่นตัวที่เกิดจากการปลุกเร้าเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพียงช่วงเวลาสั้น ๆ (พระธงชัย วชิรญาณ, 2563, หน้า 21)

การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นหลักการสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยมีสิทธิมีเสียงในการปกครองตนเอง และทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง (น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ, 2567, หน้า 1) ประเทศไทยจัดให้มีการเลือกตั้งครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2475 โดยมีการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2476 วิธีการเลือกตั้งเป็นแบบทางอ้อม สำหรับสถิติการเลือกตั้งที่น่าสนใจของการเลือกตั้งครั้งแรกของประเทศไทยคือ มีประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 4,278,231 คน และประชาชนมาใช้สิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 1,773,532 คน จังหวัดที่มีผู้ใช้สิทธิ์มากที่สุดคือจังหวัดเพชรบุรี หลังจากนั้นประเทศไทยได้มีการเลือกตั้งจนถึงปัจจุบันรวมทั้งสิ้น 27 ครั้ง (มาลินี คงริน, 2567, หน้า 1) และการเลือกตั้งที่มีความสำคัญ และประชาชนโดยทั่วไปให้ความสนใจอย่าง

กว้างขวางมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 หรือ เป็นครั้งที่ 27 จัดขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ 14 พฤษภาคม 2566 มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 39,514,939 คน (ร้อยละ 75.71) (คณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566, หน้า 95)

และในการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป วันที่ 14 พฤษภาคม 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร นับอยู่ในเขตเลือกตั้งที่ 28 มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 136,636 คน มีผู้มาใช้สิทธิอยู่ที่ 105,488 คน (คณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566) ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่น่าสนใจ แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ยังพบประเด็นที่น่าศึกษาบางประการ เช่น ด้านคุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะในการเลือกตั้งรอบนี้บ้านใหญ่ พรรคใหญ่ กลับต้องพ่ายแพ้ให้กับผู้สมัครหน้าใหม่ (Ilaw, 2566, หน้า 1) โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครถูกย้อมให้พื้นที่เป็นสีส้มและเขตที่ทุกสายตาจ้องส่วนใหญ่มักจะเป็นเขตเลือกตั้งที่ 28 ซึ่งเป็นพื้นที่เกิดปรากฏการณ์ “มดส้มล้มช้าง” ผู้สมัครหน้าใหม่ชนะการเลือกตั้งแบบพลิกฉีก คะแนนแซงสองตระกูลใหญ่อ่างท่วมทัน (พิเชฐ ทรัพย์เกียรติคุณ, 2566, หน้า 1) ในด้านการหาเสียง ทางพรรคก้าวไกลใช้ “วาทกรรมมีเราไม่มีลุง” มาเป็นจุดขายสำคัญ จนกระทั่งได้รับกระแสจากฝ่ายชั่วคราวการเมืองที่ต้องการเห็น “ความเปลี่ยนแปลง” อย่างสิ้นหลาม (ไทยรัฐออนไลน์, 2566, หน้า 1) แต่ในทางพรรคเพื่อไทยเคยรณรงค์หาเสียงด้วยแคมเปญ “ไล่หนูตึงเห่า” ก่อนที่จะจัดตั้งรัฐบาลกับพรรคภูมิใจไทย ซึ่งนายแพทย์ชลน่านได้ตอบว่า “การรณรงค์ว่าไล่หนูตึงเห่า มันเป็นภาพของการรณรงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียงเลือกตั้ง” (ปฐวิญญ์ วัฒนสุข, 2567, หน้า 1) ในด้านพรรคการเมือง แต่ละพรรคการเมืองได้ชูบุคคลสำคัญของพรรคเพื่อสร้างกระแส เช่น พรรคก้าวไกลชูนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ หัวหน้าพรรคประกาศพร้อมเป็นนายกฯ คนที่ 30 เป็นแกนนำปิดสวิตช์ 3 ป. สร้างประเทศไทยที่ไม่เหมือนเดิม สร้างประเทศที่ “การเมืองดี ปากท้องดี มีอนาคต” ทางด้านพรรคเพื่อไทย พรรคคู่แข่งหลัก ชูเรื่องความเป็นมืออาชีพการบริหารเศรษฐกิจเป็นจุดแข็ง และยังชู “นายเศรษฐา ทวีสิน” ผู้บริหารบริษัทเอกชนขึ้นเป็น 1 ใน 3 แคนดิเดตนายกฯ ในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 (พีพีทีวี, 2566, หน้า 1) ด้านนโยบาย ในการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2566 มีการแข่งขันทางนโยบายที่สูงมาก แต่ยังมีบางนโยบายที่เป็นข้อถกเถียงอยู่บางประการ เช่น นโยบายแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท ให้กับผู้มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป ของ พรรคเพื่อไทยในการหาเสียงเลือกตั้งหาเสียงเลือกตั้งก็เป็นที่ถูกถกเถียงกันมากในสังคม รวมทั้งในหมู่นักวิชาการถึงแหล่งเงินงบประมาณนโยบายนี้จะมาจากที่ใด เพราะพรรคเพื่อไทยได้แจ้งต่อ กกต. ว่าที่มาของเงินที่จะใช้ในการดำเนินการนโยบาย “โดยใช้การบริหารงบประมาณปกติ และการบริหารระบบภาษี” ซึ่งยังขาดความชัดเจนในส่วนแหล่งที่มาของเงินงบประมาณ” (ภาสกร เงินเจริญกุล, 2566, หน้า 4) และในด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ผู้สมัครหน้าใหม่มีทักษะความเป็น Content Creator ที่ใช้กลยุทธ์หาเสียงผ่านโซเชียลมีเดีย การใช้มีมเป็นเครื่องมือทางการเมือง เมื่อภาพกลายเป็นมีมและส่งต่อกันจนกลายเป็นไวรัลบนโลกโซเชียล คนที่อยู่ในมีมจะถูกจดจำไปโดยปริยาย หรือทักษะในการทำคอนเทนต์เป็นคลิปปวีดีโอสั้น ๆ เข้าใจง่ายผ่าน

ดึกดื่นก็ตาม สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้คนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและมีความน่าสนใจมากกว่าการใช้ยุทธวิธีแบบเก่า (ปริชาติ หาญตนศิริสกุล, 2566, หน้า 1) ดังนั้น การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน หากเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม, เศรษฐกิจ, ภาวะจำยอม, ความเชื่อ, ค่านิยม, ทศนคติทางการเมือง, การถูกปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ตลอดจนยุทธวิธีการหาเสียงสมัยใหม่แล้ว (ลิขิต ธีรเวคิน, 2563, หน้า 1) ผู้วิจัยจึงอยากนำประเด็นเหล่านี้มาศึกษาเพื่อหาคำตอบถึงปรากฏการณ์ดังกล่าวต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์ทั้งการศึกษาเหตุปัจจัยของการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ปีพุทธศักราช 2566 รวมถึงเป็นการนำข้อสรุปจากการวิจัยไปใช้พัฒนาการเมือง การตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิการเลือกตั้ง ของประชาชนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ตลอดจนสามารถนำข้อเสนอแนะของการทำวิจัยครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งข้าพเจ้า องค์กร และในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

1.2.2 ผลการเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นอย่างไร

1.2.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน

1.3.3 เพื่อเสนอแนะแนวการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.4.2 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.4.3 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.4.4 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.4.5 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” มีรายละเอียดของขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 77,589 คน (สำนักงานเขตบางบอน, 2568)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

1.5.2 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง 77,589 คน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง รวมทั้งสิ้น 5 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การเลือกตั้งทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร
2. ด้านการหาเสียง
3. ด้านพรรคการเมือง
4. ด้านนโยบาย
5. ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

1.5.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2567 ถึงวันที่ 10 มิถุนายน 2568 เป็นระยะเวลา 275 วัน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

1.6.2 ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน

1.6.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

1.6.4 สามารถนำผลการวิจัยนี้มาเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการเสริมสร้างการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในอนาคต

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ดังนี้

การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน หมายถึง การเรียกร้อง หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร มากขึ้น อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม, เศรษฐกิจ, ภาวะจำยอม, ความเชื่อ, ค่านิยม, ทักษะคิดทางการเมือง, การถูกปิดกั้นการ

แสดงความคิดเห็นทางการเมือง, การรับข้อมูลข่าวสารที่ฉับไว เป็นต้น มีตัวแปรสำคัญ 3 ตัวแปร คือ 1) วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัครและผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย 2) วัฒนธรรมทางการเมืองที่เน้นสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม และ 3) การจัดหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง กลไกการใช้อำนาจนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยทำการเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนไปใช้อำนาจปกครองประเทศแทนตนด้วยความชอบธรรม และควบคุมการใช้อำนาจรัฐเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม โดยมีข้อกำหนดต่าง ๆ รวมถึงการจัดให้มีการเลือกตั้งโดยเสรี เพื่อลดภาวะความตึงเครียด ขจัดความขัดแย้ง หรือการสืบทอดอำนาจ ในการใช้สิทธิเลือกตั้งประกอบด้วย 1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร 2) ด้านการหาเสียง 3) ด้านพรรคการเมือง 4) ด้านนโยบาย และ 5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ผู้แทนปวงชนชาวไทยตามคำนิยามในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และเป็นผู้ที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตบางบอน กรุงเทพมหานครตัดสินใจเลือกตั้งในปีพุทธศักราช 2566

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่เดินทางไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 มาตรา 31 และมาตรา 32 ตามลำดับ

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร คือ คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 97 ประกอบมาตรา 41 และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ด้านการหาเสียง คือ การใช้พื้นที่ออนไลน์ในการหาเสียงเลือกตั้งผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Facebook, Twitter, Youtube, Tiktok เป็นต้น ผสมผสานกับการหาเสียงแบบเก่า เช่น การเดินพบปะผู้คน การใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย ตลอดจนการใช้วาทกรรมเพื่อต่อสู้ในแง่ของอุดมการณ์ เป็นต้น และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านการหาเสียง จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล

ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของ การที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ด้านพรรคการเมือง คือ กลุ่มคนที่มีแนวคิด หรืออุดมการณ์ทางการเมืองอย่างเดียวกัน รวมกันจัดตั้งเป็นรากฐานที่แน่นอนชัดเจน มีตั้งแต่พรรคการเมืองแนวก้าวหน้า เสรีนิยม อนุรักษ์นิยม ไปจนถึงอนุรักษนิยมสุดขั้ว การโปรโมตพรรคมีทั้งช่องทางออนไลน์ และออฟไลน์ และมีหน้าที่สำคัญ เช่น การเป็นสถาบันการเมืองที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับประชาชน เป็นต้น และใน ประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านพรรคการเมือง จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒិภาวะทาง การเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบ การปกครองแบบประชาธิปไตย

ด้านนโยบาย คือ สิ่งที่มีผลกระทบต่อประชาชนทุกชนชั้น โดยการที่ประชาชนเลือก ผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ นโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตนด้วยความคาดหวัง ว่าผู้แทน หรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้นจะนำอุดมการณ์และ นโยบายไปเป็นแนวนโยบายในการบริหารประเทศ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย ถือเป็นการแข่งขันทางการเมืองที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ไปจนถึงนโยบายทางการเมือง และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านนโยบาย จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร คือ การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการนำเสนอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับพรรค นโยบายพรรค ตัวผู้สมัคร ผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมา ตลอดจนประเด็นปัญหา ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่าทีของพรรครัฐบาล และพรรคการเมืองอื่น ๆ ช่วยให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ทาง การเมืองเพิ่มมากขึ้นจากสภาวะปกติที่ไม่มีการเลือกตั้ง ทั้งช่องทางออนไลน์ และออฟไลน์ เนื่องจาก ในบรรยากาศของการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัครและพรรคการเมืองจะใช้ช่องทางต่าง ๆ ในการสื่อสาร มากกว่าในอดีต ในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จะต้องยึดโยงกับ สิ่งสำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของ การที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎี โดยมีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และตั้งคำถามเพื่อการวิจัย ดังนั้นแนวและคิดทฤษฎีที่จะนำมาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์มีดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมือง
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประเทศไทย พ.ศ. 2566
- 2.4 บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมือง

2.1.1 ความหมายของการตื่นตัวทางการเมือง

ซามูเอล ฮันติงตัน (Samuel Huntington, 1968, อ้างถึงใน ลิขิต จีระเวคิน, 2563, หน้า 1) กล่าวว่า ความตื่นตัวทางการเมือง (political consciousness) และการเรียกร้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยรวมเรียกว่าความจำเริญทางการเมือง (political modernization) เป็นการขยับตัวของสังคม หรือการเปลี่ยนแปลงของสังคม เช่น เปลี่ยนจากเกษตรไปสู่กึ่งเกษตรกึ่งอุตสาหกรรม การพัฒนาการศึกษา การขยายตัวของสื่อมวลชน การเกิดชุมชนเมืองมากขึ้น นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญนั้นคือ ความตื่นตัวทางการเมือง

บดีนทร์ ฉายแสง (2553, หน้า 1) กล่าวว่า การตื่นตัวทางการเมืองเป็นการที่ประชาชน “อยู่ในภาวะจำยอม” เมื่อพวกเขารวมตัวกันมากขึ้นจะยิ่งเพิ่มพลังในการเรียกร้องจากรัฐ พวกเขาพยายามจะเรียกร้องการเลือกตั้ง ต่อต้านการรัฐประหาร หรือการที่ทหารจะเข้ามาแทรกแซงทางการเมือง ประชาชนจะไม่ยอมที่จะถูกดูถูกว่าเป็นตัวถ่วงของประชาธิปไตยอีกต่อไป สภาการณแห่งการตื่นตัวและเรียกร้องนี้ทำให้ “รัฐบาลไม่สามารถทำให้ประชาชนอยู่ในภาวะจำยอมได้อีกต่อไป”

วัฒนา แซ่ไฟเราะ (2555, หน้า 13) กล่าวว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมือง คือ ข้อมูลหรือความรู้ใหม่ที่ก่อตัวขึ้นเป็นกระแสที่มีศักยภาพ ที่จะผลักดัน

ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นกระแสพลังที่จะทำให้บุคคลจำนวนมากเกิดความสนใจและเกิดความเชื่อใหม่ว่า แนวทางหรือความเชื่อทางการเมืองที่ดำรงอยู่เดิมไม่เหมาะสมกับการพัฒนาที่พึงประสงค์ของสังคม จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเชื่อใหม่ซึ่งสอดคล้องกับการเสริมสร้างชีวิตทางการเมืองที่ดีกว่า อันจะนำมาซึ่งความสุขของประชาชนอย่างเสมอภาคทั่วหน้า

กฤษฎพลณ์ บุญครอง และศิวัช ศรีโสภากุล (2562, หน้า 94) กล่าวว่า ความตื่นตัวทางการเมืองเป็นผลมาจากการถูกปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ในช่วงที่ผ่านมา ทำให้เกิดทัศนคติที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือก คือนโยบายของพรรคการเมือง

กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์ (2563, หน้า 98) กล่าวว่า การตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ในประเทศไทยเกิดจากการเข้าถึงเทคโนโลยี การได้รับข้อมูลข่าวสาร เข้าถึงประเด็นเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคมได้ทันทั่วถึง จึงส่งผลให้ความสนใจในทางการเมืองหรือสังคมมีมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการส่งเสริมความสนใจให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

จิตรภรณ์ จันทิมา (2564, หน้า 43) กล่าวว่า ความตื่นตัวทางการเมือง หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง การให้ความสนใจในการเมืองมากขึ้น เพื่อใช้สิทธิใช้เสียงของตนในทางการเมือง รวมไปถึงการเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างจริงจัง ยกตัวอย่าง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การเข้าไปมีส่วนร่วมในการชุมนุมทางการเมือง เป็นต้น

ณฐมน หมวกฉิม และคณะ (2564, หน้า 106) กล่าวว่า ความตื่นตัวทางการเมืองเป็นที่มาของการแสดงออกทางการเมืองผ่านการมีส่วนร่วมในรูปแบบต่าง ๆ ที่ไม่ได้ มองว่าเป็นเพียง “วิธีการ” ทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังเป็น “เป้าหมาย” สำคัญยิ่งในการพัฒนาทางการเมืองอีกด้วย เพราะหากทำให้ประชาชนได้มีความตื่นตัวหรือกระตือรือร้นเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างจริงจังต่อเนื่องใน ทิศทางที่เหมาะสมแล้ว ย่อมสามารถเข้ามาติดตามและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใสและเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนอย่างจริงจัง

สรุป ความตื่นตัวทางการเมือง (political consciousness) หมายถึง การเรียกร้องหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมากขึ้น อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม, เศรษฐกิจ, ภาวะจำยอม, ความเชื่อ, ค่านิยม, ทัศนคติทางการเมือง, การถูกปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง, การรับข้อมูลข่าวสารที่ฉับไว เป็นต้น ผ่านการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ตามกฎหมาย และเป็นเป้าหมายที่สำคัญเพื่อสร้างความจำเริญทางการเมือง (political modernization) ในระบอบประชาธิปไตย

2.1.2 องค์ประกอบของการตื่นตัวทางการเมือง

ลิขิต อีระเวคิน (2529, หน้า 75) แนวคิดความตื่นตัวทางการเมือง เริ่มถูกนำมาเป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการวัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนในระบอบการปกครองแบบ

ประชาธิปไตยในวงกว้างมากขึ้น เนื่องจากถือว่าการตื่นตัวทางการเมืองหรือการเคลื่อนไหวทางการเมืองตามครรลองของระบอบ ประชาธิปไตยที่มีรากฐานสำคัญมาจากวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้นสามารถผลักดัน ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หรือ “อาตมมันทางการเมืองแบบประชาธิปไตย” ได้ “ความตื่นตัวทางการเมือง” ต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ

1. วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัครและผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวดารข้อมูลความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

2. วัฒนธรรมทางการเมืองที่เน้นสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม และน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของการเลือกตั้ง

3. การจัดหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มุ่งเน้นในการบ่มเพาะจิตสำนึกเรื่องอุดมการณ์ จริยธรรมทางการเมือง มารยาททางการเมือง กระบวนการทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่พึงประสงค์ โดยนำตัวอย่างการเมืองที่ดีจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้งในส่วนดีที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จัดทำเป็นหลักสูตรในการสอนตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม จนถึงชั้นมหาวิทยาลัยรวมทั้งตลอดจนโรงเรียน การเมืองทั้งหลาย ซึ่งควรจัดขึ้นโดยสภาพทางการเมือง โดยเฉพาะการอบรมเรื่องความรู้ ค่านิยม และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หรือเรียกว่า “อาตมมันทางการเมืองแบบประชาธิปไตย” (Democratic political self) สามารถพัฒนาให้เกิดความตื่นตัวทางการเมือง ดังลักษณะอาตมมันทางการเมืองแบบประชาธิปไตยปัจเจกบุคคล ดังนี้

3.1 ตนเป็นบุคคลที่มีสิทธิเสรีภาพ มีศักดิ์ของความเป็นมนุษย์ มีสิทธิที่จะดำรงตนภายใต้กรอบกฎหมายของบ้านเมือง ไม่มีใครจะมาแสดงอำนาจบาตรใหญ่กับตนได้

3.2 ตนเป็นบุคคลที่มีความเสมอภาคในทางการเมืองและความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมายกับผู้ร่วมชาติ กรณีเลือกปฏิบัติด้วยเหตุผลความแตกต่างทางศาสนา เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ เพศ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ตนไม่ยอมให้เกิดขึ้น

3.3 สิทธิเสรีภาพของตนในฐานะประชาชนได้ถูกรับรองไว้โดยรัฐธรรมนูญ ตนมีสิทธิที่จะทวงสิทธิดังกล่าวถ้าถูกละเมิดโดยใครก็ตาม

3.4 ตนมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น มีสิทธิที่จะประท้วงคัดค้านการกระทำอันใดก็ตามที่มาจากหน่วยราชการ หรือรัฐบาล ที่มีต่อสิทธิขั้นมูลฐานของตนที่เป็นประชาชนผู้เสียภาษี

3.5 ตนมีสิทธิทางการเมืองที่จะลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง เลือกผู้แทนของตนให้รัฐสภา มีสิทธิในการที่จะกำหนดว่าต้องการให้ใครทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร

3.6 มีความเชื่อมั่นว่าทุกอย่างในสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่นั้น สามารถที่จะทำให้ดีขึ้นได้ถ้าร่วมแรงร่วมใจกัน ผลักดันให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นโดยผ่านกลไกของรัฐ และรัฐมีภาระหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการของชุมชนของตนที่เรียกร้องอย่างสมเหตุสมผล

3.7 ในฐานะเป็นประชาชนของประเทศที่ตนเป็นสมาชิกอยู่นั้น ตนมีสิทธิที่จะมีข่าวสาร ข้อมูล แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อตกลงอันใดก็ตามที่ประเทศของตนกำลังจะทำกับประเทศอื่นทั้งนี้เริ่มตั้งแต่สนธิสัญญาทางการค้า ภาษีอากร พันธมิตรในทางการเมือง พันธมิตรในการสงคราม ข้อตกลงแลกเปลี่ยนต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมีผลบวกและผลลบ ในฐานะประชาชนจึงมีสิทธิที่จะติดตามข้อมูลและแสดงความคิดเห็น

3.8 ในฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชนการเมือง ตนมีสิทธิที่จะได้เห็นสื่อมวลชนที่มีจริยธรรม มีความรับผิดชอบ มีสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญที่เสนอข่าวที่ถูกต้อง เป็นปากเป็นเสียงให้กับประชาชน และสร้างมาตรฐานที่ถูกต้องและยุติธรรมให้กับสังคม

3.9 ในฐานะที่เป็นสมาชิกและประชาชนผู้ซึ่งมีความพร้อมในแง่คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ตนย่อมมีสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงฐานะจากประชาชนผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองตามที่ได้กล่าวมาแล้ว มาสู่การเป็นผู้ปฏิบัติการทางการเมืองโดยการลงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อทำหน้าที่ในรัฐสภา หรือแม้แต่การทำหน้าที่ในฝ่ายบริหาร หรือทำหน้าที่อื่นใดที่ตนสามารถจะกระทำได้ตามครรลองของกฎหมาย

3.10 ในฐานะประชาชนของชุมชนการเมือง ตนมีสิทธิที่จะเรียกร้อง คัดหวัง และต่อสู้ ให้ตนและสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งเพื่อนร่วมชาติทุกคนดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ โดยมีปัจจัยสี่ มีสิทธิเสรีภาพโดยประกันกฎหมายและบังคับโดยกฎหมาย และมีโอกาสเข้าถึงการศึกษา การประกอบอาชีพ เพื่อยกฐานะของตนในทางสังคมและเศรษฐกิจให้ดีขึ้นกว่าเดิม

อาตมามั่นทางการเมืองแบบประชาธิปไตย (Democratic political self) จึงเป็นเรื่องสำคัญเพราะมีส่วนผลักดันให้สังคมนั้น ๆ สามารถพัฒนาความตื่นตัวทางการเมือง ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกร่วมมีสมรรถนะทางการเมือง (Political efficacy) สูง และสำคัญที่สุดเป็นส่วนที่จะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ยั่งยืนสืบต่อไป

ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ (2561, หน้า 56) ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮันติงตัน (Huntington, 1971, P. 283 - 322) ที่ว่าการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนประกอบด้วย 6 ประเด็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) การเข้าร่วมรับฟังปราศรัยทางการเมือง ส่วนใหญ่เข้าร่วมตามกระแสการเมืองที่เปิดกว้าง และมีความสนใจในนโยบายว่าสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด แต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะมีการพิจารณาอย่างละเอียดด้วยตรรกะทางวิชาการมากนัก ดังนั้น การเข้าร่วมรับฟังการปราศรัยทางการเมืองของประชาชน จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองในระดับหนึ่ง

2) การรับฟังข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ส่วนใหญ่นิยมรับฟังข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ทุกประเภท เนื่องจากประชาชนทุกคนมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีอุปกรณ์การสื่อสารที่ทันสมัย สามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วโลก ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเสมอภาค และเลือกรับฟังรับชมในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองได้อย่างหลากหลาย การมีสื่อสังคมออนไลน์เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวทางการเมืองเนื่องจากได้รับรู้ถึงข่าวสารเหตุการณ์ทางการเมืองในแต่ละวันอย่างต่อเนื่อง

3) การสนทนาประเด็นทางการเมือง ส่วนใหญ่สนทนาประเด็นทางการเมืองในโอกาสต่าง ๆ ระหว่างที่ยืนรออยู่นั้นก็จะมีการสนทนาทางการเมืองกัน เรื่องที่นำมาสนทนาส่วนใหญ่เกี่ยวกับนโยบายรัฐบาล นายกรัฐมนตรีทำอะไร การทำหน้าที่ในรัฐสภาเป็นอย่างไร และนอกนั้นเป็นเรื่องเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับปากท้องชีวิตความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐาน การสนทนาทางการเมืองส่งผลให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญ เป็นเรื่องของการตื่นตัวทางการเมืองที่ดี

4) การร่วมรณรงค์หาเสียง ประชาชนมีความนิยมต่อพรรคการเมืองที่ตนเองชื่นชอบอย่างชัดเจน เช่น ความนิยมต่อพรรคเพื่อไทย ความนิยมต่อพรรคภูมิใจไทย และความนิยมต่อพรรคประชาธิปัตย์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีความนิยมต่อกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองเสื้อเหลืองและเสื้อแดง ทั้งนี้ความนิยมทางการเมืองต่อพรรคการเมือง และกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองต่างก็มีประชาชนร่วมรณรงค์หาเสียงและเข้าร่วมในกิจกรรมทั้งสิ้น “ประชาชนส่วนใหญ่เขาเห็นว่าการร่วมรณรงค์ทางการเมืองกับพรรคการเมืองที่ตนเองชื่นชอบนั้นเป็นเรื่องที่ดี และมีความรู้สึกว่าการร่วมรณรงค์แต่ละครั้งนั้น เป็นเหมือนกับการเผยแพร่แนวคิดอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างหนึ่งให้กับคนทั่วไปได้รับทราบ และเขาก็มีความเชื่อลึก ๆ ว่า แนวคิดหรือนโยบายที่เขากำลังร่วมรณรงค์นั้นเป็นสิ่งที่ดีที่อยากจะเผยแพร่”

5) การออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และการออกเสียงประชามติร่างกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง ประชาชนจึงตระหนักในสิทธิ์ที่ตนเองมีอยู่ และใช้สิทธิ์ผ่านการเลือกตั้งผู้แทนของตนเองเข้าไปทำหน้าที่แทนตนเอง ดังนั้นการออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการตื่นตัวทางการเมืองอย่างหนึ่งที่ประชาชนต้องการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง

6) การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง เป็นสิทธิ์ขั้นพื้นฐานที่ประชาชนพึงแสดงออก การแสดงออกเช่นนี้หากมองในแง่ดีนับว่าเป็นการตื่นตัวทางการเมืองอย่างหนึ่ง หรือมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้รับทราบถึงการบริหารบ้านเมืองของรัฐบาลในขณะนั้น หากมองในแง่ของสัญญาณการพัฒนาประชาธิปไตยเพราะประชาชนได้ใช้สิทธิ์ของตนเอง และแสดงออกถึงความต้องการของกลุ่มตนเอง

สรุป การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนเป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการวัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่วนที่ช่วยผลักดันหรือก่อให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองก็คือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หรือเรียกว่า “อาตมันทางการเมืองแบบประชาธิปไตย” (Democratic political self) มีตัวแปรสำคัญ 3 ตัวแปร คือ 1) วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัครและผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย 2) วัฒนธรรมทางการเมืองที่เน้นสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม และน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของการเลือกตั้ง และ 3) การจัดหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มุ่งเน้นในการบ่มเพาะจิตสำนึกเรื่องอุดมการณ์ จริยธรรมทางการเมือง มารยาททางการเมือง กระบวนการทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งผู้วิจัยจะนำตัวแปรทั้งสามไปใช้ในการบูรณาการ (integrate) กับแบบสอบถาม ตลอดจนแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้

ส่วนการตื่นตัวทางการเมืองมีองค์ประกอบสำคัญด้วยกัน 6 ประเด็นสำคัญ คือ 1) การเข้าร่วมรับฟังปราศรัยทางการเมือง 2) การรับฟังข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 3) การสนทนาประเด็นทางการเมือง 4) การร่วมรณรงค์หาเสียง 5) การออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทุกระดับ และ 6) การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ซึ่งผู้วิจัยจะนำประเด็นที่ 5 เป็นประเด็นหลักในการวิจัยครั้งนี้ คือ “การออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง” เฉพาะในระดับประเทศ คือ การเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎร

2.1.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองของไทยในปัจจุบัน

จิตรภรณ์ จันทิมา (2564, หน้า 47 - 49) กล่าวว่า ความตื่นตัวทางการเมืองของไทยในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อการเมืองไทยมาก ซึ่งจะเห็นได้จากสถานการณ์การเมืองต่าง ๆ มักจะมีนักศึกษา และเด็กนักเรียนเข้ามาแสดงความคิดเห็นทางการเมือง มีการพูดถึงนักการเมืองหรือพรรคการเมือง การเผยแพร่ความรู้เรื่องราวทางการเมืองในอดีต รวมไปถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมืองของเยาวชน เช่น “มือเบียวชนปลดแอก” ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ตลอดจนเยาวชนคนรุ่นใหม่มีดังต่อไปนี้

1) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้ได้มีการพัฒนาให้ทันสมัยและสะดวกมากยิ่งขึ้นกว่าในอดีตหลายเท่า ทำให้การรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในสังคมเป็นไปได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว และคนรุ่นใหม่ส่วนมากได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาอย่างทันสมัยเหล่านี้ ยังเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการแพร่กระจายข่าวสารของสื่อต่างๆได้อีกด้วย

2) สื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันสามารถรับข่าวสารจากสื่อต่างๆได้จากหลายแหล่ง ไม่จำเป็นต้องรับข่าวสารจากวิทยุ หรือ โทรทัศน์ เหมือนในอดีต ซึ่งมีความซ้ำในการรับฟังข่าวสาร อีกทั้งการบิดเบือนสื่อต่าง ๆ ในยุคปัจจุบันค่อนข้างเป็นไปได้ยาก เพราะการมีแหล่งสื่อมากมายออกมาเปิด

โปงความจริงผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Facebook, Twitter, Pantip หรือแม้กระทั่งการสร้างเว็บไซต์ต่าง ๆ ผ่านทางออนไลน์ อีกทั้งสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ยังทำให้การสื่อสารมีความรวดเร็ว สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างทั่วถึง และเป็นแหล่งเคลื่อนไหวทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น เทรน Twitter #มีอบคณะราษฎร #มีอบประชาชนปลดแอก ซึ่งเป็นแท็กในการเรียกร้องทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของคนรุ่นใหม่ รวมไปถึงเป็นแหล่งข่าวสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ผ่านสื่อออนไลน์ ทั้งนี้สื่อต่าง ๆ ควรได้รับการเสริมสร้างจรรยาบรรณที่ดี ไม่บิดเบือนข่าวสาร และให้ข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน

3) การศึกษาเสรี การเข้าถึงของอินเทอร์เน็ตทำให้การศึกษาหาความรู้ในปัจจุบันมีความสะดวกสบายในการหาความรู้และทำให้การศึกษามีความอิสระเสรีมากขึ้นกว่าในอดีต ทำให้เด็กนักเรียนไทยสามารถเข้าถึงการศึกษาเรื่องราวทางการเมืองได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์ทางการเมืองในอดีต หรือสถานการณ์ทางการเมืองในปัจจุบัน อีกทั้งยังมอบความรู้วิชาการ งานวิจัย จากนักวิชาการมากมายหลายบทความให้ได้ศึกษาอย่างทั่วถึง จึงทำให้เด็กไทยในปัจจุบันมีความรู้ทางด้านการเมืองมากยิ่งขึ้น และหันมาสนใจการศึกษาทางการเมือง การเข้ามามีบทบาททางการเมือง รวมไปถึงมีความตื่นตัวทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

4) ระบบการเมือง มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ โดยสังเกตได้จาก บุคคลที่อยู่ในสังคมที่ระบบการเมืองแบบปิด จะทำให้คนเหล่านั้นมีความคิดทางการเมืองที่แตกต่างจากคนที่อยู่ในสังคมที่มีระบบทางการเมืองแบบเปิด ดังนั้นคนกลุ่มนี้ก็ไม่เคยอยู่ในระบบสังคมการเมืองแบบเปิด จะพบเจอแต่รัฐสภาที่มีฝ่ายนิติบัญญัติเพียงฝ่ายเดียว ไม่มีฝ่ายค้าน ได้เห็นการพิจารณาผ่าน พ.ร.บ. งบประมาณ 3 ล้านล้านบาทภายใน 3 ชั่วโมง รวมทั้งไม่เคยเห็นบรรยากาศการตรวจสอบรัฐบาลของฝ่ายค้านแบบจริงจังเลย ดังนั้นเด็กที่เติบโตมาในสภาพการเมืองแบบปิดเช่นนี้จะมีลักษณะเป็นคนเบื่อหน่ายทางการเมือง หรือคิดในทางลบว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัว จนทำให้ไม่อยากเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง เมื่อถึงวันเลือกตั้งก็จะรู้สึกเฉย ๆ จะไปหรือไม่ไปเลือกตั้งก็ได้ เช่น ถ้าวันเลือกตั้งจัดใกล้กับช่วงสอบ เด็กก็อาจเลือกอ่านหนังสืออยู่ที่บ้านหรือหอพักมากกว่าไปเลือกตั้ง หรือถ้าต้องกลับบ้านต่างจังหวัดเพื่อไปเลือกตั้งก็จะเสียทั้งเงินและเวลา เป็นต้น

5) พฤติกรรมของรัฐบาลที่มีต่อประชาชน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ซึ่งรัฐบาลในระบบประชาธิปไตยถือเป็นตัวแทนของประชาชนที่ทำเพื่อประชาชน หากรัฐบาลที่ถูกเลือกให้มาทำหน้าที่เพื่อประชาชนไม่สามารถสร้างผลประโยชน์แก่ประชาชน หรือกระทำการโดยไม่ชอบธรรมแก่ประชาชนนั้น ประชาชนย่อมเกิดความไม่พอใจ และสามารถขับไล่รัฐบาลได้ โดยคนรุ่นใหม่ที่ออกมาชุมนุมในช่วงหนึ่งส่วนมากก็เกิดจากความไม่พอใจในรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ไม่สามารถบริหารประเทศให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้

พฤติกรรมของรัฐบาลที่มีผลต่อประชาชนย่อมทำให้เกิดความตื่นตัวทางการเมือง เช่น การร่างรัฐธรรมนูญ การออกนโยบายสาธารณะ เป็นต้น

6) นักการเมืองหรือพรรคการเมือง โดยปกติพรรคการเมืองต่าง ๆ จะเข้าหาคนรุ่นใหม่ ที่เป็นคะแนนเสียง เพื่อดึงดูดให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและเพิ่มคะแนนเสียงให้กับตัวเอง อีกทั้งในปัจจุบันเริ่มมีคนรุ่นใหม่เข้ามาทำงานในสภาผู้ราษฎรมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความทันสมัยมากขึ้น การมีนักการเมืองเป็นคนรุ่นใหม่จะสามารถทำให้มีแนวคิดการพัฒนาที่มีความทันสมัย และสร้างความน่าสนใจแก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้

7) ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน และประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ ดังนั้นคนรุ่นใหม่ที่มองว่าตนอยู่ในประเทศที่ปกครองโดยประชาธิปไตย ย่อมมีสิทธิในการเรียกร้องความเสมอภาคทางกฎหมาย และความเสมอภาคทางการเมือง

8) การทำให้ประชาชนในประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยมีความตื่นตัวทางการเมืองมากกว่าประเทศที่มีระบอบการปกครองแบบเผด็จการ

9) อุดมการณ์และอุดมคติทางการเมือง เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความตื่นตัวทางการเมือง โดยสังเกตได้จากบุคคลที่มีอุดมคติทางการเมืองที่แรงกล้าจะมีความตื่นตัวทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่ไม่ได้สนใจทางการเมืองเท่าไรนัก และหากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แรงกล้าเหล่านี้มักจะเป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองแนวหน้า เป็นแกนนำการชุมนุม และเป็นผู้ถ่ายทอดอิทธิพลทางอุดมการณ์แก่ประชาชนคนรุ่นใหม่ เพื่อให้เกิดความตื่นตัวทางการเมือง และเกิดการรวมตัวกันของผู้ที่มีอุดมการณ์แบบเดียวกัน เพื่อเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคแก่ประชาชนด้วยกัน

10) ด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองย่อมมีผลต่อเศรษฐกิจ และการดำรงชีวิตของประชาชนในประเทศ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในประเทศเสมอ โดยเฉพาะนักบริหารธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจมากกว่าประชาชนทั่วไป เพราะหากเศรษฐกิจไม่ดี ย่อมมีผลเสียต่อธุรกิจของตน ดังนั้นนักธุรกิจส่วนมากมักจะให้ความสำคัญกับการติดตามสถานการณ์ทางการเมืองเพื่อวางแผนด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจอยู่เสมอ

11) ศิลปะ มีส่วนในการใช้ขับเคลื่อนทางการเมืองได้ โดยผลงานศิลปะในประเทศไทย ได้มีความนิยมมากกว่าในสมัยก่อน มีนักสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมากมายได้สร้างผลงานศิลปะเพื่อเคลื่อนไหวทางการเมือง มีการสร้างผลงานศิลปะเพื่อเล่าเรื่องราวทางการเมือง และเผยแพร่ไปในสื่อต่าง ๆ ยกตัวอย่าง เช่น การวาดการ์ตูนล้อเลียนทางการเมือง การสร้างภาพถ่ายสะท้อนการเมืองในอดีตและปัจจุบัน เป็นต้น

12) อิทธิพลทางการเมืองจากคนรอบข้าง นับเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความตื่นตัวทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการชักชวนไปร่วมกิจกรรมทางการเมือง การแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเมือง เป็นต้น

สรุป ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองของไทยในปัจจุบัน ประกอบด้วย

1) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ 2) สื่อต่าง ๆ 3) การศึกษาเสรี 4) ระบบการเมือง 5) พฤติกรรมของรัฐบาลที่มีต่อประชาชน 6) นักการเมืองหรือพรรคการเมือง 7) ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย 8) การทำให้ประชาชนในประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย มีความตื่นตัวทางการเมืองมากกว่าประเทศที่มีระบอบการปกครองแบบเผด็จการ 9) อุดมการณ์และอุดมคติทางการเมือง 10) ด้านเศรษฐกิจ 11) ศิลปะ และ 12) อิทธิพลทางการเมืองจากคนรอบข้าง

2.1.4 ความสำคัญของการตื่นตัวทางการเมือง

ณฐมน หมวกฉิม (2564, หน้า 260 - 261) กล่าวว่า การตื่นตัวทางการเมืองทุกประเด็นไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมการสนทนาประเด็นทางการเมือง การร่วมรณรงค์หาเสียง การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองนั้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากโครงสร้างทางการเมืองที่สภาพแวดล้อมและโครงสร้างทางการเมืองที่มีผลต่อการเปิดกว้างให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง รัฐบาลต้องเปิดโอกาสให้มีการกิจกรรมทางการเมือง เพราะกิจกรรมทางการเมืองคือเวทีในการอบรมกลุ่มเกลาทางการเมืองที่สำคัญ และมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับฐานรากที่จะช่วยพยุ่งประชาธิปไตยในระดับประเทศให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ประชาธิปไตยจะมีความเข้มแข็งได้ก็ต่อเมื่อประชาชนทุกฝ่ายต้องร่วมกันสร้างขึ้นมาและต้องเริ่มจากประชาธิปไตยในระดับฐานรากก่อน หากประชาธิปไตยมีความเข้มแข็งจากฐานรากแล้วจะเป็นเกราะป้องกันความเข้มแข็งของประชาธิปไตย

ดังนั้นการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ต้องพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองการปกครองให้เป็นประชาธิปไตย พัฒนาให้สังคมปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย และจะต้องกำหนดโครงสร้างทางการเมืองการปกครองให้เป็นไปตามปรัชญาและหลักการประชาธิปไตยอย่างครบถ้วน รวมทั้งต้องเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง แบบแผน ทักษะคติและพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองและองค์การการเมือง ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการหล่อหลอม ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองที่ถ่ายทอดสืบเนื่องกันมาทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นการพัฒนาทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะต้องเริ่มต้นด้วยระบบการเมืองที่จะส่งเสริมการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ระบบการเมืองต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการควบคุม ดูแล กำกับ ตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ระบบการเมืองดังกล่าวจึงจะถือว่าเป็น “ระบอบประชาธิปไตย” อย่างแท้จริง พร้อมกันนี้

1) การพัฒนาการเมือง (Political development) 2) การพัฒนาเศรษฐกิจ (Economics development) 3) เปิดโอกาสให้มีการขยับชั้นทางสังคม (Social mobilization) 4) ประชาชนมีความคิดมีเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์ทันสมัย (Psychological modernity) และ 5) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

2.2.1 ความหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 465) ให้ความหมาย “การเลือกตั้ง” หมายถึง เลือกสรรบุคคลให้เป็นผู้แทน หรือให้ดำรงตำแหน่งด้วยการออกเสียงลงคะแนน เช่น เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เลือกตั้งกรรมการ เป็นต้น

ไพฑูรย์ บุญวัฒน์ (2538, หน้า 19 - 20) การเลือกตั้ง หมายถึง การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ทำการเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนไปใช้อำนาจปกครองประเทศแทนตนหรือไปปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหน้าที่ทั่วไปในการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร ดังนั้นการเลือกตั้งก็คือการหาผู้แทนของปวงชนส่วนรวมเขาไปบริหารประเทศ

สุชุม นवलสกุล (2539, หน้า 99) กล่าวว่า การเลือกตั้งเป็นกระบวนการสรรหาผู้ปกครอง หรือรัฐบาลโดยสันติวิธี และมีคุณประโยชน์สองประการ คือ ประการแรก สร้างความชอบธรรมให้กับอำนาจรัฐบาลหรือผู้ปกครองที่มาจากการเลือกตั้งสามารถกระทำต่าง ๆ ในนามประชาชนได้อย่างเต็มที่เพราะได้รับอำนาจ โดยความนิยมจากประชาชน และประการต่อมาเป็นกลไกแห่งการสืบทอดอำนาจโดยสันติวิธี

ทินพันธุ์ นาคะตะ (2543, หน้า 139) กล่าวว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตย อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของประชาชน ดังนั้น การเลือกตั้งจึงเป็นการใช้อำนาจของประชาชน โดยมีข้อกำหนดต่าง ๆ รวมถึงการจัดให้มีการเลือกตั้งโดยเสรี และเป็นครั้งคราว เพื่อเลือกผู้แทนเข้าไปใช้อำนาจแทนตนในการบริหารประเทศ

วัชร ไขยสาร (2544, หน้า 11) การเลือกตั้งเป็นกลไกการใช้อำนาจนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเลือกผู้แทนที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของตนเองให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนด้วยความชอบธรรม เพื่อลดภาวะความตึงเครียด ขจัดความขัดแย้ง หรือการสืบทอดอำนาจ และเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่งจากการเลือกตั้งตระหนักอยู่เสมอว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้กำหนดอนาคตทางการเมืองของตนด้วยการเลือก หรือไม่เลือกตนกลับมาทำหน้าที่ผู้แทนอีก

วรพิตย์ มีมาก และชีวินทร์ ฉายาขวลิต (2547, หน้า 207) กล่าวถึงการเลือกตั้งว่า เป็นการมอบอำนาจอธิปไตยให้ตัวแทนไปตั้งรัฐบาลและควบคุมการใช้อำนาจรัฐเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม จึงถือว่าการเลือกตั้งเป็นการคัดสรรคนไปทำงานปฏิบัติหน้าที่ของประเทศชาติ และท้องถิ่นแทนประชาชน

สรุป การเลือกตั้ง หมายถึง กลไกการใช้อำนาจนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยทำการเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนไปใช้อำนาจปกครองประเทศแทนตนด้วยความชอบธรรม และควบคุมการใช้อำนาจรัฐเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม โดยมีข้อกำหนดต่าง ๆ รวมถึงการจัดให้มีการเลือกตั้งโดยเสรี เพื่อลดภาวะความตึงเครียด ขจัดความขัดแย้ง หรือการสืบทอดอำนาจ

2.2.2 ความสำคัญของการเลือกตั้ง

วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (2542, หน้า 95 - 96) การเลือกตั้งเป็นวิธีการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหา แต่งตั้ง ผู้ที่จะเข้าไปใช้อำนาจแทนตนของประชาชน เป็นการแสดงออกถึงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน ซึ่งเป็นการปกครองที่ได้รับความยินยอมจากประชาชน เนื่องจากประชาชนไม่ได้เข้าไปมีส่วนในการใช้อำนาจรัฐโดยตรง แต่ประชาชนผู้ซึ่งทรงอำนาจแห่งรัฐให้ความยินยอมผู้แทนของตนใช้อำนาจรัฐได้ตามระยะเวลา หรือตามวาระที่กำหนดไว้ล่วงหน้าในรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตยกับการเลือกตั้งจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น นับว่าเป็นเงื่อนไขขั้นพื้นฐานประการสำคัญอันจะขาดเสียมิได้ เพราะมีผลทำให้อำนาจรัฐมีความชอบธรรม โดยประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนจะแสดงเจตนาออกเสียงลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และคะแนนเสียงดังกล่าวจะได้รับการนับเพื่อนำมาคำนวณให้ได้ผลว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งให้เข้าไปใช้อำนาจแทนประชาชน

ขยพล ธาณินวัฒน์ (2562, หน้า 1 - 2) การเลือกตั้งได้มีความสำคัญเพียงแค่ว่าเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นประชาธิปไตยในสังคมนั้น ๆ แต่ยังหมายถึงการสะท้อนความคิดและความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการสรรหาที่ประชาชนได้เป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของตนเอง เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคมผ่านกระบวนการรัฐสภา โดยการเลือกตั้งมีความสำคัญดังนี้

1. การเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ทำให้ประชาชนได้ไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนใช้ตัวแทนของตนที่ได้มาจากการเลือกตั้งนั้นไปทำหน้าที่แทนตนในรัฐสภา และในคณะรัฐบาล

2. การเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ใช้เปลี่ยนอำนาจการปกครองที่ทันสมัยและเป็นไปอย่างสันติ ซึ่งแตกต่างจากมนุษย์ในสมัยโบราณที่ใช้กำลังใช้อาวุธเข้าต่อสู้กันเพื่อแย่งอำนาจทางการเมืองการปกครอง ซึ่งอาจจะเห็นได้จากการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

3. การเลือกตั้งเป็นการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปฏิวัติรัฐประหาร เมื่อรัฐบาลไม่สามารถบริหารประเทศ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของประชาชนได้ ก็จะมีอำนาจให้

ประชาชนด้วยการยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจัดการเลือกตั้งใหม่ให้ประชาชนตัดสินใจว่าสมควรจะเลือกใครเป็นผู้บริหารประเทศต่อไป

4. การเลือกตั้งเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นหรือกลุ่มอื่นที่ได้รับเลือกตั้งได้เข้ามาใช้อำนาจในการบริหารประเทศ ทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเปลี่ยนตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เปลี่ยนเมื่อไม่พอใจการทำงานของรัฐบาล

ดังนั้น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยการเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่ไม่อาจจะขาดได้ เพราะการเลือกตั้งหมายถึงการที่ประชาชนได้ใช้สิทธิของตนเองลงคะแนนเลือกตัวแทนตนให้ไปทำหน้าที่แทนตนในการปกครองประเทศ หรือปกครองท้องถิ่น การเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยนั้นต้องเป็นการเลือกตั้งโดยสะอาด บริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีการให้อำนาจสินจ้าง หรือบังคับขู่เข็ญผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และยังต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีอิสระในการใช้สิทธิของตนเอง

สรุป การเลือกตั้งมิได้มีความสำคัญเพียงแค่ว่าเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการสะท้อนความคิดและความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการสรรหาที่ประชาชนได้เป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของตนเอง มีความสำคัญดังนี้ 1) การเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ทำให้ประชาชนได้ไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามหลักการประชาธิปไตย 2) การเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ใช้เปลี่ยนอำนาจการปกครองที่ทันสมัยและเป็นไปอย่างสันติ 3) การเลือกตั้งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการปฏิวัติรัฐประหาร และ 4) การเลือกตั้งเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจ

2.2.3 หลักการสำคัญของการเลือกตั้ง

เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล (2557, หน้า 4 - 5) การพิจารณาว่าการเลือกตั้งในบ้านเมืองใดเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ ต้องพิจารณา หลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งที่สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตย ดังนี้

1. หลักการเลือกตั้งโดยตรง การเลือกตั้งผู้แทนอาจเป็นการเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยทางอ้อม แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามหลักประชาธิปไตยเรียกร้องให้ต้องเป็นการเลือกตั้งโดยตรง กล่าวคือ ระหว่างประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งกับประชาชนผู้สมัครรับเลือกตั้งตลอดจนระหว่างการลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้งกับผลการนับคะแนนเสียงเลือกตั้ง จะต้องไม่มีบุคคลใดหรือการตัดสินใจใด ๆ มาแทรกกลาง หรือที่เรียกว่าปราศจากคนกลางนั่นเอง เนื่องจากการเลือกตั้งโดยตรงนี้ถือว่าเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ที่แท้จริงของประชาชนและเมื่อได้แสดงออกไปแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดอีกที่จะมีอิทธิพลต่อผลการเลือกตั้งได้อีก

2. หลักการเลือกตั้งโดยทั่วไป หลักการนี้เป็นการกำหนดให้การใช้สิทธิเลือกตั้ง ต้องเป็นการใช้สิทธิอย่างทั่วถึงในประชาชนทุกกลุ่ม ไม่เลือกศาสนา ฐานะ วรรณะ เพศ ภาษา ถิ่นกำเนิด อาชีพ หรือความเชื่อทางการเมือง ประชาชนทุกคนสามารถเข้าร่วมการเลือกตั้งได้ แต่อย่างไรก็ตาม มิได้หมายความว่า จะไม่สามารถจำกัดขอบเขตเกี่ยวกับสิทธิในการเลือกตั้งได้เลย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ สิทธิ

เลือกตั้งไม่เคยเป็นการเลือกตั้งโดยทั่วไปอย่างแท้จริง ใช่ว่าทุกคนจะมีสิทธิเลือกตั้ง เนื่องจากการกำหนดอายุขั้นต่ำของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การจำกัดขอบเขตของสิทธิเลือกตั้งย่อมทำได้ ตราบเท่าที่ยอมรับกันว่ามีเหตุผลเพียงพอไม่ขัดต่อหลักการเลือกตั้งโดยทั่วไป

3. หลักการเลือกตั้งโดยเสรี เป็นหลักที่ประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือประชาชนผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถแสดงออกซึ่งสิทธิของตนโดยปราศจากการใช้กำลังบังคับ หรือความกดดันทางจิตใจ ตลอดจนการใช้อิทธิพลใด ๆ ต่อการตัดสินใจในการออกเสียงเลือกตั้ง หรือสมัครรับเลือกตั้ง

4. หลักการเลือกตั้งโดยเสมอภาค เป็นหลักที่เรียกร้องให้ประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีความเท่าเทียมหรือเสมอภาคกันในการเลือกตั้ง ผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะมีสิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่นไม่ได้ ในส่วนของผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ก็มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเท่ากันและคะแนนเสียงทุกเสียงต้องมีน้ำหนักเท่ากัน ไม่ว่าจะยากจนหรือร่ำรวยอย่างไรก็มีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ใช่กำหนดให้ผู้มีรายได้สูง ผู้เสียภาษีให้รัฐมาก หรือผู้มีการศึกษามีคะแนนเสียงมากกว่าบุคคลอื่น ในส่วนของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คือการเสมอภาคกันในการแข่งขันการเลือกตั้ง เช่น ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดก็ต้องเป็นผู้ที่สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้ รวมถึงการที่รัฐจะต้องให้หลักประกันความเสมอภาคเท่าที่จะทำได้ในการแข่งขันเลือกตั้งด้วย เช่น การแบ่งเขตเลือกตั้งหรือการกำหนดและควบคุมค่าใช้จ่ายในการแข่งขันเพื่อให้ได้รับเลือก เป็นต้น

5. หลักการเลือกตั้งโดยลับ เป็นหลักการที่ให้การจัดการเลือกตั้งจะต้องเป็นไปโดยลับ การตัดสินใจของผู้ลงคะแนนเสียง ต้องไม่สามารถถูกตรวจสอบได้โดยบุคคลอื่นดำเนินการจัดคูหาเลือกตั้งในลักษณะที่ไม่มีผู้ใดนอกจากผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเท่านั้นที่ทราบ เพื่อเป็นการให้หลักประกันในเรื่องการเลือกตั้งโดยเสรี เพราะการกำหนดให้ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเท่านั้นที่รู้ว่าตนได้ลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใด ทำให้ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไม่ต้องกังวลผลใด ๆ ที่จะตามมาจากการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของตน ไม่ต้องเกรงกลัวต่ออิทธิพลใด ๆ เนื่องจากไม่มีใครทราบวาทนลงคะแนนให้กับผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด

ขานาญ จันทรเรือง (2561, หน้า 1) การเลือกตั้งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในระบบประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน (representative democracy) ซึ่งเป็นกระบวนการคัดสรรตัวบุคคลที่จะไปทำหน้าที่แทนบุคคลทั่วประเทศในสถาบันนิติบัญญัติ และบริหารรวมถึงตุลาการด้วย ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ดังนั้นการเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยจะต้องประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ 6 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการทั่วไป (in general) บุคคลที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะต้องเป็นบุคคลที่อายุเข้าเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดด้วยเหตุวุฒิภาวะ เช่น 16, 18 หรือ 20 ปี

เป็นต้น โดยต้องไม่จำเพาะเจาะจงว่าเป็นคนชนชั้นใด โพร่ หรือผู้ดี ไม่ว่าจะจบการศึกษาในระดับใด เพศใด หรือมีฐานะทางการเงินหรือไม่ ทั้งนี้เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของคนทุกคน ไม่เพียงแต่เฉพาะ คนบางกลุ่มเท่านั้น

2. เป็นอิสระ (free voting) ในการเลือกตั้งนั้นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีอิสระอย่างเต็มที่ที่จะเลือกตัวแทนของตน โดยไม่ได้ถูกบังคับขู่เข็ญ กดดัน ชักจูงหรือได้รับอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อที่จะได้เจตจำนงที่แท้จริงของประชาชนแต่ละคน

3. มีระยะเวลา (periodic election) การเลือกตั้งจะต้องมีการกำหนดว่า การเลือกตั้งแต่ละครั้งจะกำหนดระยะเวลาไว้เท่าใด โดยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศ เป็นการแน่นอน เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 4 ปี (อเมริกา 2 ปี อังกฤษ 5 ปี) สมาชิกวุฒิสภา 6 ปี เป็นต้น

4. การลงคะแนนลับ (secret voting) เพื่อให้ผู้ที่เลือกตั้งสามารถเลือกบุคคล ที่ต้องการเข้าไปเป็นตัวแทนของตนได้อย่างเป็นอิสระ ไม่ต้องเกรงใจใครหรือไม่อยู่ภายใต้อิทธิพล ของใครในการเลือกตั้งทุกครั้งจึงกำหนดให้แต่ละคนสามารถเข้าไปในคูหาเลือกตั้งได้เพียงครั้งละ 1 คน ยกเว้นบางประเทศที่กฎหมายอนุญาตไว้เป็นข้อยกเว้น เช่น คนพิการ หรือคนแก่ เป็นต้น และไม่จำเป็น จะต้องบอกให้คนอื่นทราบว่าตัวเองเลือกใคร หลักการลงคะแนนลับนี้ถือว่าสำคัญมาก เพราะแม้แต่ศาลเองก็ไม่สามารถจะสั่งว่าในการเลือกตั้งนั้นเราลงคะแนนให้แก่ผู้ใด

5. หนึ่งคนหนึ่งเสียง (one man one vote) ในบริบทมหาชนผู้ที่ถือหุ้นมากกว่า อาจจะมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงมากกว่า แต่ในการเลือกตั้งที่เป็นใช้สิทธิทางการเมืองนั้น ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนมีสิทธิในการออกเสียงได้เพียง 1 เสียงเท่านั้น ไม่ว่าจะมิชานะอะไร หรือมีบทบาทสำคัญทางการเมืองอย่างไรก็มีสิทธิได้เพียง 1 เสียงเท่านั้น ที่สำคัญก็คือ ความมีคุณภาพ หรือไม่มีคุณภาพของประชากรก็ไม่สามารถนำมาเป็นเหตุในการที่จะให้จำนวนเสียงของแต่ละคน ต่างกัน

6. บริสุทธิยุติธรรม (fair election) หลักการนี้อาจถือได้ว่าเป็นหลักที่สำคัญ ที่สุด เพราะในหลัก 5 ข้อข้างต้นอาจจะมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันไปในบริบทของแต่ละ ประเทศ แต่ถึงแม้ว่าจะมีครบทั้ง 5 หลักข้างต้นแล้วหากขาดเสีย ซึ่งหลักแห่งความบริสุทธิ์ยุติธรรม แล้วการเลือกตั้งนั้นก็เสียไป เพราะการเลือกตั้งที่ดีจะต้องมีการดูแลการเลือกตั้งไม่ให้มีการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นการซื้อสิทธิขายเสียง การติดสินบนเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง หรือวิธีการใด ๆ ที่จะทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม

สรุป การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในระบอบประชาธิปไตยแบบมี ตัวแทน (representative democracy) หลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งที่สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐาน ของความเป็นประชาธิปไตย มีดังนี้ 1. เป็นการทั่วไป (in general) 2. เป็นอิสระ (free voting) 3. มี

ระยะเวลา (periodic election) 4. การลงคะแนนลับ (secret voting) 5. หนึ่งคนหนึ่งเสียง (one man one vote) และ 6. บริสุทธิ์ยุติธรรม (fair election)

2.2.4 ระบบการเลือกตั้ง

สกลรัตน์ สร้างสมวงษ์ (2557, หน้า 47 - 48) ระบบการเลือกตั้งหลัก ๆ ที่มีอยู่ทั่วไปในรัฐต่าง ๆ ทั่วโลก มีดังนี้

1. ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่ใช้บัญชีรายชื่อ (List Proportional Representation System) ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่ใช้บัญชีรายชื่อ เป็นระบบที่ให้พรรคการเมืองเสนอรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งแบบเขตเดียวหลายเบอร์ ซึ่งผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิลงคะแนนให้แก่พรรคการเมืองพรรคหนึ่ง โดยจำนวนผู้แทนราษฎรจะเป็นไปตามสัดส่วนของส่วนแบ่งคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองนั้นได้รับในเขตเลือกตั้งตามลำดับ ที่เรียงในบัญชีรายชื่อ

2. ระบบเลือกตั้งแบบคะแนนเสียงข้างมาก (Majority or Plurality System) ระบบการเลือกตั้งแบบคะแนนเสียงข้างมาก ใช้การลงคะแนนแบบเขตเดียวเบอร์เดียวโดยมีผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นศูนย์กลาง ผู้ลงคะแนนจะได้รับรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อที่จะเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนราษฎรในแต่ละเขตจึงเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งสูงกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนอื่น ๆ

3. ระบบการเลือกตั้งแบบเลือกตั้งสองรอบ (Two-Round System) ลักษณะสำคัญของระบบการเลือกตั้งแบบเลือกตั้งสองรอบ คือการจัดการเลือกตั้งสองครั้ง ซึ่งการจัดการเลือกตั้งรอบแรกกับรอบที่สองมักจะมีระยะเวลาห่างกันประมาณหนึ่งหรือสองสัปดาห์ การเลือกตั้งรอบแรกจัดขึ้นลักษณะเดียวกับการเลือกตั้งแบบคะแนนเสียงข้างมาก แต่ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดหรือพรรคการเมืองใดได้เสียงข้างมากเด็ดขาดในการเลือกตั้งรอบแรก ก็จะมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งรอบที่สอง ผู้แทนราษฎรในแต่ละเขตจึงเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับเสียงข้างมากจากการเลือกตั้งรอบที่สอง

4. ระบบการเลือกตั้งแบบคู่ขนาน (Parallel System) ระบบการเลือกตั้งแบบคู่ขนาน มีองค์ประกอบของการเลือกตั้งทั้งแบบสัดส่วน และแบบคะแนนเสียงข้างมาก แต่ระบบการเลือกตั้งแบบคู่ขนานจะไม่มีการชดเชยความไม่เป็นสัดส่วนของการเลือกตั้งแบบคะแนนเสียงข้างมาก โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะได้รับบัตรเลือกตั้งใบเดียว ซึ่งใช้ลงคะแนนให้ทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมือง หรืออาจได้รับบัตรเลือกตั้งสองใบ โดยใบหนึ่งใช้เลือกผู้แทนในระบบเสียงข้างมาก และอีกใบหนึ่งใช้เลือกผู้แทนในระบบสัดส่วน

5. ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่มีสมาชิกแบบผสม (Mixed System) ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่มีสมาชิกแบบผสม เป็นระบบการเลือกตั้งที่นำข้อดีของระบบคะแนนเสียงข้างมาก และระบบตัวแทนแบบสัดส่วนมารวมกัน โดยมีระบบการเลือกตั้งสองระบบที่ใช้สูตรต่างกันดำเนินการ

ควบคู่กันไป ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนเดียวกันมีสิทธิลงคะแนนให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งภายใต้ระบบทั้งสอง ซึ่งผลการเลือกตั้งจากทั้งสองระบบจะมีการเชื่อมโยงกันโดยการจัดสรรที่นั่ง ผลการเลือกตั้งในส่วนของการเลือกตั้งแบบสัดส่วนขึ้นอยู่กับผลการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตของระบบคะแนนเสียงข้างมาก เพื่อชดเชยความไม่เป็นสัดส่วน

สรุป ระบบการเลือกตั้งหลัก ๆ ที่มีอยู่ทั่วไปในรัฐต่าง ๆ ทั่วโลก มีดังนี้ 1) ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่ใช้บัญชีรายชื่อ (List Proportional Representation System) 2) ระบบเลือกตั้งแบบคะแนนเสียงข้างมาก (Majority or Plurality System) 3) ระบบการเลือกตั้งแบบเลือกตั้งสองรอบ (Two-Round System) 4) ระบบการเลือกตั้งแบบคู่ขนาน (Parallel System) และ 5) ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่มีสมาชิกแบบผสม (Mixed System)

2.2.5 ปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้ง

บุฆอรียิมะ (2563, หน้า 57) การตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยเป็นปัจจัยที่หลากหลายและซับซ้อน ซึ่งอาจแตกต่างกันในแต่ละบุคคล สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวบุคคล (ความสัมพันธ์ต่อตัวบุคคล) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งมากที่สุด ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อการเลือกผู้สมัครที่สอดคล้องกับ ความสัมพันธ์ส่วนตัว ประสบการณ์ ความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติของแต่ละบุคคล

2. ปัจจัยด้านพรรคการเมือง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรองลงมา ปัจจัยเหล่านี้ จะส่งผลต่อการเลือกผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองที่สอดคล้องกับนโยบาย และอุดมการณ์ทางการเมืองของแต่ละบุคคล เช่น ผู้มีแนวคิดอนุรักษ์นิยมอาจเลือกพรรคการเมืองที่มีนโยบายด้านความมั่นคง และศาสนาที่เข้มแข็ง ผู้มีแนวคิดเสรีนิยมอาจเลือกพรรคการเมืองที่มีนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านคุณสมบัติ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเช่นกัน ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อการเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติ ประสบการณ์ และบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับตำแหน่งที่สมัคร เช่น ผู้มีความต้องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอาจเลือกผู้สมัครที่มีประวัติการทำงานด้านเศรษฐกิจ ผู้มีความต้องการแก้ไขปัญหาการศึกษาอาจเลือกผู้สมัครที่มีประวัติการทำงานด้านการศึกษา เป็นต้น

4. ปัจจัยด้านสื่อมวลชน (การรับข่าวสารของพรรคทั้งแบบออฟไลน์ และออนไลน์) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง โดยเฉพาะในช่วงก่อนการเลือกตั้ง สื่อมวลชนจะนำเสนอข้อมูลข่าวสาร นโยบาย และการรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมือง และตัวผู้สมัคร ซึ่งอาจส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนได้

5. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเช่นกัน เช่น สถานการณ์ทางการเมืองที่ผันผวนอาจทำให้ประชาชนเลือกพรรคการเมืองที่เน้นความมั่นคง

สถานการณ์เศรษฐกิจที่ตกต่ำอาจทำให้ประชาชนเลือกพรรคการเมืองที่เน้นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติของแต่ละบุคคล การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยเป็น ปัจจัยที่หลากหลายและซับซ้อน ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพ

2.2.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

สัญญา เคนาภูมิ (2559, หน้า 98 - 99) ทฤษฎีปัจจัยกำหนด (Deterministic theories) ทฤษฎีนี้มีฐานคิดว่าปัจจัยทางสังคมเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของพฤติกรรมการเมือง เช่น ภูมิหลัง ของคนมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมการเมือง แนวความคิดหลักของทฤษฎีนี้ได้แก่ ตัวแบบแรงผลักดันทางสังคม (Social forces) ของ Lazarsfeld และทฤษฎีสถาน (Field theory) ของ Kert Levin ซึ่งเป็นทฤษฎีเสนอเงื่อนไขที่กำหนดรูปแบบของพฤติกรรม

ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล (Consciously Rational Theories) ทฤษฎีนี้เน้นที่ปฏิกิริยาของความสำนึกตรึงตรองของผู้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีต่อนโยบายของพรรคการเมือง สภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และค่าบริหารการเลือกตั้ง ลักษณะเหล่านี้เป็นเหมือนกรอบความคิดเชิงเหตุผล (Rational framework) ของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเหมือนกับการตัดสินใจของผู้บริโภคในทางด้านเศรษฐศาสตร์ แนวความคิดที่สำคัญ คือ แนวคิดของ Anthony Downs เขียนเรื่อง An Economic Theory of Democracy และ Key ที่เขียนเรื่อง The Responsible Electorate

ทฤษฎีจิตวิทยา (Psychology Theories) ให้ความสนใจต่อปัจจัยทางด้านความรู้สึกหรือความผูกพันทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเมือง ตัวแบบทางจิตวิทยาที่นักรัฐศาสตร์ให้ความสนใจศึกษาได้แก่ พฤติกรรมลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอันเกิดขึ้นจากความผูกพันทางจิตใจต่อพรรคการเมือง ซึ่งเน้นศึกษาอิทธิพลของความผูกพันพรรคการเมือง (Party identification) ความผูกพันพรรคการเมืองคือความจงรักภักดี หรือความเชื่อที่มีต่อพรรคการเมืองใดพรรคหนึ่ง คล้าย ๆ กับประชาชนเชื่อต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือศาสนาว่าจะสามารถสนองประโยชน์ดา ที่ตนต้องการได้ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามความเชื่อนั้น ในขณะเดียวกันก็จะมีการถ่ายทอดความเชื่อนั้นต่อกันไปในรูปของกระบวนการเรียนรู้ในสังคม (Martin Harrop and William L. Miller. 1987)

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) George Homans ได้พัฒนาทฤษฎีการแลกเปลี่ยน โดยเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งแตกต่างไปจากสัตว์โลกชนิดอื่นคือ มนุษย์จะคบ

หาสมาคมกันอย่างใกล้ชิดหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับการสนองตอบความต้องการ และทำประโยชน์ช่วยเหลือกัน และกันมากน้อยเพียงใด ความต้องการและผลประโยชน์จึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนที่อยู่รวมกันในด้านเศรษฐกิจ การสูญเสียประโยชน์ การได้รับรางวัลและการได้กำไร เป็นความรู้สึกสำนึกพื้นฐานในการคบหาสมาคม การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี การบริการให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งก็ดี คนเราก็จะแสดงพฤติกรรมต่อผู้อื่นที่ซึ่งจะทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด ถึงจะสูญเสียอะไรไปบ้างก็เป็นการสูญเสียเพียงเล็กน้อย ผลจากการที่เราได้กระทำอะไรไปแล้ว คือรางวัล หรือกำไรจำนวนมากจากผู้อื่นเป็นการตอบสนอง

กอสเนล (Gosnell, 1987) อ้างถึงใน สุจิต บุญบงการ ุ และพรศักดิ์ ผองแพว, 2527, หน้า 71) ศึกษาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของบุคคล (ที่มุ่งชี้วัดโดยระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเพศ) มีผลต่อการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คือ ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำมีความรู้สึกนึกคิดทางการเมืองคล้ายกัน และมักมีพฤติกรรมในทางการเมืองคล้ายคลึงกัน

แคมป์เบล และคณะ (Campbell et al, 1960) อ้างถึงใน สุจิต บุญบงการ ุ และพรศักดิ์ ผองแพว, 2527, หน้า 71) ศึกษาพบว่า

1. บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมต่างกัน ทำให้เขามีประสบการณ์ที่แตกต่างกันอันนำไปสู่ความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้วยบุคคลที่มีลักษณะทางสังคมอย่างเดียวกันอาจมีพฤติกรรมเหมือนกันโดยไม่ตั้งใจเลียนแบบกันเลย

2. คานิยมทางวัฒนธรรมในสังคมเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานเฉพาะอย่าง คือ บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมอย่างหนึ่งจะต้องมีความสนใจหรือพฤติกรรมอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ จากการศึกษาดังกล่าวเห็นได้ว่า พฤติกรรมของผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่มีสาเหตุ ผลักดันให้กระทำออกมาตามพื้นฐานของแต่ละคน กล่าวคือ บุคคลที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจ และ สังคมอีกอย่างหนึ่งก็มีพฤติกรรมทางการเมืองออกไปในอีกลักษณะหนึ่ง

สรุป ทฤษฎีสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้งมีดังนี้ 1) ทฤษฎีปัจจัยกำหนด (Deterministic theories) 2) ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล (Consciously Rational Theories) 3) ทฤษฎีจิตวิทยา (Psychology Theories) และ 4) ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) โดยสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของบุคคล (ที่มุ่งชี้วัดโดยระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเพศ) มีผลต่อการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั้งสิ้น ซึ่งผู้วิจัยจะใช้กำหนดเป็นแปรต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประเทศไทย พ.ศ. 2566

2.3.1 ระบบการเลือกตั้ง

ประจักษ์ ก้องกีรติ (2566, หน้า 77) การเลือกตั้งทั่วไปครั้งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่รัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศครบวาระ 4 ปี (โดยมีการยุบสภาก่อนครบกำหนด 3 วัน) ซึ่งเป็นรัฐบาลชุดที่ 2 นับตั้งแต่การเลือกตั้งปี 2540 เป็นต้นมา ที่บริหารประเทศจนครบวาระ (ก่อนหน้านี้คือ รัฐบาลไทยรักไทยของนายทักษิณ ชินวัตร, พ.ศ. 2544-2548) การเลือกตั้งครั้งนี้จัดขึ้นภายใต้กติกาเดิมตามรัฐธรรมนูญปี 2560 ทุกประการ ยกเว้นระบบเลือกตั้งเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ว่าความพยายามในการแก้ไขรัฐธรรมนูญของทั้งของภาคประชาชน และพรรคการเมืองต่าง ๆ จะไม่ประสบความสำเร็จในทุกประเด็นที่มีการผลักดัน แต่มีเพียงประเด็นเดียวที่สำเร็จ คือ การเปลี่ยนระบบเลือกตั้งจากระบบจัดสรรปันส่วนผสมมาเป็นระบบผสมแบบเสียงข้างมากตามรัฐธรรมนูญปี 2540 (โดยมีรายละเอียดที่แตกต่างจากปี 2540 คือ ไม่มีเพดานขั้นต่ำสำหรับการจัดสรรที่นั่งบัญชีรายชื่อ)

	ระบบเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญ 40	ระบบเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญ 60 (แก้ไขเพิ่มเติม)
จำนวนบัตร	2 ใบ	
ส.ส. เขต	400 คน	
ส.ส. บัญชีรายชื่อ	100 คน	
วิธีการได้ ส.ส.เขต	ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในเขตนั้น ได้เป็น ส.ส.	
การคำนวณ ส.ส. บัญชีรายชื่อ	$\frac{\text{คะแนนเสียงของพรรค}}{\text{คะแนนเสียงรวมของทุกพรรค}} \times \text{จำนวน ส.ส.บัญชีรายชื่อ (100 คน)}$	
เกณฑ์คะแนนขั้นต่ำ ในการจัดสรร ส.ส. บัญชีรายชื่อ	ร้อยละ 5	ไม่กำหนด

ภาพที่ 2.1 เปรียบเทียบระบบเลือกตั้งของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 กับ 2560 (Ilaw, 2564)

จากการเสนอแก้ไขระบบเลือกตั้งในรัฐสภาในปี 2564 นี้มีข้อเสนอจากพรรคการเมือง 3 พรรค หลัก คือ จากพรรคพลังประชารัฐและพรรคประชาธิปัตย์ในฝั่งรัฐบาล และพรรคเพื่อไทย แกนนำฝ่ายค้าน โดยร่างของพรรคประชาธิปัตย์นั้นมีเนื้อหาสั้นที่สุด คือ เสนอให้แก้ระบบการเลือกตั้งเพียง 2 มาตรา (พรรคเพื่อไทยเสนอแก้ 8 มาตรา ในขณะที่พรรคพลังประชารัฐเสนอแก้ 7 มาตรา) อย่างไรก็ตามประเด็นหลักของการแก้ไขที่เสนอโดยทั้ง 3 พรรคนั้นกลับมีความเหมือนกันในแง่ระบบเลือกตั้งที่พึงปรารถนา คือ ทั้งหมดเสนอให้ประเทศไทยกลับไปใช้ระบบเลือกตั้งแบบเดิมที่เคยใช้สมัยรัฐธรรมนูญปี 2540 ซึ่งก็คือระบบผสมแบบเสียงข้างมาก หรือระบบคู่ขนานที่มีบัตร 2 ใบ และมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 ประเภททั้งผู้แทนเขตและผู้แทนบัญชีรายชื่อ โดยคำนวณคะแนนแยกต่างหากจากกัน (ประจักษ์ ก้องกีรติ, 2566, หน้า 38)

ทำให้การเลือกตั้งในปีพุทธศักราช 2566 กลับไปใช้ระบบการเลือกตั้งแบบคู่ขนาน (Parallel หรือ Mixed Member Majoritarian System - MMM) แทนที่ระบบเดิมจากการเลือกตั้งปีพุทธศักราช 2562 คือ แบบจัดสรรปันส่วนผสม (Mixed – Member Apportionment - MMA) เพื่อลดปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2564, หน้า 22)

ประการที่หนึ่ง ได้ละทิ้งหลักการสำคัญที่สุดของระบบเลือกตั้ง คือ การเคารพเจตนารมณ์ของประชาชน โดยการนำคะแนนที่คนเลือก ส.ส. ไปนับเป็นคะแนนบัญชีรายชื่อของพรรค ดังนี้จึงเห็นว่าตรรกะในการจัดสรรที่นั่งผิดเพี้ยนบิดเบือน เพราะคนเลือกผู้สมัครอาจไม่ได้ชอบพรรค คนจะเลือกพรรคอาจไม่ชอบผู้สมัคร

ประการที่สอง การให้มีเพียงบัตรเดียวลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส.ส. เขต แล้วเอาคะแนน ส.ส. เขต ไปคิดเป็นที่นั่งบัญชีรายชื่อของพรรค เป็นกลไกที่เบี่ยงเบน ส.ส. เขต ได้รับเลือกตั้งมาโดยคุณสมบัติ และฐานเสียงของตน ขณะที่ในระบบบัญชีรายชื่อ พรรคหาเสียงด้วยนโยบาย การเอาคะแนนผู้สมัครระบบเขตที่แม้จะแพ้เลือกตั้งไปแปรเป็นคะแนนบัญชีรายชื่อ เป็นการให้รางวัลแก่ผู้แพ้ (looser bonus system)

ประการที่สาม การทำให้ทุกคะแนนมีความหมาย ทำให้การซื้อเสียงสูงขึ้น การกว้านดูดดึงผู้สมัครข้ามพรรคเข้มข้น ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นกลับมา นโยบายพรรคลดความสำคัญ บันทอนความเป็นสถาบันของพรรคการเมือง

ประการที่สี่ พรรคเล็ก ๆ ที่ได้คะแนนไม่ถึงจำนวนคะแนนจึงได้เข้าสู่สภาหลายพรรค ทั้งที่ประชาชนไม่ได้ตั้งใจเลือกพรรคเหล่านี้ จึงเท่ากับว่าระบบจัดสรรปันส่วนผสมไม่สะท้อนเสียงประชาชนในการจัดตั้งรัฐบาล ในระบบจัดสรรปันส่วนผสมเป็นไปได้ยากมากที่จะมีพรรคใดพรรคหนึ่งได้เสียงข้างมากพอที่จัดตั้งรัฐบาลที่มีเสถียรภาพได้

การเปลี่ยนแปลงในระบบการเลือกตั้งครั้งนี้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การเลือกตั้งครั้งนี้มีความน่าสนใจ เนื่องจากการเลือกตั้งที่เปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบจัดสรรปันส่วนผสมที่ใช้บัตรเลือกตั้งใบ

เดียวที่ในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2562 ไปเป็นระบบ ‘บัตรสองใบ’ คล้ายระบบเลือกตั้ง พ.ศ. 2540 คือ เลือก ส.ส. เขตจำนวน 400 คน ส่วนบัตรเลือกตั้งใบที่สองใช้สำหรับเลือกพรรคการเมืองเพื่อนำมาคำนวณ ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการคำนวณแบบหาร 100 ซึ่งส่งผลให้พรรคการเมืองขนาดเล็กอาจจะอยู่ไม่รอด เพราะคะแนนเสียงขั้นต่ำมีจำนวนมากขึ้น จากเดิมที่หาร 500 มาอยู่ที่การหาร 100 พรรคการเมืองขนาดเล็กจึงต้องพยายามควรวมพรรค เนื่องจากคะแนนเสียงขั้นต่ำมีจำนวนมากขึ้นประมาณ 5 เท่า (สถาบันพระปกเกล้า, 2566)

ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างบัตรเลือกตั้งของไทย พ.ศ. 2566 (workpoint today, 2566)

2.3.2 คุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 จะต้องมีความสมบัติตามมาตรา 97 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) ประกอบมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ได้วางหลักไว้ว่า

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- 2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง
- 3) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคการเมืองเดียวเป็น

เวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ระยะเวลาเก้าสิบวันดังกล่าวให้ลดลงเหลือสามสิบวันอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย

4) ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ต้องมีลักษณะอย่างใด

4.1) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

4.2) เป็นบุคคลซึ่งเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

4.3) เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปีการศึกษา

4.4) เคยรับราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ หรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี”

นอกจากนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 จะต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 98 ประกอบมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ได้วางหลักไว้ว่า

ลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- (1) ติดยาเสพติดให้โทษ
- (2) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (3) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ
- (4) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (5) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่
- (6) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (7) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
- (8) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (9) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (10) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือ ถูกว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (11) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (12) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือ ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตาม

ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดใน ความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(13) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง

(14) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำนอกจากข้าราชการการเมือง

(15) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(16) เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพสิ้นสุดลงยังไม่เกินสองปี

(17) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือ เป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

(18) เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

(19) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(20) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือ การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ กรรมการมีสิทธิไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย

(21) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

สรุป คุณสมบัติ และคุณสมบัติต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 97 ประกอบมาตรา 41 และ มาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 ซึ่งพรรคการเมืองต้นสังกัดต้องเป็นผู้คัดสรรด่านแรกก่อนที่จะส่งข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาคุณสมบัติเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง

2.3.3 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีสัญชาติไทย หากเป็นบุคคลที่แปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วเป็นเวลานานไม่น้อยกว่าห้าปี และมีอายุ

ไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีในวันเลือกตั้ง ตลอดจนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง (มาตรา 31) และกฎหมายได้กำหนดให้บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้งเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่

- (1) ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (2) บุคคลที่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่
- (3) บุคคลที่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (4) บุคคลที่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (มาตรา 32) ซึ่งบุคคลที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 ถือว่าบุคคลผู้นั้นถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 ด้วย (มาตรา 174)

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ให้แจ้งเหตุดังกล่าว ต่อบุคคลซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งไว้ในแต่ละเขตเลือกตั้งภายในเจ็ดวันก่อนวันเลือกตั้ง หรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกตั้ง โดยสามารถแจ้งเหตุดังกล่าวด้วยวิธีการทำเป็นหนังสือ ซึ่งอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นไปยื่นต่อบุคคลที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งไว้ หรือสามารถจัดส่งหนังสือชี้แจงเหตุทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือแจ้งด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดรายละเอียดของเหตุที่ทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับประกอบการพิจารณาให้กับบุคคลซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้แต่งตั้งไว้ (มาตรา 33)

หากผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีเหตุจำเป็นต้องไปออกเสียงลงคะแนนล่วงหน้าก่อนวันเลือกตั้ง ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยื่นขอลงทะเบียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดตามวิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ และหากเป็นการเลือกตั้งล่วงหน้านอกเขตการเลือกตั้งที่ตนมีสิทธิเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องแสดงหลักฐานกำกับว่าไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนมีสิทธิเลือกตั้ง (มาตรา 106 - มาตรา 107)

เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทยแล้ว หากผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้ไปแจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือได้แจ้งเหตุแล้วแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร สำหรับในกรณีของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 จะมีผลทำให้ผู้นั้นถูกจำกัดสิทธิ 5 ประการ เป็นเวลาครั้งละสองปีนับแต่วันเลือกตั้งที่ไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ดังนี้ (มาตรา 35)

- (1) สิทธิในการยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (2) สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา
- (3) สิทธิสมัครรับเลือกเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่
- (4) สิทธิดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา
- (5) สิทธิดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุป การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ที่สำคัญของปวงชนชาวไทยในการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตนในการใช้อำนาจด้านนิติบัญญัติของรัฐสภา และอำนาจด้านการบริหารของคณะรัฐมนตรี อันจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และยังประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า และผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้ง ในปีพุทธศักราช 2566 ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 มาตรา 31 และมาตรา 32 ตามลำดับ

2.3.4 การลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566

ประจักษ์ ก้องกีรติ (2566, หน้า 46) กระบวนการสืบเนื่องหลังจากที่รัฐสภาเห็นชอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญเรื่องระบบเลือกตั้ง ให้กลับไปเป็นการใช้บัตร 2 ใบ มีปัญหาหลักอยู่ที่การคำนวณหาที่นั่ง ส.ส. ซึ่งมีข้อเสนอแตกต่างกันออกเป็นสองฝ่าย ระหว่างฝ่ายที่รู้จักกันในนามว่าสนับสนุน “สูตรหาร 100” กับฝ่ายที่สนับสนุน “สูตรหาร 500” ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว หัวใจของความแตกต่างไม่ได้อยู่ที่ตัวเลขในการหาร แต่เป็นเรื่องของระบบเลือกตั้งที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง สูตรหาร 100 นั้นแท้จริงแล้วคือระบบผสมแบบคู่ขนาน (parallel systems) หรือระบบผสม ที่เน้นเสียงข้างมาก (Mixed Member Majoritarian System) ซึ่งมักเรียกย่อ ๆ ว่า MMM ซึ่งเคยใช้ในรัฐธรรมนูญปี 2540 ที่คะแนนบัญชีรายชื่อจะนำมาคำนวณหาแค่ที่นั่ง ส.ส. บัญชีรายชื่อ (ที่มี 100 ที่นั่ง) ในขณะที่สูตรหาร 500 นั้นมีลักษณะคล้ายกับระบบผสมแบบสัดส่วน (Mixed Member Proportional System) ที่มักเรียกกันย่อ ๆ ว่า MMP คือคะแนนบัญชีรายชื่อจะถูกนำมาคำนวณ ไม่ใช่แค่หาที่นั่งบัญชีรายชื่อ แต่เพื่อหาที่นั่งทั้งหมดของสภา

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566 (ราชกิจจานุเบกษา, 2566, หน้า 4) มาตรา 11 ได้วางหลักการไว้ว่า “เมื่อมีพระ

ราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใช้บังคับ ให้คณะกรรมการ ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งดังต่อไปนี้

(1) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสี่ร้อยคน ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งละหนึ่งคนการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครเป็นรายบุคคลตามการแบ่งเขตเลือกตั้งที่กำหนด

(2) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจำนวนหนึ่งร้อยคน ซึ่งเป็นการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งบัญชีรายชื่อผู้สมัครที่พรรคการเมืองจัดทำขึ้นโดยเลือกเพียงพรรคการเมืองเดียวทั่วประเทศ”

จะเห็นว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตและบัญชีรายชื่อมีความแตกต่างจากการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2562 ดังนั้นการคำนวณหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงแตกต่างกัน เพราะเปลี่ยนจากบัตรใบเดียวมาเป็นบัตรสองใบ กล่าวคือ ใบหนึ่งเลือกเขต (คน) อีกใบหนึ่งเลือกบัญชีรายชื่อ (พรรค) กติกาเลือกตั้ง ส.ส.เขต เข้าใจไม่ยาก เนื่องจากใช้ระบบเสียงข้างมากแบบธรรมดา คือ ผู้สมัคร ส.ส. คนใดได้คะแนนสูงสุดจากผู้มาใช้เสียงทั้งหมดในเขตเลือกตั้งนั้นก็จะเป็นผู้ชนะ และได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนเขตเลือกตั้งเข้าไปนั่งในสภา ดังนั้นสูตรการคำนวณจึงเปลี่ยนไปดังภาพตัวอย่างที่ 2.2

$$X = \frac{\text{จำนวนราษฎรทั้งประเทศในปีสุดท้ายก่อนการเลือกตั้ง}}{400}$$

400

X คือ จำนวนราษฎรต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน

ภาพที่ 2.3 สรุปการหาจำนวนราษฎรต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน (เลือกตั้ง พ.ศ. 2566)

ในขณะที่การคำนวณสัดส่วน ส.ส.บัญชีรายชื่อ กฎหมายเลือกตั้งฉบับใหม่ระบุขั้นตอนการคำนวณไว้ชัดเจนแล้ว วิธีการคำนวณ ส.ส.บัญชีรายชื่อเป็นขั้นตอน ดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2566, หน้า 8 - 9)

“มาตรา 128 เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานผลรวมคะแนนแบบบัญชีรายชื่อจากผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการคำนวณสัดส่วนเพื่อหาผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

(1) ให้รวมผลคะแนนทั้งหมดที่ทุกพรรคการเมืองได้รับจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ ทั้งประเทศ

(2) ให้นำคะแนนรวมจาก (1) หาดด้วยหนึ่งร้อย ผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นคะแนนเฉลี่ยต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อหนึ่งคน

(3) ในการคำนวณหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่แต่ละพรรคการเมืองจะได้รับ ให้นำคะแนนรวมจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับ หาดด้วยคะแนนเฉลี่ยตาม (2) ผลลัพธ์ที่ได้เฉพาะส่วนที่เป็นจำนวนเต็มคือจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองนั้นได้รับ

(4) ในกรณีที่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองได้รับรวมกัน ทุกพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบหนึ่งร้อยคน ให้พรรคการเมืองที่มีผลลัพธ์ที่เป็นเศษโดยไม่มีจำนวนเต็ม และพรรคการเมืองที่มีเศษหลังจากการคำนวณตาม (3) พรรคใดเป็นหรือมีเศษจำนวนมากที่สุดให้ได้รับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่ออีกหนึ่งคนเรียงตามลำดับ จนกว่าจะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองทั้งหมดได้รับรวมกันครบจำนวนหนึ่งร้อยคน

(5) ในการดำเนินการตาม (4) ถ้าในลำดับใดมีเศษเท่ากันและจะทำให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเกินจำนวนหนึ่งร้อยคน ให้ตัวแทนของพรรคการเมืองที่มีเศษเท่ากันจับสลากตามวัน และเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อให้ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อครบจำนวน

ดังนั้นสูตรหาร 100 คือ แยกการคำนวณ ส.ส.แบบแบ่งเขต และ ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อออกจากกันอย่างชัดเจน โดยให้เอาคะแนนเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมืองทั้งหมดมาหารด้วยจำนวน ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ (100 คน) แล้วถึงคำนวณหาจำนวน ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองแต่ละพรรคตามสัดส่วนคะแนน ดังนั้น ข้อเสนอจึงถูกเรียกว่า สูตร ‘หาร 100’ โดยวิธีการคำนวณที่นึ่ง ส.ส. ตามสูตร 100 มีวิธีการคำนวณอย่างง่าย ดังนี้ (ฉันทปกรณ นามเมือง, 2565, หน้า 1)

1. นำคะแนนเสียงของทุกพรรคการเมืองมาหารจำนวน ส.ส.บัญชีรายชื่อ (100 คน) เพื่อหา ‘คะแนนเฉลี่ย ต่อ ส.ส.หนึ่งคน’

2. นำคะแนนเสียงของแต่ละพรรคการเมืองมาหารด้วยคะแนนเฉลี่ย ต่อ ส.ส.หนึ่งคน เพื่อหา ‘ส.ส.บัญชีรายชื่อ’ ของแต่ละพรรค

ยกตัวอย่างเช่น

- คะแนนเสียงของทุกพรรครวมกัน 40,000,000 เสียง คะแนนเฉลี่ยต่อ ส.ส.หนึ่งคน เท่ากับ $40,000,000/100 = 400,000$

- ถ้าพรรคการเมือง A ได้คะแนนเสียงจำนวน 10,000,000 เสียง พรรค A จะมี ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ เท่ากับ $10,000,000/400,000 = 25$ คน

- ถ้าพรรคการเมือง A ได้จำนวน ส.ส.เขต จำนวน 200 คน เท่ากับว่า พรรค A จะได้รับ ส.ส.ทั้งหมด $200+25 = 225$ คน

สรุป การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ต้องลงคะแนนในบัตรทั้ง 2 ใบ ใบที่หนึ่ง คือ แบบแบ่งเขต (เลือกคน) ใบที่สอง คือ แบบบัญชีรายชื่อ (เลือกพรรค) ในการคำนวณหา ส.ส.เขต เข้าใจไม่ยาก เนื่องจากใช้ระบบเสียงข้างมากแบบธรรมดา คือ ผู้สมัคร ส.ส. คนใดได้คะแนนสูงสุดจากผู้มาใช้เสียงทั้งหมดในเขตเลือกตั้งนั้นก็จะเป็นผู้ชนะ ส่วนระบบบัญชีรายชื่อ จะคำนวณโดยนำคะแนนเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมืองทั้งหมดมาหารด้วยจำนวน ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ (100 คน) แล้วถึงคำนวณหาจำนวน ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองแต่ละพรรคตามสัดส่วนคะแนน

2.3.5 การตื่นตัวทางการเมืองในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566

ชัยพงษ์ สำเนียง (2567, หน้า 1 - 2) ความเปลี่ยนแปลงของการเลือกตั้ง 24 มีนาคม 2562 และ 14 พฤษภาคม 2566 ได้ก่อให้เกิดภูมิทัศน์ทางการเมืองใหม่ ๆ ที่เป็นการต่อสู้ภายใต้ความสัมพันธ์ในระดับพื้นที่อาศัย ความสัมพันธ์ในระดับการเห็นหน้าค่าตา และการต่อสู้ในโลกเสมือนหรือพื้นที่ออนไลน์ อีกทั้งยกระดับการต่อสู้ในแง่ของอุดมการณ์ที่เป็นนามธรรมที่ไม่ยึดติดอยู่กับอรรถประโยชน์เฉพาะหน้าเท่านั้น ซึ่งจะเห็นการเสนออุดมการณ์ทั้งของฝ่ายอนุรักษ์นิยม และฝ่ายก้าวหน้า หรือ ประชาธิปไตย ที่ต่างสร้างคุณค่าความหมายของการนิยามทางการเมือง ซึ่งต่างจากการเมืองแบบเดิมภายใต้สื่อออนไลน์ได้กลายเป็นสมรภูมิสำคัญในการต่อสู้

พื้นที่ออนไลน์ได้เปิดพื้นที่ให้คนที่แตกต่างกันในแง่สถานะ ความคิด และวิถีชีวิต เข้ามาเชื่อมต่อกันด้วยความสนใจ หรือประเด็นร่วมกันในหลายระดับ และสามารถสร้างพื้นที่การเมืองของการเคลื่อนไหวเชื่อมต่อกันในการเลือกตั้ง ซึ่งจะเห็นว่าการเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม 2562 และ 14 พฤษภาคม 2566 พรรคการเมืองต่าง ๆ ได้ใช้พื้นที่ออนไลน์ในการหาเสียงอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะพรรคอนาคตใหม่และก้าวไกลที่ได้รับเลือกตั้งจำนวนมาก ซึ่งการต่อสู้ในโลกออนไลน์ ได้กลายมาเป็นสมรภูมิสำคัญในการสร้างวาระทางการเมืองของคนกลุ่มต่าง ๆ

การเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม 2562 และ 14 พฤษภาคม 2566 มีการออกแบบระบบเลือกตั้งใหม่ที่มีความหมายเฉพาะเพื่อให้พรรคการเมืองมีขนาดเล็กลง หรือไม่สามารถชนะการเลือกตั้งได้เสียงข้างมาก ทั้งก่อให้เกิดการต่อสู้ในเชิงอุดมการณ์อย่างเข้มข้นระหว่าง “เอาเผด็จการกับต่อต้านเผด็จการ” กลายเป็นวาทกรรมหลักในการเลือกตั้งปี 2562 และ 2566 ส่วนการต่อสู้แบบอื่น เช่น นโยบายที่เคยเป็นพื้นที่หลักถูกลดความสำคัญลง การเลือกตั้งกลายเป็นสนามของการเลือกในเชิงอุดมการณ์อย่างชัดเจนมากขึ้น อีกทั้งเป็นการต่อสู้ของคนต่างรุ่นที่มีนัยทางการเมืองอย่างสำคัญ แม้ว่าความเปลี่ยนแปลงการก่อตัวขึ้นมาของคนกลุ่มใหม่ที่ตื่นตัวทางการเมืองได้แสดงบทบาทเป็นผู้กระทำการทางการเมือง

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

คุณสมบัติ และคุณสมบัติต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 97 ประกอบมาตรา 41 และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 ในประเด็น “ความตื่นตัวทางการเมือง” ของด้านคุณสมบัติของผู้สมัครต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญคือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

พิเชฐ ทรัพย์เกียรติคุณ (2566, หน้า 1) และอีกหนึ่งปรากฏการณ์จากห้วงเลือกตั้ง 66 สะท้อนความเชื่อต่อพลังคนรุ่นใหม่ ไอซ์ - รักชนก ศรีนอก ‘มดส้มลัมซ้างยักษ์’ แห่งเขตบางบอน ชนะเลือกตั้ง 66 แบบพลิกฉีก แชน วัน อยู่บำรุง และตระกูลม่วงศิริ ใช้จักรยานและนโยบายพวงมาลัยพิชิตใจประชาชน

ก่อนหน้านี้ เธอเรียนจบด้านสถิติ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อจบมาเริ่มจากการเป็นแม่ค้าออนไลน์ แต่ด้วยความสนใจในด้านข่าวสารบ้านเมืองทำให้เธอเริ่มสนใจมาทำเพจคอนเทนต์ข่าวสาร ในช่วงเทคโนโลยีกำลังแพร่หลาย รักชนก ถือว่าเป็นคนหนึ่งที่ใช้ออนไลน์ได้อย่างคุ้มค่าที่สุดคนหนึ่ง

สิ่งที่รักชนก เอาชนะใจคนบางบอนและพื้นที่ใกล้เคียงก็คือความขยัน เราจะเห็นเธอกับจักรยานคันเก่ง BTWIN ตระเวนไปทุกที่ที่ตรอกซอยที่รถแห่ขนาดใหญ่ไปไม่ถึง และผู้ผลักดันนวัตกรรม ‘พวงมาลัยนโยบาย’ ที่นำเอาใบปลิวหาเสียงมาเย็บติดกับพวงมาลัย และยื่นประจำจุดสี่แยกเพื่อแจกให้กับผู้ที่สนใจนโยบายได้รับไป

โลกแห่งการเมืองนั้นมันไม่ได้ง่ายเหมือนโลกออนไลน์ และเมื่อบ้านใหญ่รู้สึกได้ถึงภัยที่กำลังมาถึงตัวก็พยายามจะสกัดดาวรุ่ง ไม่ว่าจะเป็นวิวาทะออนไลน์ระหว่าง ‘ไอซ์ รักชนก และ วัน อยู่บำรุง’ ในประเด็นชาติกำเนิดและการเติบโตทางความคิด หรือกรณีที่ถูกกล่าวเล่นกันแรงจนถึงต้องขึ้นโรงพัก กรณีที่มีการแอบอ้างรูปผู้หญิงแซ่ซี้แล้วส่งต่อผ่านทาง LINE โดยอ้างว่าเป็นภาพของรักชนก

ในไลน์ดังกล่าวถูกอ้างว่าปรากฏชื่อ ‘สากล ม่วงศิริ’ ผู้สมัครจากประชาธิปัตย์เขต 6 ที่เป็นญาติกับสามารถ ม่วงศิริ ที่ซบเคี้ยวกับรักชนก นายสากล ได้ฟ้องกลับ กล่าวหาว่าเป็นการทำลายชื่อเสียงพรรคและตัดคะแนน ซึ่งท้ายที่สุดทั้งสากล และสามารถ สอบตกส.ส.ชนิดที่ไม่ได้ลุ้น

ในช่วงท้าย ๆ การหาเสียงเธอได้มาโคจรพบกับ ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ ในขณะที่ชูวิทย์ กำลังปั่นจักรยานด้านกัญชาเสรี และพบรักชนก กำลังปั่นอยู่พอดี ชูวิทย์ กล่าวกับรักชนกกว่า รู้ดีว่าพื้นที่นี้ใครเป็นบ้านใหญ่ ต้องอาศัยแรงคนรุ่นใหม่ที่จะมาสร้างความเปลี่ยนแปลงให้พื้นที่ ขอให้ถึงเวลาของสิ่งใหม่ ๆ ในประเทศไทยอย่างที่ชูวิทย์ ได้กล่าวกับรักชนกอย่างแท้จริง

ล่าสุด เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2566 มีรายงานว่า ศาลอาญามีคำพิพากษา ลงโทษ จำคุก 6 ปี รักชนก ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 และความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ จากการทวิตและรีทวีตข้อความที่มีเนื้อหาที่เข้าข่ายหมิ่นประมาทพระมหากษัตริย์ รวม 2 ข้อความ โดยแบ่งเป็นข้อความละ 3 ปี

ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งให้ประกันตัว ตีราคาประกัน 5 แสนบาท โดยใช้ตำแหน่ง สส.ของ ชัยวัช ตุลาธน หัวหน้าพรรคก้าวไกลเป็นประกัน พร้อมทั้งได้กำหนดเงื่อนไขห้ามรักชนกกระทำการหรือ ร่วมกิจกรรมที่มีลักษณะ-พฤติกรรมแบบเดียวกับที่ถูกกล่าวหาอีกซ้ำสอง หากศาลอนุญาตให้ประกันตัว จะทำให้เธอยังคงสามารถปฏิบัติหน้าที่ สส.ต่อไปได้

ด้านการหาเสียง

การหาเสียงของผู้สมัคร สามารถกระตุ้นและสร้างความตื่นตัวทางการเมืองจาก ประชาชนเกิดความสนใจทั้งความรู้ ความสามารถ ผลงาน และมีวิธีการที่ทำให้ประชาชนเกิดความสนใจ อยากไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่พลิกหน้าประวัติศาสตร์การเมืองไทย ใน หลายมิติ ทั้งกติกาการเลือกตั้งที่เปลี่ยนจากเดิม จำนวนพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มากที่สุด เป็นประวัติการณ์ รวมทั้งผลการเลือกตั้งที่พลิกความคาดหมาย โดยการใช้พื้นที่ออนไลน์ในการหาเสียง เลือกตั้ง ผสมผสานกับการหาเสียงแบบเก่า เช่น การเดินพบปะผู้คน การใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง เป็นต้น ตลอดจนการใช้วาทกรรมเพื่อต่อสู้ในแง่ของอุดมการณ์ทั้งของฝ่ายอนุรักษนิยม และฝ่ายหัว ก้าวหน้า เช่น "ครอบครัวเพื่อไทยไปศรีสะเกษ ตอน ไ่หนูติงเห่า" หมายถึงการไต่ไม่ให้นายอนุทินมาถึง สส. ของพรรคเพื่อไทยไปสังกัดพรรคภูมิใจไทยอีก อีกทั้งพรรคเพื่อไทยก็ตั้งเป้าชนะการเลือกตั้งได้ สส. ยก จังหวัดศรีสะเกษ (ฐิติกร สังข์แก้ว, 2567 , หน้า 1) หรือ “มีเรา ไม่มีลุง” หมายถึงลุงป้อม พรรคพลัง ประชาธิปไตย และ ลุงตู่ พรรครวมไทยสร้างชาติ (ผู้จัดการออนไลน์, 2566, หน้า 1) ในประเด็นของด้านการ หาเสียงต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ วุฒิสภาทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

นอกจากนี้คอนเทนต์หลักของพรรคการเมืองใหญ่และเล็กในช่วงโค้งสุดท้าย การหา เสียงเลือกตั้ง 2566 นอกจากการจัดเวทีปราศรัยใหญ่ในเขตเมือง หรือจังหวัดที่คาดว่าจะได้คะแนนเสียง ถล่มหลายแล้ว ยังมีการผลิตคอนเทนต์อื่น ๆ โดยเฉพาะวาทกรรม หรือวลีเด็ด เพื่อสร้างภาพจำที่น่าสนใจ ไม่น้อย โดยเฉพาะป้ายหาเสียงและกราฟิกดีไซน์สีสันสดใส ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 คอนเทนต์หลักโด่งดังสุดท้าทายในการหาเสียงของพรรคการเมือง

ที่มา : ไทยพีบีเอส (2566, หน้า 1)

ด้านพรรคการเมือง

กลุ่มคนที่มีแนวคิด หรืออุดมการณ์ทางการเมืองอย่างเดียวกัน รวมกันจัดตั้งเป็นรากฐานที่มีการจัดองค์กรที่แน่นอนชัดเจน และมีหน้าที่สำคัญ เช่น เป็นสถาบันการเมืองที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับประชาชน (วิสุทธิ์ โพธิ์แท่น, 2544, หน้า 22) การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีตั้งแต่พรรคการเมืองแนวก้าวหน้า เสรีนิยม อนุรักษ์นิยม ไปจนถึงอนุรักษ์นิยมสุดขั้ว นอกจากนั้น ผลการเลือกตั้ง 2566 ยังสร้างปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ คือ พรรคก้าวไกลซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่ก่อตั้งมาเพียง 5 ปี (เดิมคือ พรรคอนาคตใหม่ซึ่งถูก ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินยุบพรรค ในปีพ.ศ. 2563) หลังจากนั้นอดีตสมาชิกพรรคอนาคตใหม่จำนวนหนึ่ง ที่ไม่ถูกตัดสิทธิทางการเมืองได้ร่วมกันก่อตั้งพรรคใหม่โดยคงนโยบายและแนวอุดมการณ์เดิม เปลี่ยนชื่อเป็นพรรคก้าวไกล) กลายเป็นพรรคที่ได้ที่นั่งมาเป็นอันดับที่หนึ่ง โดยได้ 151 ที่นั่ง และได้คะแนน บัญชีรายชื่อสูงที่สุดเหนือกว่าพรรคอื่น ๆ (ประจักษ์ ก้องกีรติ, 2566, หน้า 78) ในประเด็นของด้านพรรคการเมืองต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ ภูมิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ขาวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ด้านนโยบาย

นโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนโดยประชาชนทั่วไปเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ นโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตนด้วยความคาดหวังว่าผู้แทน หรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้นจะนำอุดมการณ์และนโยบายไปเป็นแนวนโยบายในการบริหารประเทศ และทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเองการเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการแสวงหาทางเลือกในการเมืองการปกครองของประชาชน (ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์, 2548, หน้า 7) และการเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันเชิงนโยบายอย่างเข้มข้นมากที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งไทย ทั้งนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ไปจนถึงนโยบายทางการเมือง (ประจักษ์ ก้องกีรติ, 2566, หน้า 78) ในประเด็นของด้านนโยบายต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ ภูมิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

โดยที่พรรคก้าวไกลเปิดนโยบาย 15 เรือธงของพรรคที่พิธา ลิ้มเจริญรัตน์ หัวหน้าพรรคประกาศพร้อมเป็นนายกฯ คนที่ 30 เป็นแกนนำปิดสวิตช์ 3 ป. สร้างประเทศไทยที่ไม่เหมือนเดิม สร้างประเทศที่ “การเมืองดี ปากท้องดี มีอนาคต” ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 นโยบาย 15 เรือธงของพรรคก้าวไกล ที่มา : พีพีทีวี (2566, หน้า 1)

ในส่วนของ “พรรคเพื่อไทย” พรรคคู่แข่งหลัก ชูเรื่องความเป็นมืออาชีพการบริหารเศรษฐกิจเป็นจุดแข็ง และยังชู “นายเศรษฐา ทวีสิน” ผู้บริหารบริษัทเอกชน ขึ้นเป็น 1 ใน 3 แคนดิเดตนายกฯ ในเลือกตั้ง 2566 ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 นโยบายเรื่องจริงของพรรคเพื่อไทย ที่มา : ฟิฟทีวี (2566, หน้า 1)

ด้านการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

กระบวนการของการหาเสียงเลือกตั้ง เป็นช่องทางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพรรค นโยบายพรรค ตัวผู้สมัคร ผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมา ตลอดจนประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชาติของพรรครัฐบาล และพรรคการเมืองอื่น ๆ ช่วยให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ทาง

การเมืองเพิ่มมากขึ้น จากสภาวะปกติที่ไม่มีการเลือกตั้ง เนื่องจากในบรรยากาศของการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัคร และพรรคการเมืองจะใช้ช่องทางต่าง ๆ ในการสื่อสารทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นการปิดโปสเตอร์ แผ่นป้ายหาเสียง การเดิน หรือขึ้นรถแห่ เพื่อแนะนำตัว การนำเสนอผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ ในรูปของข้อความ ภาพนิ่ง หรือคลิปวิดีโอ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนทัศนะ และนโยบายของพรรคในเวทีถกเถียง แสดงความคิดเห็น (debate) ของสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (บุญศรี ยี่หะ, 2563, หน้า 34) การเลือกตั้ง 2566 ประชาชนมีความตื่นตัวสูงเป็นประวัติการณ์ ในการติดตามข้อมูล ข่าวสาร ฟังการอภิปรายถกเถียงระหว่างผู้สมัครของพรรคต่างๆ ทางสื่อโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ ร่วมฟังการปราศรัยในพื้นที่ และบางส่วนยังเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครหาคะแนนเสียงให้ผู้สมัคร และพรรคการเมืองที่ตนเองชื่นชอบผ่านพื้นที่แสดงความคิดเห็นทางโลกออนไลน์ หรือออฟไลน์ด้วย (ประจักษ์ ก้องกีรติ, 2566, หน้า 78) ในประเด็นของการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

จุดแข็งหนึ่งของผู้สมัครหน้าใหม่ที่ถือเป็นความสามารถโดดเด่น คือ การมีทักษะความเป็น Content Creator ที่ใช้กลยุทธ์หาเสียงผ่านวัฒนธรรมโซเชียลมีเดีย เช่น การนำตัวเองไปเป็นมิมส์หรือกระดากเปล่าให้ชาวเน็ตมีส่วนร่วมเขียนข้อความอะไรก็ได้ลงไปจนเป็นที่รู้จัก ดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 ภาพ (มีม) ถือกกระต่ายเปล่าให้ชาวอินเทอร์เน็ตมีส่วนร่วม

ที่มา : ปรีชาดี หาญตนศิริสกุล (2566, หน้า 1)

ซึ่งการใช้มีมเป็นเครื่องมือทางการเมืองก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นเหมือนมีมที่คุณชัชชาติ สิทธิพันธุ์ เดินถือถุงแกง (ที่ถึงแม้เจ้าตัวไม่ได้เป็นคนทำเองก็ตาม) เมื่อภาพกลายเป็นมีมและส่งต่อกันจนกลายเป็นไวรัลบนโลกโซเชียล คนที่อยู่ในมีมถูกจดจำไปโดยปริยาย ก็นับว่าเป็นการโฆษณาแบบหนึ่งที่สร้างสรรค์ไม่น้อย นอกเหนือจากการใช้มีมแล้ว ทักษะหนึ่งของผู้สมัครหน้าใหม่คือการทำคอนเทนต์เป็นคลิปวิดีโอสั้นๆ เข้าใจง่ายผ่านตลกตลกอีกด้วย การใช้มีมดังภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 ภาพ (มีม) ไวรัล คุณชัชชาติ สิทธิพันธุ์

ที่มา : มติชนออนไลน์ (2566, หน้า 1)

สรุป การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ประกอบด้วย

1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร คือ คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 97 ประกอบมาตรา 41 และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

2) ด้านการหาเสียง คือ การใช้พื้นที่ออนไลน์ในการหาเสียงเลือกตั้งผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Facebook, Twitter, Youtube, Tiktok เป็นต้น ผสมผสานกับการหาเสียงแบบเก่า เช่น การเดินพบปะผู้คน การใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย ตลอดจนการใช้วาทกรรมเพื่อต่อสู้ในแง่ของอุดมการณ์ เป็นต้น และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านการหาเสียง จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

3) ด้านพรรคการเมือง คือ กลุ่มคนที่มีแนวคิด หรืออุดมการณ์ทางการเมืองอย่างเดียวกัน รวมกันจัดตั้งเป็นรากฐานที่แน่นอนชัดเจน มีตั้งแต่พรรคการเมืองแนวก้าวหน้า เสรีนิยม อนุรักษ์นิยม ไปจนถึงอนุรักษนิยมสุดขั้ว การโปรโมตพรรคมีทั้งช่องทางออนไลน์ และออฟไลน์ และมีหน้าที่สำคัญ

เช่น การเป็นสถาบันการเมืองที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับประชาชน เป็นต้น และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านพรรคการเมือง จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิสภาทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

4) ด้านนโยบาย คือ สิ่งที่มีผลกระทบต่อประชาชนทุกชนชั้น โดยการที่ประชาชนเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ นโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตนด้วยความคาดหวังว่าผู้แทน หรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้นจะนำอุดมการณ์และนโยบายไปเป็นแนวนโยบายในการบริหารประเทศ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ถือเป็นการแข่งขันทางการเมืองที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ไปจนถึงนโยบายทางการเมือง และในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านนโยบาย จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิสภาทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และ

5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร คือ การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพรรค นโยบายพรรค ตัวผู้สมัคร ผลงานของรัฐบาลที่ผ่านมา ตลอดจนประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อหน้าที่ของพรรครัฐบาล และพรรคการเมืองอื่น ๆ ช่วยให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ทางการเมืองเพิ่มมากขึ้นจากสภาวะปกติที่ไม่มีการเลือกตั้ง ทั้งช่องทางออนไลน์ และออฟไลน์ เนื่องจากในบรรยากาศของการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัครและพรรคการเมืองจะใช้ช่องทางต่าง ๆ ในการสื่อสารมากกว่าในอดีต ในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จะต้องยึดโยงกับสิ่งสำคัญ คือ วุฒิสภาทางการเมืองของผู้หาเสียง และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม จิตสำนึกอุดมการณ์ จริยธรรม และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

2.4 บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของเขตบางบอน

สารานุกรมเสรี (2567, หน้า 1) บางบอนในอดีตเป็นชื่อหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่มีความเก่าแก่อย่างน้อยตั้งแต่สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ โดยมีหลักฐานเป็นวรรณคดีหลายเรื่องที่กล่าวถึง ได้แก่ โคลงนิราศทวาย (โคลงนิราศไปแม่น้ำน้อย) ของพระพิพิธสาส์ในสมัยรัชกาลที่ 1 โคลงนิราศนรินทร์ ของนาย นรินทร์ธิเบศร์ (อิน) ในสมัยรัชกาลที่ 2 และนิราศเมืองเพชร ของสุนทรภู่ในสมัยรัชกาลที่ 4 ต่อมาเมื่อมี

การจัดการปกครองส่วนภูมิภาคโดยแบ่งออกเป็นมณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน บางบองจึงกลายมาเป็นท้องที่การปกครองของอำเภอบางขุนเทียน จังหวัดธนบุรี โดยในพื้นที่แถบนี้รวมทั้งพื้นที่ใกล้เคียงมีการปรับเปลี่ยนเขตการปกครองหลายครั้ง ในที่สุดเมื่อ พ.ศ. 2483 ทางราชการได้ยุบรวมท้องที่ตำบลบางบอนเหนือ ตำบลบางบอนใต้ และตำบลแสมดำเข้าด้วยกันและตั้งเป็นตำบลบางบอนขึ้น

ใน พ.ศ. 2514 จังหวัดธนบุรีถูกรวมเข้ากับจังหวัดพระนคร เปลี่ยนฐานะเป็นนครหลวงกรุงเทพมหานคร และใน พ.ศ. 2515 จึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้เปลี่ยนการเรียกหน่วยการปกครองใหม่ด้วย ตำบลบางบอนจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็น แขวงบางบอน และอยู่ในเขตการปกครองของสำนักงานเขตบางขุนเทียน

ภายหลังในเขตบางขุนเทียนมีความเจริญและมีประชากรหนาแน่นขึ้นมาก เพื่อให้การปกครองและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2540 กระทรวงมหาดไทยจึงประกาศแยกพื้นที่แขวงบางบอนออกจากเขตบางขุนเทียนตั้งเป็น เขตบางบอน โดยสำนักงานเขตบางบอนได้เปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2541 เป็นสำนักงานเขตลำดับที่ 50 ของกรุงเทพมหานคร เดิมตั้งอยู่ที่อาคารตลาดสดเทพยดาอารักษ์ หมู่ที่ 4 แขวงบางบอน ต่อมาใน พ.ศ. 2547 ได้ย้ายมาตั้งสำนักงานเขตถาวรที่ซอยเอกชัย 135/1 หมู่ที่ 3 แขวงบางบอน ()

2.4.2 สภาพทั่วไป

สำนักงานเขตบางบอน (2566, หน้า 4) เขตบางบอนมีขนาดพื้นที่ทั้งหมด 34.62 ตารางกิโลเมตร แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 4 แขวง ได้แก่ แขวงบางบอนเหนือ แขวงบางบอนใต้ แขวงคลองบางพราน และแขวงคลองบางบอน

ก. อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ เขตหนองแขม และเขตบางแค
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ เขตจอมทอง
ทิศใต้	ติดต่อกับ เขตบางขุนเทียน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ อำเภอกระทุ่มแบน และอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

ข. การแบ่งส่วนราชการ

สำนักงานเขตบางบอน (2566, หน้า 5 - 6) สำนักงานเขตบางบอน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปกครอง การทะเบียน การจัดทำแผนพัฒนาเขต การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การสาธารณสุขโรค และการก่อสร้างอื่นๆ การสาธารณสุขการ การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อน

หย่อนใจ การส่งเสริมกีฬา การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน การส่งเสริม การมีส่วนร่วมของราษฎร การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การจัดให้มีและควบคุมสุสานและ฼าปนสถาน การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การจัดให้มีและ ควบคุมการฆ่าสัตว์ การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และ สาธารณสถานอื่นๆ การคุ้มครอง ดูแลบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การผังเมือง การวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาคาร การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการสิ่งแวดลอมและมลพิษต่างๆ การจัดเก็บรายได้ การบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือกฎหมายอื่นที่ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กรุงเทพมหานคร และหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยแบ่ง ส่วนราชการ ดังนี้

1. ฝ่ายปกครอง
2. ฝ่ายทะเบียน
3. ฝ่ายโยธา
4. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
5. ฝ่ายรายได้
6. ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
7. ฝ่ายการศึกษา
8. ฝ่ายการคลัง
9. ฝ่ายเทคนิค
10. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
11. โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ค. ข้อมูลประชากร

เขตบางบอน				
ลำดับ	ประชากรชาย	ประชากรหญิง	รวม	หลังคาเรือน
1. คลองบางบอน	11,433	12,391	23,824	13,836
2. คลองบางพราน	14,906	16,587	31,493	17,633
3. บางบอนเหนือ	10,868	11,879	22,747	10,354
4. บางบอนใต้	11,782	12,999	24,781	9,430
รวม	48,989	53,856	102,845	101,508

ภาพที่ 2.9 ข้อมูลประชากรเขตบางบอน (สำนักงานเขตบางบอน, 2566, หน้า 5)

ง. วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

สำนักงานเขตบางบอน (2566, หน้า 19 - 20) วิสัยทัศน์ ปี 2566 : เขตบางบอน
เป็นต้นแบบ พัฒนาเขตเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- คำขวัญ

หลวงพ่อบุญรอด งามนครเรศน์	ศักดิ์สิทธิ์หลวงพ่อบุญรอด
เขตบางบอน ถนนวงแหวนคู่	สมุทรสาครชิดชายแดนน้ำ
อุตสาหกรรม	เกษตรพอเพียง

- สัญลักษณ์ของเขต

- ความหมายสัญลักษณ์ของเขต

มงกุฏ	หมายถึง เครื่องที่ใช้สวมพระเศียรพระมหากษัตริย์
เลข 9	หมายถึง การกำเนิดของเขตบางบอนในสมัยรัชกาลที่ ๙
รัศมี	หมายถึง หมู่บ้านในเขตบางบอนทั้ง 11 หมู่
"บบ"	หมายถึง สำนักงานเขตบางบอน
ลายไทยกนกเปลว	หมายถึง ความเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ความรุ่งเรือง
พุ่มข้าวบิณฑ์	หมายถึง ความร่วมมือร่วมใจ ของคนในเขตบางบอน

- พันธกิจ

สำนักงานเขตบางบอนเป็นหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับการปกครอง การทะเบียน การจัดทำแผนพัฒนาเขต การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทาง
น้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มี และควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถการ
สาธารณสุขโรค การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การบำรุงรักษาศิลปะ จารีต
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ การปรับปรุงแหล่ง
ชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับ ที่อยู่อาศัย การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ

การส่งเสริมกีฬา การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน การส่งเสริม การมีส่วนร่วมของราษฎร การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การจัดให้มีและ ควบคุมการฆ่าสัตว์ การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและ สาธารณสถานอื่นๆ การคุ้มครอง ดูแลบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การผังเมือง การวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาคาร การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ต่างๆ การจัดเก็บรายได้ การบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ประเภท คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน โดยยึดโยงกับงานวิจัยที่มีตัวแปรที่คล้ายกัน มีกลุ่มตัวอย่างคล้ายกัน ได้ดังนี้

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน

พระมหาณัฐพรจณ์ ขนติโร (ร่อนน้อย) (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในอำเภอ ละแม จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านนโยบาย (ค่าเฉลี่ย = 3.68) อยู่ในระดับมาก ด้านสื่อสารมวลชน ($\bar{X} = 3.52$) ส่วนด้านการหาเสียงของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.38$) ด้านพรรคการเมือง ($\bar{X} = 3.28$) และด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.22$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอายุ การศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ปัญหาประชาชนเบื่อหน่ายการเมืองแบบเดิม ๆ

ที่ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญในแต่ละด้าน มีดังนี้คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร แสดงวิสัยทัศน์ให้ประชาชนเห็นถึงความรู้ความสามารถ ในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นในอนาคต นึกถึงพึงได้ด้านการหาเสียงของผู้สมัคร นักการเมืองต้องเปลี่ยนวิธีการหาเสียง สร้างจุดเด่นให้ประชาชนเชื่อมั่นได้ ด้านพรรคการเมือง พรรคการเมืองควรเห็นประโยชน์ประชาชนเป็นที่ตั้ง ด้านนโยบาย เน้นหนักการแก้ปัญหาเรื่องของเศรษฐกิจในทุกกระดับ ด้านสื่อมวลชน ควรชี้แจงสิ่งที่เป็กลางสร้างความเข้าใจในฐานะสื่อมวลชน ให้ข้อมูลที่เป็จริง ช่วยประชาชนเป็กระบอกเสียง

กฤษฎพลณ์ บุญครอง และศิวัช ศรีโกคางกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นกับความตื่นตัวทางการเมือง ผลการวิจัยพบว่า

สถาบันกล่อมเกลตาทางการเมืองมีบทบาทต่อความตื่นตัวทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.12$) วัฒนธรรมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.31$) นักศึกษาร้อยละ 97.77 มีความเข้าใจทางการเมืองเป็นอย่างดี แต่มีความสนใจทางการเมืองค่อนข้างน้อย การมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.55$) และนักศึกษารับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ คือ เฟซบุ๊ก มากที่สุด สรุปโดยภาพรวมนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความตื่นตัวทางการเมืองในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นผลมาจากการ ถูกปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในช่วงที่ผ่านมา

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นักศึกษาคิดว่าจะออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งร้อยละ 97.33 เหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือก คือ นโยบาย ในอนาคต ประเทศไทยน่าจะมีการรัฐประหารขึ้นอีก และนักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าจะเลือกพรรคอนาคตใหม่ มากที่สุด

สุมาลี บุญเรือง และคณะ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในระดับอบประชาธิปไตย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ประกอบด้วย ปัจจัยการตื่นตัวทางการเมือง หลักอิทธิบาท 4 และการพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) ปัจจัยการตื่นตัวทางการเมืองและหลักอิทธิบาท 4 มีผลต่อการพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ

3) นำเสนอการพัฒนา การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนโดยการบูรณาการตามหลักพุทธธรรม คือ ความชอบ การเมือง โดยการเข้าร่วมรับฟังปราศรัยทางการเมือง พยายามเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน มีใจทางการเมือง ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชน มีสติปัญญาควบคุม กิจกรรมทางการเมือง คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งให้โปร่งใส

ดวงดาว อินทรชัย (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. การตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากถึง 5 ด้าน ด้านพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการหาเสียงของผู้สมัคร ด้านนโยบาย ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร และด้านสื่อมวลชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. การเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้โดยรวมไม่แตกต่างกัน

พระมหาชาติ ชาคชโย (ลตคําทูย) (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความศรัทธาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 3.64$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านจิตสำนึกในความยุติธรรม ($\bar{X} = 3.31$) และด้านสิทธิเสรีภาพ ($\bar{X} = 3.27$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางที่ส่งเสริมในการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี มีความสำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านความศรัทธาระบอบประชาธิปไตย คือ เชื่อว่าประชาธิปไตยสามารถแก้ปัญหาของชาติได้แม้จะวิกฤตขนาดไหนก็ตามที่ การจะให้ประชาชนมีศรัทธาต่อประชาธิปไตย ผู้นำและ นักการเมืองก็ต้องมีความซื่อสัตย์ในการปกครองด้วย ด้านเสรีภาพ คือ สิทธิเสรีภาพเป็นหัวใจสำคัญของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารและข้าราชการประจำไม่ละเมิด สิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะถ้ามีการกระทำดังกล่าวก็เท่ากับละเมิดประชาธิปไตย ด้านจิตสำนึก คือ ในความยุติธรรม ประชาชนสร้างความสัมพันธ์ทางบวกในการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเป็น แบบอย่างที่ดีไม่ซื้อสิทธิขายเสียง รณรงค์ให้ไปใช้สิทธิ และเห็นความสำคัญในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะการซื้อสิทธิขายเสียงเป็นการทุจริตไม่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สร้างจิตสำนึกในการตื่นตัวทางการเมือง

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน

น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่ง เขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกัน โดยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ที่แตกต่างกัน ส่วนด้านเพศนั้นมีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ไม่แตกต่างกัน

3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสาร การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พบว่า การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่อมวลชนทุกประเภทมีส่วนสำคัญในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

คมกฤษ จิตแก้ว (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 ของกำลังพลโรงเรียนนายสิบทหารบก ผลการวิจัยพบว่า

1) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 ของ กำลังพลโรงเรียนนายสิบทหารบก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรณรงค์หาเสียง ด้านนโยบายพรรคการเมือง ด้านพรรคการเมือง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กำลังพลโรงเรียนนายสิบทหารบกที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และชั้นยศต่างกัน มีความคิดเห็นในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 ของกำลังพลโรงเรียนนาย สิบทหารบก คือ ควรเปิดโอกาสให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีโอกาสเข้ามาพบปะ พูดคุย แสดง วิสัยทัศน์ภายในโรงเรียน ควรมีการนำนโยบายของพรรคต่าง ๆ มาวิเคราะห์กันในห้องเรียน เพื่อเป็นแนวทางตัดสินใจ และควรประชาสัมพันธ์พรรค หรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง รวมถึงข่าวสาร ต่าง ๆ ผ่านเพลงของโรงเรียน ตามลำดับ

ปิยะรัตน์ สนแจ้ง (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26 – 35 ปี การศึกษา ระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนชาว

กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านนโยบาย ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง และด้านวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง

การทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอายุ และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จรัชยา เคล้าดี และคณะ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าเพศที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนทุกวิถีทางในการลงคะแนนเสียงเลือกสภาผู้แทนราษฎร อายุที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจใช้สิทธิเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ลักษณะของหัวหน้าพรรคการเมือง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ ใช้สิทธิเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรทุกประการ ข้อเสนอแนะในการวิจัยควรศึกษาเปรียบเทียบกับ อำเภอหรือจังหวัดอื่น ๆ เพื่อพัฒนาจิตใจ การตัดสินใจไปใช้สิทธิของประชาชนต่อไป

อรดี เรียงภักดี (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

(1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

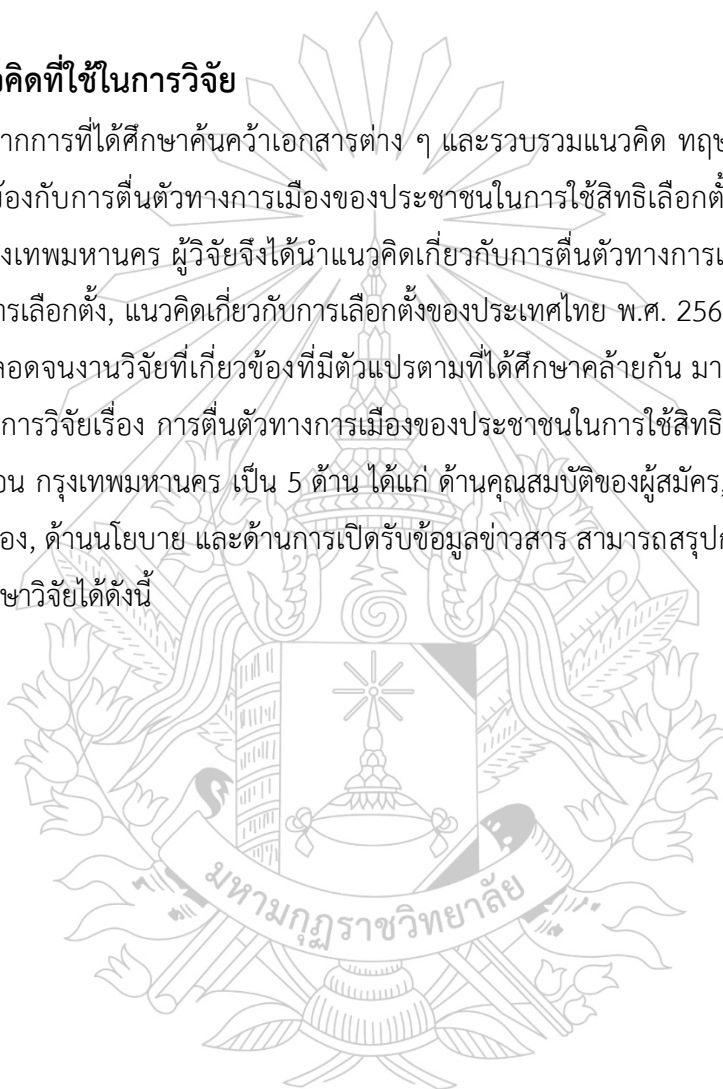
(2) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม คือ พรรคการเมืองที่สังกัด นโยบายของพรรคการเมือง ประสบการณ์ของผู้สมัคร และการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร โดยเขียนสมการคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ $Z'Y = 9.505 + 1.155(X1) + .699(X2) + .008(X5)$ โดยตัวแปร ทั้ง 3 ร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 50.10 และ

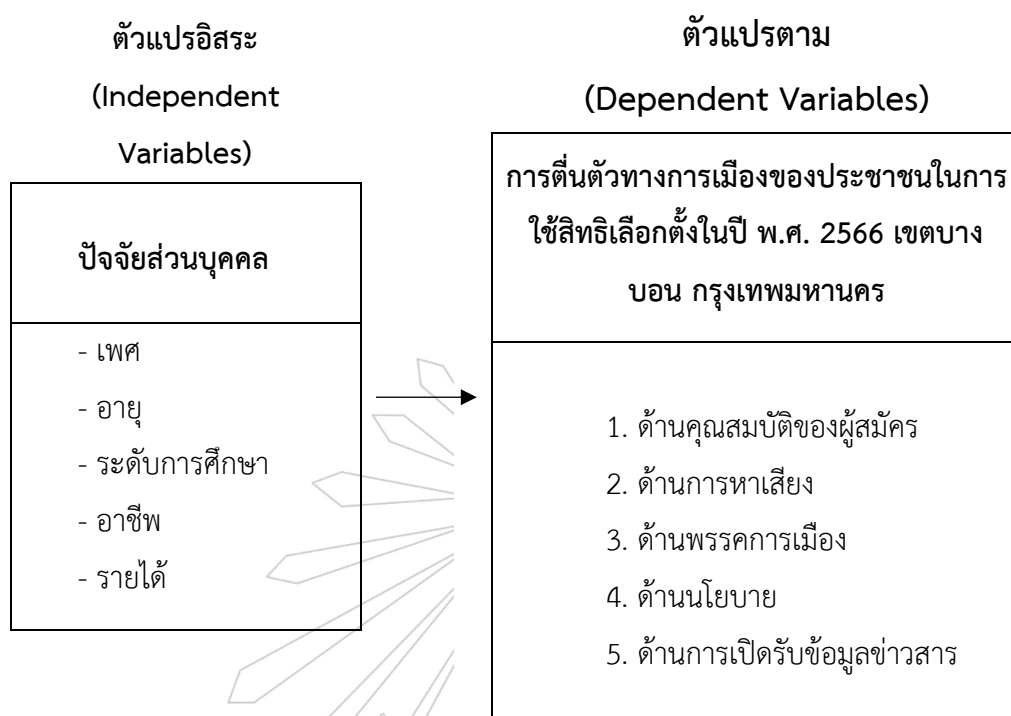
(3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้สมัครลงเลือกตั้งต้องเป็นผู้ยึดมั่นอุดมการณ์

เดียว พรรคการเมืองที่สังกัด มีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายให้กับประชาชน เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารงานองค์กร มีการณรงค์หาเสียง โดยประชาสัมพันธ์นโยบายที่แก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาการศึกษ โดยใช้ช่องทางด้านสื่อออนไลน์ และป้ายหาเสียง มีการใช้หวัคคะแนนในชุมชนเป็นบุคคล ที่มีความน่าเชื่อถือ มีการทำกิจกรรมทางสังคมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ลงพื้นที่สอบถามปัญหา และความต้องการของประชาชน ประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในแก้ไขปัญหาที่ประชาชนในพื้นที่

2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ และรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี กฎหมาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมือง, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง, แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประเทศไทย พ.ศ. 2566, บริบทของพื้นที่ที่ทำการวิจัย ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีตัวแปรตามที่ได้ศึกษาลักษณะ มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร, ด้านการหาเสียง, ด้านพรรคการเมือง, ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สามารถสรุปกรอบแนวคิด และตัวแปรในการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 2.10 สรุปรูปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย
- 3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 กลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 3.5 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.7 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.8 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.10 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ ระเบียบ และประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงร่างงานวิจัย โดยเริ่มจากการตั้งชื่อเรื่อง การศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา คำถามของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำโครงร่างงานวิจัย และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นชอบในการจัดทำโครงร่างการวิจัย พร้อมรับข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้งานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นดำเนินการเสนอโครงร่างการวิจัยเพื่อขออนุมัติจากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 สำหรับเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่า IOC เมื่อทำการ

ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว ได้นำไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาความเชื่อมั่น แล้วนำเครื่องมือที่สร้างไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้องดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) โดยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหา IOC เมื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว จึงนำเครื่องมือที่สร้างไปลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ในส่วนของการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Dept Interview) ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถตอบได้ตามความสนใจและสะดวกใจ โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์อย่างเป็นธรรมชาติและเป็นกันเองโดยการสนทนากัน เพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าเหมือนถูกบังคับให้ตอบคำถาม ทั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกทุกเรื่องที่ถูกสัมภาษณ์ให้ข้อมูลโดยตรง สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นจากการขอเข้าพบเพื่อพูดคุยและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ให้กับผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ทราบ และชี้แจงถึงความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ที่จะกลับมาเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองไทย ในประเด็นเรื่องการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัยสำหรับเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย คือ การตีความสร้างข้อสรุปจากปรากฏการณ์ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ และให้ความหมายเพื่อนำไปสู่การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยเพื่อประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมกับเรื่องการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

โดยเฉพาะในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ จะใช้ข้อมูลและเก็บข้อมูลเป็นหลักจากการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Dept Interview) จากนั้นจึงนำเอาข้อเท็จจริงที่ได้มาการเปรียบเทียบข้อค้นพบ (Finding) ของปรากฏการณ์ที่ทำการศึกษา (Phenomenon) จากแหล่งและมุมมองที่แตกต่างกัน เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือ (Credibility, validity) ของข้อมูลหรือสิ่งที่ค้นพบ ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงเป็นลักษณะเชิงพรรณนาตามข้อเท็จจริงและปรากฏการณ์ที่พบ ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่จึงไม่อยู่ในลักษณะของตัวเลข

เมื่อจัดทำร่างรายงานการวิจัยสำเร็จแล้ว จึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ แล้วจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ส่งบัณฑิตศึกษา เพื่อขออนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยซึ่งประกอบด้วย การออกแบบการวิจัย และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

เป็นการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) ผสมกับการใช้วิธีสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Dept Interview)

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variables)

1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน คือ

1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร
2. ด้านการหาเสียง
3. ด้านพรรคการเมือง
4. ด้านนโยบาย
5. ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 77,589 คน (สำนักงานเขตบางบอน, 2566, หน้า 5)

3.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณของ “ทาโร ยามาเน่” (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ซึ่งมีสูตรดังนี้ (ปัญญา คล้ายเดช, 2560, หน้า 163)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย เท่ากับ 77,589 คน

e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05)

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{77,589}{1 + 77,589 \times (0.05)^2}$$

$$n = \frac{77,589}{1 + 77,589 \times (0.0025)}$$

$$n = \frac{77,589}{193.98}$$

$$= 399.98$$

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

3.4 กลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.4.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง จำนวน 77,589 คน

3.4.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งจะแบ่งได้ 5 กลุ่ม กลุ่มละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 1 คน
2. กลุ่มข้าราชการประจำหน่วยเลือกตั้งเขตบางบอน จำนวน 1 คน
3. กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตบางบอน จำนวน 1 คน
4. กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 1 คน
5. กลุ่มประชาชน จำนวน 1 คน

3.5 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.5.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยได้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 77,589 คน ต่อ 400 คน โดยการกำหนดกลุ่มย่อยของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ออกเป็น 4 กลุ่ม ตามแขวงปกครอง ได้แก่ 1) แขวงบางบอนเหนือ 2) แขวงบางบอนใต้ 3) แขวงคลองบางบอน และ 4) แขวงคลองบางพราน จากนั้นดำเนินการหาค่าสัดส่วนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ต่อกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มย่อย โดยคำนวณตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ (ปัญญา คล้ายเดช, 2560, หน้า 172)

$$\text{สูตร } n_1 = \frac{N_1}{N} \times n$$

เมื่อ n_1 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ
 N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ตามรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ชั้นภูมิ ที่	แขวง	จำนวนประชากร (คน)	ผลการวิเคราะห์ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	แขวงบางบอนเหนือ (N_1)	17,777	$N_1 = (17,777/77,589) \times 400 = 92$
2	แขวงบางบอนใต้ (N_2)	17,177	$N_2 = (17,177/77,589) \times 400 = 89$
3	แขวงคลองบางบอน (N_3)	18,034	$N_3 = 18,034/77,589 \times 400 = 93$
4	แขวงคลองบางพราน (N_4)	24,601	$N_3 = (24,601/77,589) \times 400 = 126$
	รวม	$N = 77,589$	$n = 400$

3.5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งจะแบ่งได้ 5 กลุ่ม กลุ่มละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ที่	กลุ่ม	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น	นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยม สกุล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางบอน
2.	กลุ่มข้าราชการประจำ หน่วยเลือกตั้งเขตบาง บอน	นางนารีรัตน์ ภาควงิ	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานวันเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตบางบอน พ.ศ. 2566 ฝ่ายตรวจสอบความ ถูกต้องของเอกสาร
3.	กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร เขตบางบอน	นางสาวรักชนก ศรีนอก	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาชน เขตบางบอน
4.	กลุ่มนักวิชาการด้าน รัฐศาสตร์	นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์	ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
5.	กลุ่มประชาชน	นางศิริรัตน์ หอมจันทร์	ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตบางบอน

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ด้วยการศึกษาจากเอกสาร ตำราวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและกำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดและครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้

3.6.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ตอน 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอน 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย

1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านการหาเสียง จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านพรรคการเมือง จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านนโยบาย จำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามในส่วนนี้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักตามวิธีของลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale) ใช้การวัดแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ เป็นเกณฑ์การให้คะแนน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555, หน้า 75) ดังนี้

ค่าน้ำหนักของตัวเลือกเท่ากับ 5	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	มากที่สุด
ค่าน้ำหนักของตัวเลือกเท่ากับ 4	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	มาก
ค่าน้ำหนักของตัวเลือกเท่ากับ 3	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ปานกลาง
ค่าน้ำหนักของตัวเลือกเท่ากับ 2	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	น้อย
ค่าน้ำหนักของตัวเลือกเท่ากับ 1	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

สำหรับการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) จำนวน 5 ข้อ

3.6.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ (In-Dept Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยดำเนินการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือสำหรับแบบสัมภาษณ์ (In-Dept Interview)

แบบสัมภาษณ์ มีลักษณะแบบมีโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

3.7 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.7.1 เชิงปริมาณ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบเชิงปริมาณเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอน มีดังนี้

3.7.1.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความ ตำราทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม

3.7.1.2 รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาแล้วสรุปผลกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของคำถามครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ทำการวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบข้อเท็จจริงได้

3.7.1.3 สร้างแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีความครอบคลุมด้านเนื้อหาความสมบูรณ์ของภาษา ความเที่ยงตรงของข้อความและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.7.1.4 นำแบบสอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจทานและแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.7.1.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความถูกต้องของภาษาแล้วนำไปแก้ไขการหาคุณภาพเครื่องมือที่จัดทำขึ้นนี้ ประกอบด้วย การหาความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยวิธีการดังนี้

1) การหาค่าความเที่ยงตรง (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ข้อความและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 รูป/คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงและพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาแบบสอบถาม มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาตามสูตร (Index of Objective Congruence : IOC) ดังนี้ ΣR

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC = แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

ΣR = แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N = แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ให้คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ว่าข้อคำถามสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยเลือกข้อคำถามที่มีตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป สำหรับข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC (Index of Objective Congruence : IOC) อยู่ในช่วงระหว่าง 0.80 – 1.00 ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยเมื่อได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง (Try Out) แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ชุด และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ระดับ 0.82

$$\text{สูตร } \alpha = \left\{ 1 - \frac{K}{K - 1} \right\} \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2}$$

α = แทนสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K = จำนวนข้อคำถาม

ΣS_i^2 = ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3.7.1.6 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย แล้วจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.7.2 เชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ (In-Dept Interview Form)

3.7.2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ในการวิจัย โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

3.7.2.2 วิเคราะห์ลักษณะข้อมูลที่ต้องการจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือ

3.7.2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์จากกรอบแนวคิด และคำนิยามศัพท์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ตอน

ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

3.7.2.4 ผู้วิจัยทำการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา จำนวน 5 รูป/ท่าน

3.7.2.5 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลหลักต่อไป

3.8 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ต่อไปนี้

3.8.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้อำนวยการเขตบางบอน โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ผู้ศึกษาได้ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการเขตบางบอน เพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปแจกกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ 400 คน โดยผู้ศึกษาได้อธิบาย

เหตุผลการทำวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถามฉบับนี้และรอรับกลับคืน หลังจากผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว

3) ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความเรียบร้อยสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่รับคืน จำนวน 400 คน แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับคิดเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.8.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และติดต่อประสานไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคน เพื่อทำการนัดวัน เวลา สถานที่ ในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า เมื่อได้รับหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแล้ว จึงได้เริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. ขั้นตอนระหว่างทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้เริ่มจากยืนยันกำหนดเวลาในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งในเรื่องของวัน เวลา และสถานที่ เพื่อไม่ให้เสียเวลาทั้งสองฝ่าย และเมื่อถึงเวลาการเดินทางไปยังสถานที่ตามที่ผู้วิจัยได้นัดไว้กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ จากนั้นก็ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประเด็นที่วิจัยจากการลงภาคสนามไปสัมภาษณ์ด้วยตัวเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน โดยการจดบันทึก บันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และบันทึกภาพรวมกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน จนแล้วเสร็จ

3. ขั้นตอนหลังทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้เริ่มจากการขอมูลทั้งหมดที่ได้มาเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analyzed) สังเคราะห์ข้อมูลโดยคัดกรองเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการศึกษาจากการศึกษาเอกสาร และจากการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาทำการแยกแยะ และจัดระเบียบ ว่ามีข้อมูลส่วนใดเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ทำการวิจัย เพื่อหาข้อสรุปก่อนนำมาอภิปรายผล และจึงนำไปสรุปผลต่อไป ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของการพรรณนา ซึ่งเป็นผลจากการเชื่อมโยงข้อมูลที่จัดระเบียบ แล้วเขาดูด้วยกันตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analyzed) และการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการประมวลผลในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการดังนี้

3.9.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

1) วิเคราะห์ข้อมูลตามปัจจัยส่วนบุคคลโดยการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และอธิบายสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในตารางประกอบคำบรรยาย

2) วิเคราะห์ระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

3) วิเคราะห์เปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้การทดสอบสมมติฐาน (t-test) และการทดสอบค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA / F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

4) การประมวลผลข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่

3.9.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้มีการนำเอาข้อมูลจากเทปบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาจัดบันทึกทั้งหมด 5 คน จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดของแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการวิเคราะห์จัดประเภทของข้อมูล ดังนี้

ทำการการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จากนั้นรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้อง โดยดำเนินการร่วมกับกระบวนการรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ อันได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาประเด็นหลัก (Major Themes) ที่พบในข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ทั้งหมดซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ และจัดบันทึกมาสรุปเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) หรือพรรณนาข้อมูลตามปรากฏการณ์ที่ได้มา โดยใช้กระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำ

การสัมภาษณ์เจาะลึกที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะมีความแม่นยำและเป็นแนวทางประการสำคัญที่สามารถนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ต่อไป

3.10 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้มีสถิติที่ใช้ในการวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

3.10.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หมายถึง การนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยนำมาบรรยายถึงลักษณะของข้อมูลที่เก็บมาได้ ทั้งในรูปแบบของตาราง ข้อความ แผนภูมิ หรือกราฟ และค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D : Standard Deviation) สำหรับบรรยายข้อมูลตามปัจจัยส่วนบุคคล มีสูตรดังนี้

1) การหาร้อยละ (Percentage) (ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2555, หน้า 148)

$$P = \frac{X (100)}{N}$$

เมื่อ P = ค่าร้อยละ
 X = จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
 N = ข้อมูลทั้งหมด

2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) (ธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2555, หน้า 150)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย
 $\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ปัญญา คล้ายเดช, 2560, หน้า 219)

$$SD = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n - (n - 1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum fx$ = ผลรวมค่าของข้อมูลทั้งหมด
 $\sum fx^2$ = ผลรวมกำลังสองค่าของข้อมูลทั้งหมด
 f = ความถี่ของคะแนน
 n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4) การทดสอบสมมติฐาน (T-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 183) ใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t = ค่าที-เทสต์ (T-test)
 $\bar{x}_1, \bar{x}_2$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 s_1, s_2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.10.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (inferential Statistics) หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่าง แล้วนำผลการวิเคราะห์นั้นอ้างอิงถึงลักษณะที่สำคัญของประชากร โดยใช้หลักเกณฑ์ของความน่าจะเป็นและสถิติเชิงอนุมานจะประกอบด้วย การประมาณค่า การทดสอบสมมติฐานที่ใช้พารามิเตอร์และที่ไม่ใช้พารามิเตอร์ คือ การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวโดยใช้สูตร (One Way ANOVA/F-test) และเปรียบเทียบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe')

1) การทดสอบสมมติฐาน (t-test) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551, หน้า 304)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที - เทสต์ (t-test)

$\overline{X}_1$, $\overline{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2 , S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1 , n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

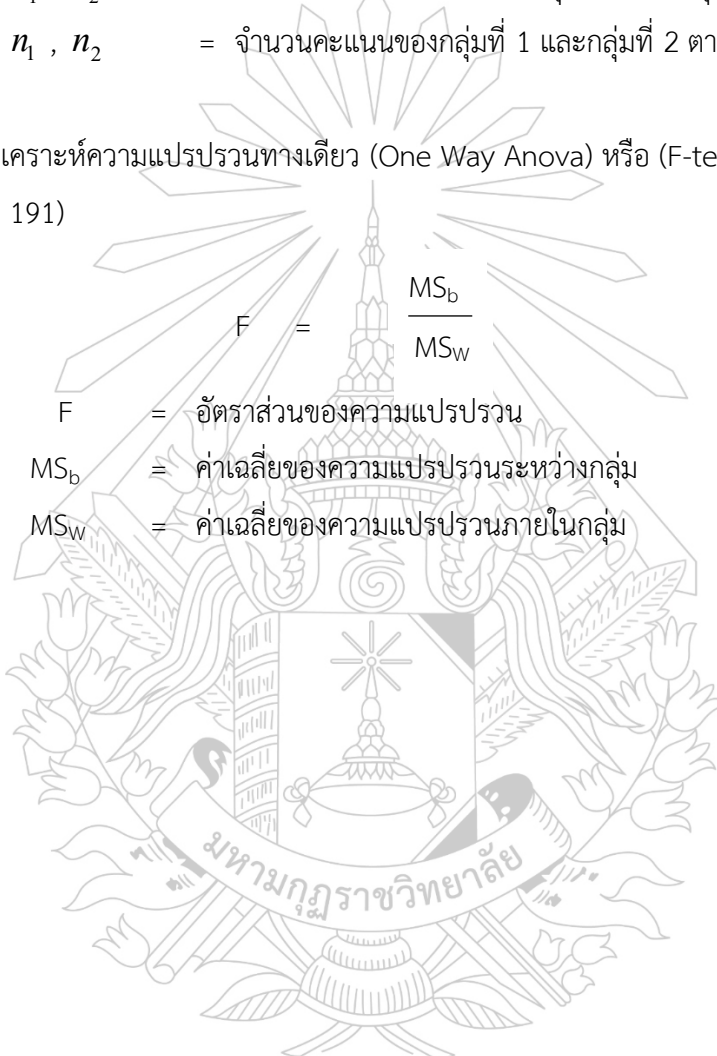
2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) หรือ (F-test) (ธำนิษฐ์ ศิลป์
จารุ, 2555, หน้า 191)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

X	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.1 - 4.5

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	184	46.0
หญิง	216	54.0
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 29 ปี	120	30.00
30 - 39 ปี	136	34.00
40 - 49 ปี	96	24.00
50 ปี ขึ้นไป	48	12.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมามีอายุ 18 - 29 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยที่สุดมีอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	2.00
ระดับประถมศึกษา	48	12.00
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	20.00
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	18.00
ระดับปริญญาตรี	145	36.20
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	11.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 รองลงมา มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษาอยู่ที่ ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	28.00
เกษตรกร	24	6.00
รับจ้างทั่วไป	80	20.00
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	36.00
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	10.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับ ส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมามีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และน้อยที่สุดมีอาชีพ เกษตรกร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.00
9,001 – 15,000 บาท	96	24.00
15,001 – 20,000 บาท	136	34.00
20,001 – 30,000 บาท	64	16.00
30,001 – 40,000 บาท	32	8.00
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	56	14.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมามีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และน้อยที่สุดมีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.6 – 4.11

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

ที่	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	4.42	0.32	มาก
2.	ด้านการหาเสียง	4.47	0.26	มาก
3.	ด้านพรรคการเมือง	4.43	0.33	มาก
4.	ด้านนโยบาย	4.38	0.30	มาก
5.	ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร	4.40	0.31	มาก
	รวม	4.20	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการหาเสียง ($\bar{X}$) = 4.47 รองลงมา คือ ด้านพรรคการเมือง ($\bar{X}$) = 4.43 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านนโยบาย ($\bar{X}$) = 4.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ที่	ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านแสดงออกถึงความมีวุฒิภาวะทางการเมือง	4.44	0.70	มาก
2.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย	4.30	0.64	มาก
3.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดี	4.50	0.58	มากที่สุด
4.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง	4.42	0.67	มาก
5.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาคูณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ 2560	4.38	0.69	มาก
6.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีความหวัง ความศรัทธาในผู้สมัครรับเลือกตั้งเขตของท่าน ว่าสามารถพัฒนาประเทศ การเมือง และความเป็นอยู่ของท่านได้	4.48	0.54	มาก
รวม		4.42	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 รองลงมา คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีความหวัง ความศรัทธาในผู้สมัครรับเลือกตั้งเขตของท่าน ว่าสามารถพัฒนาประเทศ การเมือง และความเป็นอยู่ของท่านได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.48 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 2 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง

ที่	ด้านการหาเสียง	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลการหาเสียงผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น	4.44	0.61	มาก
2.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลการหาเสียงผ่านช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น	4.52	0.50	มากที่สุด
3.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจจากการใช้วาทกรรมในการหาเสียงต่าง ๆ เช่น ไ่หนูตึงเหา, มีลุงไม่มีเรา, ชังชาติ เป็นต้น	4.56	0.61	มากที่สุด
4.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎในการหาเสียงเลือกตั้งมาก่อน	4.34	0.68	มาก
5.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง และลงคะแนนเสียงให้กับผู้หาเสียงที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกับท่าน	4.58	0.60	มากที่สุด
6.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะการหาเสียงของผู้สมัครที่มีความคิดสร้างสรรค์ ทำตามกฎหมาย - ยุติธรรม	4.38	0.63	มาก
รวม		4.47	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 5 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง และลงคะแนนเสียงให้กับผู้หาเสียงที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกับท่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.58 รองลงมา คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจจากการใช้วาทกรรมในการหาเสียงต่าง ๆ เช่น ไ่หนูตึงเหา, มีลุงไม่มีเรา, ชังชาติ เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 4 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎในการหาเสียงเลือกตั้งมาก่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง

ที่	ด้านพรรคการเมือง	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองคล้ายกับของท่าน	4.46	0.57	มาก
2.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองมีสมาชิกพรรคที่ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษ	4.48	0.57	มาก
3.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ แข่งขันกันชูนโยบาย มากกว่าชูตัวบุคคล	4.30	0.67	มาก
4.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ และประชาชนเข้าถึงได้ง่าย	4.44	0.61	มาก
5.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองจะสามารถเชื่อมโยงท่านกับรัฐบาล (อำนาจบริหาร) ได้	4.38	0.56	มาก
6.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงถึงความเก่า หรือใหม่ ของพรรคการเมือง แต่เพราะชื่นชอบในมุมมอง วิสัยทัศน์ ในการแก้ปัญหาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	4.50	0.61	มากที่สุด
	รวม	4.43	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงถึงความเก่า หรือใหม่ ของพรรคการเมือง แต่เพราะชื่นชอบในมุมมอง วิสัยทัศน์ ในการแก้ปัญหาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 รองลงมา คือ ข้อที่ 2 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองมีสมาชิกพรรคที่ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.48 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ แข่งขันกันชูนโยบาย มากกว่าชูตัวบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย

ที่	ด้านนโยบาย	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายต่าง ๆ มีความน่าสนใจ และสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้	4.36	0.63	มาก
2.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น ท่านเคยเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้วย	4.44	0.73	มาก
3.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกชนชั้น	4.14	0.53	มาก
4.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่ท่านชื่นชอบนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.56	0.50	มากที่สุด
5.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอ เป็นความหวัง และสร้างแรงจูงใจให้ท่านอยากออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	4.28	0.53	มาก
6.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีนโยบายที่จรรโลงระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น	4.48	0.64	มาก
รวม		4.38	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่ท่านชื่นชอบนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 รองลงมา คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีนโยบายที่จรรโลงระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.48 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกชนชั้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ที่	ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น	4.54	0.61	มากที่สุด
2.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น	4.60	0.53	มากที่สุด
3.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะข้อมูลผลงานจากรัฐบาลที่ผ่านมา เป็นเกณฑ์กำหนดชี้วัดให้ท่านตัดสินใจ	4.40	0.63	มาก
4.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสื่อมีการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สมัคร หรือพรรค ให้ท่านได้รับรู้ก่อนการเลือกตั้ง	4.36	0.69	มากที่สุด
5.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสื่อได้จัดเวทีปราศรัยระหว่างตัวแทนพรรค (ดีเบต) ที่น่าสนใจ จึงทำให้มีความสนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	4.26	0.69	มาก
6.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านสื่อที่หลากหลายช่องทาง เช่น รับข้อมูลจากสื่อหลายสำนัก, สื่อทาง Social Media ไม่รับข้อมูลด้านเดียว เป็นต้น	4.24	0.55	มาก
รวม		4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.60 รองลงมา คือ ข้อที่ 1 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.54 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านสื่อที่หลากหลายช่องทาง เช่น รับข้อมูลจากสื่อหลายสำนัก, สื่อทาง Social Media ไม่รับข้อมูลด้านเดียว เป็นต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.24 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

- 1) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน
- 2) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน
- 3) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน
- 4) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน
- 5) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปรากฏผลดังตารางที่ 4.12 - 4.93

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	184	4.34	0.33	มาก
	216	4.49	0.13	มาก
รวม	400	4.42	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพศที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.49 และรองลงมา คือ เพศชาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ชาย	184	4.34	0.33	6.02	0.00*
หญิง	216	4.49	0.13		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	184	4.41	0.37	มาก
หญิง	216	4.43	0.28	มาก
รวม	400	4.42	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพศที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 และรองลงมา คือ เพศชาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ชาย	184	4.41	0.37	0.40	0.69
หญิง	216	4.43	0.28		
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	184	4.38	0.33	มาก
หญิง	216	4.55	0.13	มากที่สุด
รวม	400	4.47	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพศที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพศหญิง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.55 และรองลงมา คือ เพศชาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ชาย	184	4.38	0.33	7.00	0.00*
หญิง	216	4.55	0.13		
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการหาเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	184	4.33	0.43	มาก
หญิง	216	4.51	0.18	มากที่สุด
รวม	400	4.43	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพศที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพศหญิง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.51 และรองลงมา คือ เพศชาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ชาย	184	4.33	0.43	5.39	0.00*
หญิง	216	4.51	0.18		
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านพรรคการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	184	4.30	0.38	มาก
หญิง	216	4.44	0.20	มาก
รวม	400	4.38	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพศที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพศหญิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.44 และรองลงมา คือ เพศชาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ชาย	184	4.30	0.38	4.98	0.00*
หญิง	216	4.44	0.20		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	184	4.28	0.26	มาก
หญิง	216	4.51	0.20	มากที่สุด
รวม	400	4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.40 เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพศที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เพศหญิง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.51 และรองลงมา คือ เพศชาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2 - tailed)
ชาย	184	4.28	0.26	8.11	0.00*
หญิง	216	4.51	0.20		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 29 ปี	120	4.43	0.23	มาก
30 - 39 ปี	136	4.37	0.29	มาก
40 - 49 ปี	96	4.47	0.27	มาก
50 ปี ขึ้นไป	48	4.42	0.08	มาก
รวม	400	4.42	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 - 29 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.61	3	0.20	3.20	0.02*
ภายในกลุ่ม	25.17	396	0.06		
รวม	25.78	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อายุ	$\bar{X}$	18 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
18 - 29 ปี	4.43	-	0.27	0.75	1.00
30 - 39 ปี	4.37	0.27	-	0.03*	0.58
40 - 49 ปี	4.47	0.75	0.03*	-	0.73
50 ปี ขึ้นไป	4.42	1.00	0.58	0.83	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 29 ปี	120	4.41	0.34	มาก
30 - 39 ปี	136	4.36	0.35	มาก
40 - 49 ปี	96	4.56	0.19	มากที่สุด
50 ปี ขึ้นไป	48	4.33	0.31	มาก
รวม	400	4.42	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 - 29 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.41 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.58	3	0.86	8.87	0.00*
ภายในกลุ่ม	38.42	396	0.10		
รวม	41.00	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ	$\bar{X}$	18 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
18 - 29 ปี	4.41	-	0.67	0.01*	0.55
30 - 39 ปี	4.36	0.67	-	0.00*	0.96
40 - 49 ปี	4.56	0.01*	0.00*	-	0.00*
50 ปี ขึ้นไป	4.33	0.55	0.96	0.00*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.29 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 - 29 ปี แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี (2) ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี และ (3) ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 29 ปี	120	4.50	0.23	มากที่สุด
30 - 39 ปี	136	4.46	0.32	มาก
40 - 49 ปี	96	4.45	0.24	มาก
50 ปี ขึ้นไป	48	4.44	0.16	มาก
รวม	400	4.47	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 - 29 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.46 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.44 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.16	3	0.06	0.81	0.49
ภายในกลุ่ม	26.81	396	0.07		
รวม	26.97	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการหาเสียง ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 29 ปี	120	4.41	0.26	มาก
30 - 39 ปี	136	4.36	0.35	มาก
40 - 49 ปี	96	4.47	0.43	มาก
50 ปี ขึ้นไป	48	4.56	0.08	มากที่สุด
รวม	400	4.43	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.58	3	0.53	4.97	0.00*
ภายในกลุ่ม	42.05	396	0.11		
รวม	43.63	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านพรรคการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อายุ	$\bar{X}$	18 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
18 - 29 ปี	4.41	-	0.71	0.60	0.08
30 - 39 ปี	4.36	0.71	-	0.10	0.01*
40 - 49 ปี	4.47	0.60	0.10	-	0.55
50 ปี ขึ้นไป	4.56	0.08	0.01*	0.55	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 29 ปี	120	4.41	0.27	มาก
30 - 39 ปี	136	4.32	0.32	มาก
40 - 49 ปี	96	4.42	0.35	มาก
50 ปี ขึ้นไป	48	4.36	0.20	มาก
รวม	400	4.38	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 - 29 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.41 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.69	3	0.23	2.53	0.06
ภายในกลุ่ม	36.11	396	0.09		
รวม	36.80	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านนโยบาย ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18 - 29 ปี	120	4.42	0.24	มาก
30 - 39 ปี	136	4.33	0.38	มาก
40 - 49 ปี	96	4.45	0.32	มาก
50 ปี ขึ้นไป	48	4.44	0.16	มาก
รวม	400	4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.37 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.40 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.45 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.44 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 - 29 ปี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.95	3	0.32	3.44	0.02*
ภายในกลุ่ม	36.36	396	0.09		
รวม	37.33	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe) ดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อายุ	$\bar{X}$	18 - 29 ปี	30 - 39 ปี	40 - 49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
18 - 29 ปี	4.42	-	0.14	0.96	0.98
30 - 39 ปี	4.33	0.14	-	0.04*	0.19
40 - 49 ปี	4.45	0.96	0.04*	-	1.00
50 ปี ขึ้นไป	4.44	0.98	0.19	1.00	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.39 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	4.40	0.01	มาก
ระดับประถมศึกษา	48	4.44	0.13	มาก
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	4.42	0.24	มาก
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	4.51	0.07	มากที่สุด
ระดับปริญญาตรี	145	4.50	0.29	มากที่สุด
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	4.15	0.29	มาก
รวม	400	4.42	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.40 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.51

รองลงมา คือ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.41 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.29	5	0.86	15.74	0.00*
ภายในกลุ่ม	21.49	394	0.06		
รวม	25.78	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าระดับ ประถมศึกษา	ระดับประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	ระดับอนุปริญญา / ปวส.	ระดับ ปริญญาตรี	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	4.40	-	1.00	1.00	0.88	1.00	0.16
ระดับประถมศึกษา	4.44	1.00	-	1.00	0.69	1.00	0.00*
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	4.42	1.00	1.00	-	0.33	0.98	0.00*
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	4.51	0.88	0.69	0.33	-	0.60	0.00*
ระดับปริญญาตรี	4.50	1.00	1.00	0.98	0.60	-	0.00*
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	4.15	0.16	0.00*	0.00*	0.00*	0.00*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.42 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (2) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (3) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี และ (4) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกเหนือจากความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	4.67	0.01	มากที่สุด
ระดับประถมศึกษา	48	4.28	0.35	มาก
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	4.38	0.24	มาก
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	4.54	0.17	มากที่สุด
ระดับปริญญาตรี	145	4.53	0.29	มากที่สุด
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	4.06	0.36	มาก
รวม	400	4.42	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.43 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษา ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.67 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.54 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.06 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.62	5	2.12	27.54	0.00*
ภายในกลุ่ม	30.38	394	0.08		
รวม	41.00	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าระดับ ประถมศึกษา	ระดับ ประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	ระดับอนุปริญญา / ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	4.67	-	0.02*	0.18	0.91	0.88	0.00*
ระดับประถมศึกษา	4.28	0.02*	-	0.50	0.00*	0.00*	0.01*
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	4.38	0.18	0.50	-	0.04*	0.01*	0.00*
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	4.54	0.91	0.00*	0.04*	-	1.00	0.00*
ระดับปริญญาตรี	4.53	0.88	0.00*	0.01*	1.00	-	0.00*
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	4.06	0.00*	0.01*	0.00*	0.00*	0.00*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.45 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 10 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีการศึกษา ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (3) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. (4) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (6) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. (7) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี (8) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับปริญญาตรี (9) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี และ (10) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	4.50	0.01	มากที่สุด
ระดับประถมศึกษา	48	4.61	0.17	มากที่สุด
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	4.51	0.29	มากที่สุด
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	4.56	0.11	มากที่สุด
ระดับปริญญาตรี	145	4.45	0.24	มาก
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	4.19	0.30	มาก
รวม	400	4.47	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.46 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.61 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 และมียค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.47 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.25	5	1.05	19.05	0.00*
ภายในกลุ่ม	21.72	394	0.06		
รวม	26.97	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการหาเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ด้านการหาเสียง จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าระดับ ประถมศึกษา	ระดับ ประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	ระดับอนุปริญา / ปวส.	ระดับ ปริญญาตรี	สูงกว่า ระดับ ปริญญาตรี
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	4.50	-	0.91	1.00	1.00	1.00	0.04*
ระดับประถมศึกษา	4.61	0.91	-	0.25	0.90	0.01*	0.00*
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	4.51	1.00	0.25	-	0.83	0.84	0.00*
ระดับอนุปริญา / ปวส.	4.56	1.00	0.90	0.83	-	0.10	0.00*
ระดับปริญญาตรี	4.45	1.00	0.01*	0.84	0.10	-	0.00*
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	4.19	0.04*	0.0*	0.00*	0.00*	0.00*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.48 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง
จำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ
ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (2) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี (3)
ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (4) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.
แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (5) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญา / ปวส. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่า
ระดับปริญญาตรี และ (6) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
นอกนี้ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	4.33	0.10	มาก
ระดับประถมศึกษา	48	4.53	0.23	มากที่สุด
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	4.38	0.38	มาก
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	4.56	0.14	มากที่สุด
ระดับปริญญาตรี	145	4.42	0.40	มาก
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	4.23	0.26	มาก
รวม	400	4.43	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.49 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.53 และมียค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.50 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.42	5	0.68	6.70	0.01*
ภายในกลุ่ม	40.20	394	0.10		
รวม	43.63	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านพรรคการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ด้านการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าระดับ ประถมศึกษา	ระดับ ประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	ระดับอนุปริญญา / ปวส.	ระดับ ปริญญาตรี	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	4.50	-	0.77	1.00	0.63	0.99	0.99
ระดับประถมศึกษา	4.61	0.77	-	0.30	1.00	0.49	0.00*
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	4.51	1.00	0.30	-	0.06	0.99	0.38
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	4.56	0.63	1.00	0.06	-	0.11	0.00*
ระดับปริญญาตรี	4.45	0.99	0.49	0.99	0.11	-	0.08
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	4.19	0.99	0.0*	0.38	0.00*	0.08	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.51 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี และ (2) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	4.34	0.08	มาก
ระดับประถมศึกษา	48	4.31	0.23	มาก
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	4.33	0.20	มาก
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	4.46	0.15	มาก
ระดับปริญญาตรี	145	4.48	0.37	มาก
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	4.13	0.31	มาก
รวม	400	4.38	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.52 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.48 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.46 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.86	5	0.97	12.00	0.01*
ภายในกลุ่ม	31.94	394	0.08		
รวม	36.80	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ด้านนโยบาย จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าระดับ ประถมศึกษา	ระดับ ประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	ระดับอนุปริญญา / ปวส.	ระดับ ปริญญาตรี	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	4.50	-	1.00	1.00	0.91	0.90	0.63
ระดับประถมศึกษา	4.61	1.00	-	1.00	0.12	0.06	0.12
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	4.51	1.00	1.00	-	0.17	0.06	0.01*
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	4.56	0.91	0.12	0.17	-	1.00	0.00*
ระดับปริญญาตรี	4.45	0.90	0.06	0.06	1.00	-	0.00*
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	4.19	0.63	0.12	0.01*	0.00*	0.00*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.54 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย
จำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างกับ
ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (2) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญญา / ปวส. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญา
ตรี และ (3) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกเหนือจากความ
แตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	8	4.42	0.04	มาก
ระดับประถมศึกษา	48	4.47	0.18	มาก
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	80	4.51	0.34	มากที่สุด
ระดับอนุปริญญา / ปวส.	72	4.46	0.19	มาก
ระดับปริญญาตรี	145	4.39	0.29	มาก
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	47	4.11	0.36	มาก
รวม	400	4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.55 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.40 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.51 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.56 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.04	5	1.21	15.20	0.01*
ภายในกลุ่ม	31.30	394	0.08		
รวม	37.33	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้น ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกเป็นรายตัววิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าระดับ ประถมศึกษา	ระดับ ประถมศึกษา	ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	ระดับอนุปริญา / ปวส.	ระดับ ปริญาตรี	สูงกว่าระดับ ปริญาตรี
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	4.50	-	0.17	0.06	0.16	0.46	1.00
ระดับประถมศึกษา	4.61	0.16	-	0.98	1.00	0.66	0.00*
ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.	4.51	0.06	0.98	-	0.93	0.06	0.00*
ระดับอนุปริญา / ปวส.	4.56	0.16	1.00	0.93	-	0.63	0.00*
ระดับปริญาตรี	4.45	0.46	0.66	0.06	0.63	-	0.10
สูงกว่าระดับปริญาตรี	4.19	1.00	0.00*	0.00*	0.00*	0.10	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.57 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษา แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับประถมศึกษา สูงกว่าระดับปริญาตรี (2) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา / ปวช. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญาตรี และ (3) ประชาชนที่มีการศึกษา ระดับอนุปริญา / ปวส. แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา สูงกว่าระดับปริญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกเหนือพบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	4.39	0.28	มาก
เกษตรกร	24	4.44	0.06	มาก
รับจ้างทั่วไป	80	4.42	0.28	มาก
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	4.46	0.18	มาก
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	4.32	0.36	มาก
รวม	400	4.42	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.58 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.46 รองลงมา ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.44 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.59 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.80	4	0.20	3.17	0.01*
ภายในกลุ่ม	24.98	395	0.06		
รวม	25.78	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	รับจ้าง ทั่วไป	พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.50	-	0.92	0.97	0.24	0.68
เกษตรกร	4.61	0.92	-	0.99	1.00	0.45
รับจ้างทั่วไป	4.51	0.97	0.99	-	0.76	0.42
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	4.56	0.24	1.00	0.76	-	0.04*
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	4.45	0.68	0.45	0.42	0.04*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						

จากตารางที่ 4.60 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	4.35	0.36	มาก
เกษตรกร	24	4.22	0.16	มาก
รับจ้างทั่วไป	80	4.50	0.20	มากที่สุด
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	4.49	0.30	มาก
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	4.33	0.43	มาก
รวม	400	4.42	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.61 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.49 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.62 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.10	4	0.77	8.07	0.01*
ภายในกลุ่ม	37.90	395	0.10		
รวม	41.00	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญ 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.50	-	0.54	0.02*	0.01*	1.00
เกษตรกร	4.61	0.54	-	0.01*	0.00*	0.75
รับจ้างทั่วไป	4.51	0.02*	0.01*	-	1.00	0.11
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	4.56	0.01*	0.00*	1.00	-	0.09
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	4.45	1.00	0.75	0.11	0.09	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						

จากตารางที่ 4.63 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป (2) ประชาชนที่มีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน (3) ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป และ (4) ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	4.47	0.31	มาก
เกษตรกร	24	4.61	0.08	มากที่สุด
รับจ้างทั่วไป	80	4.48	0.24	มาก
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	4.46	0.20	มาก
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	4.37	0.36	มาก
รวม	400	4.47	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.64 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.61 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.48 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.65 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.93	4	0.23	3.53	0.01*
ภายในกลุ่ม	26.04	395	0.06		
รวม	26.97	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการหาเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.50	-	0.25	1.00	1.00	0.25
เกษตรกร	4.61	0.25	-	0.34	0.15	0.01*
รับจ้างทั่วไป	4.51	1.00	0.34	-	0.99	0.24
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	4.56	1.00	0.15	0.99	-	0.36
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	4.45	0.25	0.01*	0.24	0.36	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						

จากตารางที่ 4.66 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	4.42	0.40	มาก
เกษตรกร	24	4.56	0.16	มากที่สุด
รับจ้างทั่วไป	80	4.33	0.41	มาก
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	4.48	0.22	มาก
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	4.37	0.29	มาก
รวม	400	4.43	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.67 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.48 และมียค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.68 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.68	4	0.42	3.96	0.00*
ภายในกลุ่ม	41.94	395	0.11		
รวม	43.63	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านพรรคการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.50	-	0.67	0.55	0.65	0.95
เกษตรกร	4.61	0.47	-	0.07	0.90	0.29
รับจ้างทั่วไป	4.51	0.55	0.07	-	0.03*	0.99
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	4.56	0.65	0.90	0.03*	-	0.42
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	4.45	0.95	0.29	0.99	0.42	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						

จากตารางที่ 4.69 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.70 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	4.34	0.31	มาก
เกษตรกร	24	4.56	0.08	มากที่สุด
รับจ้างทั่วไป	80	4.35	0.39	มาก
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	4.42	0.23	มาก
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	4.27	0.33	มาก
รวม	400	4.38	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.70 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.56 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.71 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.65	4	0.41	4.63	0.00*
ภายในกลุ่ม	35.15	395	0.09		
รวม	36.80	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.72

ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.50	-	0.05	1.00	0.46	0.73
เกษตรกร	4.61	0.05	-	0.07	0.35	0.01*
รับจ้างทั่วไป	4.51	1.00	0.07	-	0.63	0.72
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	4.56	0.46	0.35	0.63	-	0.10
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	4.45	0.73	0.01*	0.72	0.10	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						

จากตารางที่ 4.72 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอาชีพ เกษตรกร แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	112	4.39	0.33	มาก
เกษตรกร	24	4.28	0.16	มาก
รับจ้างทั่วไป	80	4.42	0.37	มาก
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	144	4.47	0.19	มาก
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	40	4.27	0.42	มาก
รวม	400	4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.73 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.40 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 และมียค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.74 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.95	4	0.49	5.44	0.00*
ภายในกลุ่ม	35.38	395	0.09		
รวม	37.33	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.75

ตารางที่ 4.75 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	$\bar{X}$	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.50	-	0.77	0.88	0.12	0.49
เกษตรกร	4.61	0.77	-	0.41	0.07	1.00
รับจ้างทั่วไป	4.51	0.88	0.41	-	0.78	0.16
พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน	4.56	0.12	0.07	0.78	-	0.01*
รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ	4.45	0.49	1.00	0.16	0.01*	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05						

จากตารางที่ 4.75 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.76 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.57	0.07	มากที่สุด
9,001 – 15,000 บาท	96	4.42	0.26	มาก
15,001 – 20,000 บาท	136	4.43	0.29	มาก
20,001 – 30,000 บาท	64	4.29	0.28	มาก
30,001 – 40,000 บาท	32	4.41	0.17	มาก
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	15	4.47	0.08	มาก
รวม	400	4.42	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.76 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.57 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.77 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.65	5	0.33	5.37	0.00*
ภายในกลุ่ม	24.14	394	0.06		
รวม	25.78	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.78

ตารางที่ 4.78 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 9,000 บาท	9,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 9,000 บาท	4.40	-	0.51	0.53	0.01*	0.63	0.87
9,001 – 15,000 บาท	4.44	0.51	-	1.00	0.03*	1.00	0.95
15,001 – 20,000 บาท	4.42	0.53	1.00	-	0.01*	1.00	0.97
20,001 – 30,000 บาท	4.51	0.01*	0.03*	0.01*	-	0.26	0.01*
30,001 – 40,000 บาท	4.50	0.63	1.00	1.00	0.26	-	0.98
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	4.15	0.87	0.95	0.97	0.01*	0.98	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.78 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท (2) ประชาชนที่มีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท (3) ประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท และ (4) ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป ซึ่งยังไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.79 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.58	0.26	มากที่สุด
9,001 – 15,000 บาท	96	4.50	0.25	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	136	4.43	0.36	มาก
20,001 – 30,000 บาท	64	4.29	0.33	มาก
30,001 – 40,000 บาท	32	4.33	0.40	มาก
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	15	4.40	0.20	มาก
รวม	400	4.42	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.79 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.42 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.58 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.80 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.37	5	0.47	4.83	0.00*
ภายในกลุ่ม	38.63	394	0.10		
รวม	41.00	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.81

ตารางที่ 4.81 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกเป็นรายด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe)

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 9,000 บาท	9,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 9,000 บาท	4.40	-	0.97	0.64	0.06	0.24	0.54
9,001 – 15,000 บาท	4.44	0.97	-	0.75	0.01*	0.24	0.66
15,001 – 20,000 บาท	4.42	0.64	0.75	-	0.13	0.77	1.00
20,001 – 30,000 บาท	4.51	0.06	0.01*	0.13	-	1.00	0.57
30,001 – 40,000 บาท	4.50	0.24	0.24	0.77	1.00	-	0.96
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	4.15	0.54	0.66	1.00	0.57	0.96	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.81 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร จำแนกตามรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นอกเหนือจากความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.82 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.58	0.09	มากที่สุด
9,001 – 15,000 บาท	96	4.50	0.25	มากที่สุด
15,001 – 20,000 บาท	136	4.46	0.28	มาก
20,001 – 30,000 บาท	64	4.27	0.24	มาก
30,001 – 40,000 บาท	32	4.59	0.08	มากที่สุด
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	15	4.57	0.24	มากที่สุด
รวม	400	4.47	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.82 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.47 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.59 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.58 และมียุคเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.83 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.83	5	0.77	13.04	0.00*
ภายในกลุ่ม	23.14	394	0.06		
รวม	26.97	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการหาเสียง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.84

ตารางที่ 4.84 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 9,000 บาท	9,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 9,000 บาท	4.40	-	0.90	0.60	0.06	1.00	1.00
9,001 – 15,000 บาท	4.44	0.90	-	0.92	0.08	0.73	0.69
15,001 – 20,000 บาท	4.42	0.60	0.92	-	0.00*	0.25	0.15
20,001 – 30,000 บาท	4.51	0.06	0.08	0.00*	-	0.00*	0.00*
30,001 – 40,000 บาท	4.50	1.00	0.73	0.25	0.00*	-	1.00
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	4.15	1.00	0.69	0.15	0.00*	1.00	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.84 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง จำแนกตามรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท (2) ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท และ (3) ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.85 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.67	0.01	มากที่สุด
9,001 – 15,000 บาท	96	4.38	0.40	มาก
15,001 – 20,000 บาท	136	4.45	0.30	มาก
20,001 – 30,000 บาท	64	4.27	0.39	มาก
30,001 – 40,000 บาท	32	4.42	0.19	มาก
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	15	4.57	0.35	มากที่สุด
รวม	400	4.43	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.85 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.67 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.57 และมียค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.86 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.99	5	0.80	7.93	0.03*
ภายในกลุ่ม	39.64	394	0.10		
รวม	43.63	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านพรรคการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.87

ตารางที่ 4.87 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 9,000 บาท	9,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 9,000 บาท	4.40	-	0.04*	0.25	0.07	0.25	0.95
9,001 – 15,000 บาท	4.44	0.04*	-	0.67	0.53	1.00	0.10
15,001 – 20,000 บาท	4.42	0.25	0.67	-	0.02*	1.00	0.34
20,001 – 30,000 บาท	4.51	0.07	0.53	0.02*	-	0.48	0.56
30,001 – 40,000 บาท	4.50	0.25	1.00	1.00	0.48	-	0.44
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	4.15	0.95	0.10	0.34	0.56	0.44	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.87 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง จำแนกตามรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 9,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท และ (2) ประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.88 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.65	0.17	มากที่สุด
9,001 – 15,000 บาท	96	4.42	0.35	มาก
15,001 – 20,000 บาท	136	4.39	0.31	มาก
20,001 – 30,000 บาท	64	4.25	0.28	มาก
30,001 – 40,000 บาท	32	4.29	0.22	มาก
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	15	4.38	0.21	มาก
รวม	400	4.38	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.88 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.38 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.65 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.42 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.89 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.79	5	0.56	6.47	0.00*
ภายในกลุ่ม	34.01	394	0.09		
รวม	36.80	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ดังตารางที่ 4.90

ตารางที่ 4.90 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้ จำแนกเป็นรายตัววิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé)

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 9,000 บาท	9,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 9,000 บาท	4.40	-	0.08	0.06	0.14	0.00*	0.04*
9,001 – 15,000 บาท	4.44	0.08	-	1.00	0.03*	0.50	0.99
15,001 – 20,000 บาท	4.42	0.06	1.00	-	0.07	0.70	1.00
20,001 – 30,000 บาท	4.51	0.14	0.03*	0.07	-	0.99	0.32
30,001 – 40,000 บาท	4.50	0.00*	0.50	0.70	0.99	-	0.87
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	4.15	0.04*	0.99	1.00	0.32	0.87	-
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.90 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย จำแนกตามรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ (1) ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 9,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท (2) ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 9,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป และ (3) ประชาชนที่มีรายได้ 9,001 – 15,000 บาท แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นอกเหนือพบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.91 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 9,000 บาท	16	4.33	0.17	มาก
9,001 – 15,000 บาท	96	4.35	0.31	มาก
15,001 – 20,000 บาท	136	4.43	0.34	มาก
20,001 – 30,000 บาท	64	4.36	0.38	มาก
30,001 – 40,000 บาท	32	4.50	0.21	มากที่สุด
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	15	4.42	0.08	มาก
รวม	400	4.40	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.91 พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.40 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.50 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.43 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 9,000 บาท อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$) = 4.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.92 แสดงการเปรียบเทียบระดับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.97	5	0.20	2.11	0.06
ภายในกลุ่ม	36.36	394	0.09		
รวม	37.33	399			
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05					

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติทดสอบ	โดยรวม	ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ด้านการหาเสียง	ด้านพรรคการเมือง	ด้านนโยบาย	ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร
1. เพศ	T - test	0.00*	0.69	0.00*	0.00*	0.00*	0.00*
2. อายุ	F - test	0.02*	0.00*	0.49	0.00*	0.06	0.02*
3. ระดับการศึกษา	F - test	0.00*	0.00*	0.00*	0.01*	0.01*	0.01*
4. อาชีพ	F - test	0.01*	0.01*	0.01*	0.00*	0.00*	0.00*
5. รายได้	F - test	0.00*	0.00*	0.00*	0.03*	0.00*	0.06
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05							

จากตารางที่ 4.93 สรุปได้ดังนี้

1) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านการหาเสียง และด้านนโยบายไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

4) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

5) ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง และด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.94 - 4.98

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อเสนอแนะต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร 2) ด้านการหาเสียง 3) ด้านพรรคการเมือง 4) ด้านนโยบาย และ 5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.94 แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคัดกรองคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างละเอียด และรอบคอบมากขึ้นกว่าเดิม	12
2. ในการเลือกตั้งครั้งถัดไป อยากให้ประชาชนทุกคนร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง โดยยึดตามหลักการของรัฐธรรมนูญ	7
3. ควรจัดให้มีเวทีดีเบตขนาดเล็ก (แต่ละชุมชน หรือหมู่บ้าน) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้มีโอกาสแสดงวุฒิภาวะ และวิสัยทัศน์ ได้อย่างเท่าเทียมกัน	4
รวม	23

จากตารางที่ 4.94 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ดังนี้ (1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคัดกรองคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างละเอียด และรอบคอบ มากขึ้นกว่าเดิม จำนวน 12 คน (2) ในการเลือกตั้งครั้งถัดไป อยากให้ประชาชนทุกคนร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง โดยยึดตามหลักการของรัฐธรรมนูญ จำนวน 7 คน และ (3) ควรจัดให้มีเวทีดีเบตขนาดเล็ก (แต่ละชุมชน หรือหมู่บ้าน) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้มีโอกาสแสดงวุฒิภาวะ และวิสัยทัศน์ ได้อย่างเท่าเทียมกัน จำนวน 4 คน

ตารางที่ 4.95 แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ผู้สมัครรับเลือกตั้งควรใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อผลิตสื่อต่าง ๆ ในการหาเสียง	9
2. ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ควรใช้วาทกรรม โดยจุดประสงค์เพื่อทำลาย ลดความน่าเชื่อถือ หรือกล่าวหาสิ่งที่เป็นเท็จ	18
รวม	27

จากตารางที่ 4.95 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง ดังนี้ (1) ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ควรใช้วาทกรรม โดยจุดประสงค์เพื่อทำลาย ลดความน่าเชื่อถือ หรือกล่าวหาสิ่งที่เป็นเท็จ จำนวน 18 คน และ (2) ผู้สมัครรับเลือกตั้งควรใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อผลิตสื่อต่าง ๆ ในการหาเสียง จำนวน 9 คน

ตารางที่ 4.96 แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง

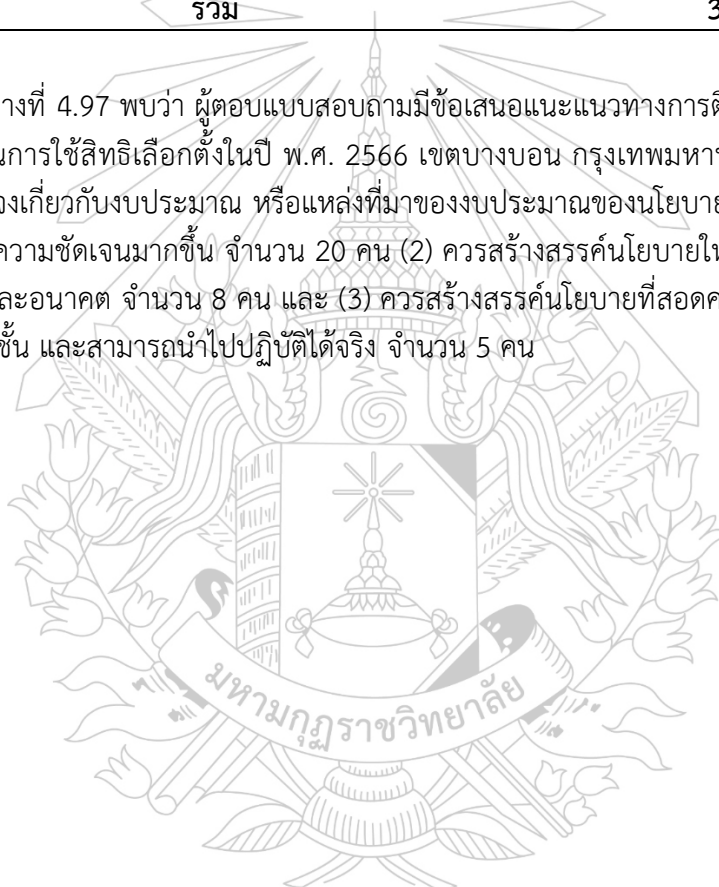
ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์	22
2. พรรคการเมืองไม่ควรซุบซิบคลมมากเกินไป เพราะจะทำให้ประชาชนบางกลุ่มมองไม่เห็นถึงความสำคัญของนโยบาย	14
3. พรรคการเมืองควรเป็นสถาบันที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างประชาชน กับ อำนาจอธิปไตยประเทศ ได้มากกว่าที่เป็นอยู่	6
รวม	42

จากตารางที่ 4.96 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง ดังนี้ (1) พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์ จำนวน 22 คน (2) พรรคการเมืองไม่ควรซุบซิบคลมมากเกินไป เพราะจะทำให้ประชาชนบางกลุ่มมองไม่เห็นถึงความสำคัญของนโยบาย จำนวน 14 คน และ (3) พรรคการเมืองควรเป็นสถาบันที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างประชาชน กับ อำนาจอธิปไตยประเทศ ได้มากกว่าที่เป็นอยู่ จำนวน 6 คน

ตารางที่ 4.97 แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น	20
2. ควรสร้างสรรค์นโยบายให้มีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน และอนาคต	8
3. ควรสร้างสรรค์นโยบายที่สอดคล้องกับปัญหาของประชาชนทุกชนชั้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	5
รวม	33

จากตารางที่ 4.97 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย ดังนี้ (1) ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น จำนวน 20 คน (2) ควรสร้างสรรค์นโยบายให้มีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน และอนาคต จำนวน 8 คน และ (3) ควรสร้างสรรค์นโยบายที่สอดคล้องกับปัญหาของประชาชนทุกชนชั้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง จำนวน 5 คน

ตารางที่ 4.98 แสดงความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น	19
2. ประชาชนควรตื่นตัวทางการเมือง รับฟังข้อมูล ข่าวสารทางการเมือง ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ โดยสื่อจากหลายสำนัก ไม่ควรฟังความข้างเดียว หรือสำนักเดียว	16
รวม	35

จากตารางที่ 4.98 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ดังนี้ (1) สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น จำนวน 19 คน (2) ประชาชนควรตื่นตัวทางการเมือง รับฟังข้อมูล ข่าวสารทางการเมือง ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ โดยสื่อจากหลายสำนัก ไม่ควรฟังความข้างเดียว หรือสำนักเดียว จำนวน 16 คน

โดยสรุปพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เรียงจากความถี่มากไปหาความถี่น้อยสามอันดับแรก โดยข้อเสนอแนะแนวทางที่มีความถี่มากที่สุด คือ พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์ รองลงมา คือ ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณ ของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น และ สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น เมื่อพิจารณาารายด้าน พบข้อเสนอแนะที่มากที่สุดแต่ละด้าน ดังนี้

จากตารางที่ 4.94 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร พบข้อเสนอแนะแนวทาง คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคัดกรองคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างละเอียด และรอบคอบ มากขึ้นกว่าเดิม

จากตารางที่ 4.95 ด้านการหาเสียง พบข้อเสนอแนะแนวทาง คือ ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ควรใช้วาจาธรรม โดยจุดประสงค์เพื่อทำลาย ลดความน่าเชื่อถือ หรือกล่าวสิ่งที่เป็นเท็จ

จากตารางที่ 4.96 ด้านพรรคการเมือง พบข้อเสนอแนะแนวทาง คือ พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์

จากตารางที่ 4.97 ด้านนโยบาย พบข้อเสนอแนะแนวทาง คือ ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น

จากตารางที่ 4.98 ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร พบข้อเสนอแนะแนวทาง คือ สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.99 – 4.104

แบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือที่ใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง จำนวน 5 ท่าน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เริ่มต้นด้วยปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และคำถามอันเป็นโครงร่างโดยรวม

ตารางที่ 4.99 แสดงรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ 5 ท่าน ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

ที่	กลุ่ม	ชื่อ – นามสกุล	ตำแหน่ง	วันที่สัมภาษณ์
1.	กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น	นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางบอน	29 เม.ษ. 2568
2.	กลุ่มข้าราชการประจำหน่วยเลือกตั้งเขตบางบอน	นางนารีรัตน์ ภาคภูมิ	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตบางบอน พ.ศ. 2566 ฝ่ายตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร	29 เม.ษ. 2568
3.	กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตบางบอน	นางสาวรักชนก ศรีนอก	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาชน เขตบางบอน	6 มิ.ย. 2568
4.	กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์	นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์	ตุลาการศาลปกครองสูงสุด	23 มี.ค. 2568
5.	กลุ่มประชาชน	นางศิริรัตน์ หอมจันทร์	ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตบางบอน	28 เม.ษ. 2568

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” มีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร 2) ด้านการหาเสียง 3) ด้านพรรคการเมือง 4) ด้านนโยบาย และ 5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร โดยศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้ข้อมูลดังนี้

คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

1. ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ท่านที่ 1 ในประเด็นของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งใน พ.ศ. 2566 นั้น มีความเป็นห่วงในประเด็นของการ “ถูกจำกัดสิทธิ” ไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศ หรือท้องถิ่น เพราะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 ได้วางหลักไว้ว่า หากผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะส่งผลให้ไม่สามารถลงรับสมัครเลือกตั้งได้เป็นเวลา 2 ปี นับแต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิ

ไม่ว่าอย่างไรก็มี มาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2560 ได้วางหลักเกี่ยวกับ “ลักษณะต้องห้าม” ของผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งไว้อีกด้วย ดังนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องศึกษากฎหมายให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และหน่วยคัดกรองต่าง ๆ ก็ต้องมีความเข้มข้นมากขึ้น

ท่านที่ 2 คุณสมบัติของผู้สมัคร เช่น การศึกษา ประสบการณ์ จิตอาสา ถือว่าเป็นความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่ง เพราะจะทำให้ประชาชนสามารถพิจารณาได้ว่าผู้สมัครนั้นมีวุฒิภาวะอย่างน้อยเพียงใด ดังนั้นการคัดกรองตามกฎหมายจึงเปรียบเสมือนปราการด่านแรกที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ท่านที่ 3 ในส่วนของพรรคประชาชน (พรรคก้าวไกลในการเลือกตั้งครั้งนั้น) มีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งอาจจะไม่เหมือนกับพรรคอื่น ๆ เช่น การที่จะต้องมีส่วนในทางการเมือง มีทุนทรัพย์ หรือมีเครือข่ายทางการเมืองที่ล้วนแล้วแต่เป็น “ต้นทุนทางสังคม” แต่ทางพรรคได้เปิดโอกาสให้ผู้สนใจที่จะทำงานทางการเมืองได้เข้ามาสมัคร ไม่ว่าเพศใด เรายอมรับความแตกต่าง ได้มาลองลงพื้นที่ ลองเป็นที่ปรึกษาของกรรมการ ตลอดจนการร่วมกิจกรรมกับทางพรรค และจะมีการตรวจงาน ประกอบกับการคัดเลือกเป็นรอบที่หนึ่ง รอบที่สองไปเรื่อย ๆ โดยทางพรรคก้าวไกล ณ ขณะนั้น ไม่ได้ต้องการ requirement (คุณสมบัติ) ที่มากมายจนเกินไป แต่ต้องถูกต้องตามกฎหมาย และในทางกลับกัน คือ พรรคต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถ และพร้อมที่จะเข้ามา “ทำงาน” ทางการเมืองอย่างแท้จริง ตลอดจน “อุดมการณ์” ที่ต้องสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกันมากกว่าคุณสมบัติที่เลืกรู้อลังการ ดังนั้นพรรคก็ถือว่าคัดกรองมาส่วนหนึ่ง และอีกปราการหนึ่งก็คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

ท่านที่ 4 เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2560 เป็นหัวใจหลักของข้อบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ลงสมัครรับการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 โดยเฉพาะในมาตรา 98 ว่าด้วยลักษณะต้องห้ามของผู้ลงสมัครรับการเลือกตั้ง ได้วางหลักไว้ว่า (3) ห้ามเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนใด ๆ (7) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันเลือกตั้ง (9) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิด หรือถูกลงโทษจำคุกว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (10) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าด้วยการฉ้อโกง ยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า ตลอดจนการค้ายาเสพติด และการฟอกเงิน (11) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าด้วยการทุจริตการเลือกตั้ง

ซึ่งหลักการในมาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ส่งผลให้เกิดความแตกต่าง และการเปลี่ยนแปลง อันนำไปสู่การยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่า

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกมาแล้วนั้น ขาดคุณสมบัติ หรือ มีลักษณะต้องห้ามอันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลงตลอดจนตกเป็นข้อครหาทางสังคมเป็นจำนวนหลายราย ซึ่งควรจะมีการคัดกรองที่เข้มงวดมากขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนมีการรับสมัครผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อป้องกันสิทธิของผู้ลงสมัคร และสร้างศรัทธากับประชาชน

ท่านที่ 5 คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ถูกคัดกรองจากหน่วยงานต่าง ๆ ถูกต้องตามกฎหมาย ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้มีจิตอาสาเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง แต่หลังจากการเลือกตั้งสิ้นสุดลงไม่นานกลับมีการฟ้องร้องเรื่องคุณสมบัติมากมาย จึงอยากให้การคัดกรองมีความเที่ยงธรรม ชัดเจนมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2560 มาตรา 97 และมาตรา 98 โดยปรากฏการแรกที่ทำหน้าที่คัดกรองในเบื้องต้น คือ พรรคการเมืองต่าง ๆ ไม่ว่าพรรคไหน ๆ จะมีอุดมการณ์ หรือมาตรฐานเพียงใด ก็ต้องคัดกรองผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยวิธีการทดสอบต่าง ๆ ก่อนเสมอ จนมาถึงการคัดกรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะเป็นการชี้ชัดว่าผู้สมัครแต่ละรายมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายหรือไม่ ดังนั้นแล้วการคัดกรองคุณสมบัติของผู้สมัครจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะเป็นปรากฏการณ์สุดท้ายที่สำคัญที่สุด ควรชี้ชัด ชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นใจ และศรัทธาให้ประชาชนตลอดจนไม่ทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องตกเป็นข้อครหาทางสังคมในภายหลัง

ตารางที่ 4.100 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	บุคคลที่ให้สัมภาษณ์	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ท่านที่ 1	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 2	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 3	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 4	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 5	สอดคล้อง	
รวม	5 ท่าน	สอดคล้อง	

จากตารางที่ 4.100 สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน

2. ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านการหาเสียงนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ท่านที่ 1 ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องพึงระวัง และปฏิบัติตามแนวทางการหาเสียงที่กำหนด เช่น (1) การขออนุญาตหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อลงพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน สถานที่ราชการ หรือสวนสาธารณะ เป็นต้น (2) การไปร่วมงานประเพณี เช่น งานบุญ งานบวช งานศพ ต้องไม่มีการให้เงินหรือทรัพย์สินต่าง ๆ (3) ต้องระวังในการบริจาคของช่วยเหลือใน อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย โรคระบาด หรือเหตุในลักษณะเดียวกัน เป็นต้น

ซึ่งในเขตพื้นที่บางบ่อนส่วนใหญ่จะเป็นการติดป้ายหาเสียง ใช้รถหาเสียง การเดินหาเสียง และปั่นจักรยานหาเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถกระทำได้ ตลอดจนการใช้สื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ก็ทำได้ แต่ในอนาคตควรใช้การหาเสียงเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นกว่าเดิม เพราะประชาชนมีการรับรู้และตื่นตัวทางการเมืองขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ท่านที่ 2 ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีความกระตือรือร้น และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ในการหาเสียงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการขออนุญาตลงพื้นที่หาเสียง การใช้เครื่องขยายเสียง การใช้รถประชาสัมพันธ์ตามท้องถนน นอกจากนั้นบนโลกออนไลน์ก็มีคลิปวิดีโอที่มีคอนเทนต์แปลกใหม่สร้างสรรค์ ถึงจะใช้วาทกรรมกันไปบ้างแต่ก็ถือว่าเป็นสีสันทางการเมือง

ท่านที่ 3 ปฏิเสธไม่ได้ว่าในช่วงแรก ๆ ไม่ได้มีความผูกพันกับพื้นที่มากเท่าไร ไม่มีสายสัมพันธ์กับประธานชุมชน หรือเครือข่ายอื่นใดเลย และไม่เคยได้ทำงานทั้งในเชิงประเด็น หรือเชิงนโยบายกับพื้นที่มาก่อน มันเหมือนกับการโยนก้อนหินถามทาง แต่มันกลับทำให้เราหลุดออกจากกรอบความคิดแบบเดิม ๆ เช่น การแจกของให้ชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่ในตอนนั้นจริง ๆ แล้ว เราต้องสู้กับตระกูลการเมืองใหญ่ในพื้นที่ทั้งสองตระกูลซึ่งมีทรัพยากร (ต้นทุนทางสังคม) มากมาย ซึ่งการแข่งขันในครั้งนั้นต้องยอมรับว่ามีส่วนที่ไม่คิดว่าจะชนะได้เลย คือ (1) ในเชิงของ “ตัวบุคคล” เราเสียเปรียบมาก ๆ ประกอบกับ (2) ในเชิงของ “พรรค” ซึ่งกระแสของ “เพื่อไทย แลนด์สไลด์” มาแรงมากจริง ๆ ส่วนเรื่องของ (3) ในเชิงนโยบายก็จะต่างกันอย่างมาก โดยเฉพาะค่าแรงขั้นต่ำ โดยที่อีกพรรคหนึ่งเสนอ 650 บาท ส่วนพรรคเรา 450 บาท ดังนั้นก็จะมีประชาชนเข้ามาถามอยู่เรื่อย ๆ ว่าจะสู้กับพรรคอื่นอย่างไร แต่สุดท้ายแล้วด้วยกาลเวลาก็ได้คลี่คลายปมปัญหาและตอบคำถามเหล่านี้ไป ดังนั้นพรรคการเมืองทุกพรรคควรชี้แจงขั้นตอนของการสร้าง ปฏิบัติ ประเมินผล นโยบายของตนให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น

ไม่ได้คาดหวังว่าจะชนะการเลือกตั้ง แต่ถ้าแพ้ก็ต้องแพ้อย่างสมศักดิ์ศรี ขอทำให้เต็มที่จนถึงที่สุด เช่น การหาเสียงในพื้นที่ตลาดเราก็ต้องทำให้เขาจดจำเราได้ จดจำนโยบายเราได้ เราจะไม่ออกจากตลาดแบบเงียบ ๆ แล้วทุกคนก็ลืมเราไป ก็เลยคิดว่าจะสร้างกิมมิกของเราขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานที่มีโทรโข่ง โบรชัวร์หาเสียงที่ทำเป็นพวงมาลัย ลอตเตอรี่ หรือแม้กระทั่งถุงกล้วยแขก ตลอดจนการสร้างคอนเทนต์ในโลกโซเชียลมีเดียก็ตาม สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้คนจำเราได้ รู้ว่าเราคือใคร มาจากพรรคใด

ท่านที่ 4 ในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีผู้รับสมัครเลือกตั้งหน้าใหม่เป็นจำนวนมาก รูปแบบการหาเสียงจึงเปลี่ยนไปจากอดีตเช่นเดียวกัน มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบกับการหาเสียงแบบดั้งเดิม ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจึงทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนได้โดยง่ายเช่นเดียวกัน

แม้ว่าการหาเสียงจะทำได้ยากขึ้น (โดยบริบท) เช่น หมายเลขที่ใช้สมัครแตกต่างจาก หมายเลขบัญชีรายชื่อของพรรคซึ่งยากต่อการจดจำ แต่เทคโนโลยีสามารถทำให้ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสามารถจดจำอัตลักษณ์ ชื่อ นามสกุล พรรคที่สังกัด หรือองค์ประกอบอื่นใดของผู้ลงรับสมัครได้มากกว่า สมควรใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์มากขึ้นสำหรับทุกพรรคการเมือง

ท่านที่ 5 ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทุกคนลงพื้นที่หาเสียงในแบบฉบับของตนเอง บ้างเดินเท้าเคาะประตูบ้าน บ้างเดินตลาด บ้างใช้รถยนต์หาเสียง บ้างปั่นจักรยานแจกถุงกล้วยแขก ถือว่าเป็นสีสันและสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบนโลกออนไลน์มีคลิปวิดีโอที่น่าสนใจ แปลกใหม่ ทำให้เขตบางบอนมีการตื่นตัวทางการเมือง และมีการแข่งขันสูงมาก

กล่าวโดยสรุป การหาเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งในเขตบางบอนมีหลากหลายวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นแบบดั้งเดิม คือ การลงพื้นที่ เคาะประตูบ้าน มีรถหาเสียง หรือจะเป็นการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อผลิตสื่อในการหาเสียง นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ประชาชนเข้าถึงและรับรู้ได้โดยสะดวก เป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้เป็นที่น่าจดจำ แต่ก็ต้องระวังเรื่องการผลิตสื่อที่อาจสร้างความสับสน หรือข้อมูลที่บิดเบือนจากความเป็นจริง

ตารางที่ 4.101 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง

ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	บุคคลที่ให้สัมภาษณ์	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
ด้านการหาเสียง	ท่านที่ 1	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 2	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 3	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 4	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 5	สอดคล้อง	
รวม	5 ท่าน	สอดคล้อง	

จากตารางที่ 4.101 สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน

3. ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านพรรคการเมืองนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ท่านที่ 1 การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีพรรคการเมืองจำนวน 67 พรรค และเขตบางบอน (เขตเลือกตั้งที่ 27 และ 28) มีจำนวนผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งรวมทั้งสิ้น จำนวน 26 คน ด้วยการ

เลือกตั้งครั้งนี้กำหนดให้ใช้บัตรเลือกตั้งสองใบ ใบหนึ่งเลือกคน ใบหนึ่งเลือกพรรค ซึ่งอาจทำให้ประชาชนบางส่วนไม่เข้าใจและสับสนในการลงคะแนน แม้ว่าการใช้บัตรสองใบจะไม่ได้เกิดขึ้นครั้งแรกก็ตาม ดังนั้นพรรคการเมืองต่าง ๆ จึงต้องพยายามสร้างอัตลักษณ์ อุดมการณ์ นโยบาย วาทกรรม และอีกหลายกลยุทธ์ เพื่อให้พี่น้องประชาชนจดจำสัญลักษณ์ ผู้สมัคร ให้ได้มากที่สุด เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวทางการเมืองและการลงคะแนนเสียงในครั้งนี้อย่างถูกต้องก่อนวันลงคะแนนเสียง

ท่านที่ 2 ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับอุดมการณ์ นโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่มีพรรคใหม่ ๆ มาลงแข่งขันในพื้นที่ ประชาชนก็จะนำข้อมูลที่ได้รับฟัง อ่าน มาเปรียบเทียบและสนทนาแลกเปลี่ยนกันในชุมชน โดยไม่มีความอคติต่อพรรคใด หรือปิดกั้นพรรคใหม่ ๆ เพื่อให้ได้พรรคที่มีอุดมการณ์ นโยบาย ที่สอดคล้องกับความต้องการ และแก้ปัญหาของประชาชนได้จริง เพื่อส่งต่ออนาคตที่ดีให้ลูกหลานของเราต่อไป

ท่านที่ 3 ในการสนับสนุนจากพรรคก็มีทั้งแผ่นพับ ป้ายย้าเบอร์ ตลอดจนองค์ความรู้จากรุ่นพี่ที่เคยลงพื้นที่ในเขตบางบอน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดพรรคที่ให้นำนั่นก็คือ “นโยบาย” และ “อุดมการณ์” ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่แข็งแรงที่สุดของพรรค แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่านโยบายกว่า 300 นโยบาย หรืออุดมการณ์ของพรรคนั้น จะมีคนที่ชอบทั้งหมด แต่ด้วยความความที่วามมีการคิดวิเคราะห์มาอย่างดี อย่างเป็นระบบ จึงทำให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ท่านที่ 4 การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เปลี่ยนมาใช้บัตรเลือกตั้งแบบ 2 ใบ หรือตามคำกล่าวว่า “เลือกคนที่รัก เลือกพรรคที่ชอบ” ซึ่งแตกต่างกับการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2562 ที่ใช้บัตรใบเดียว คือ ลงคะแนนใบเดียวเท่ากับลงให้ผู้สมัครแบบ (แบ่งเขต) และลงคะแนนให้กับพรรค (บัญชีรายชื่อ) ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงบัตรเลือกตั้งในครั้งนี้จะเกิดจากเหตุอะไรก็ตาม แต่มันได้สะท้อนบางสิ่งออกมา กล่าวคือ ระบบอุปถัมภ์มีอาจซื้ออุดมการณ์ของประชาชน คะแนนแบบแบ่งเขตนั้นได้แสดงผลว่าประชาชนบางส่วนยังผูกติดกับอำนาจเก่า เกรงใจ หรือสนิทสนมอย่างเหนียวแน่น แต่บัตรใบที่สองได้สะท้อนอะไรบางอย่างจนเกินความคาดหมาย ด้วยว่าพรรคการเมืองหน้าใหม่กลับได้รับคะแนนปาร์ตี้ลิสต์ (บัญชีรายชื่อ) มาเป็นอันดับ 1 ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ผลลัพธ์ของการเลือกตั้งครั้งนี้ส่งผลให้ประชาชน และพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้มีความตื่นตัว ตระหนัก และตระหนักมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของจุดยืนและอุดมการณ์ของพรรคการเมืองว่ามีความสำคัญเพียงใด

ท่านที่ 5 ในพื้นที่เขตบางบอนมีการแข่งขันทางการเมืองสูงมาก เพราะมีบ้านใหญ่ตระกูลเก่าแก่ทางการเมือง จึงทำให้พรรคอื่น ๆ ต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ การสร้างจุดยืน ประกาศอุดมการณ์ แข่งขันทางนโยบายเป็นอย่างมาก เพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่น และลงคะแนนเสียงให้

กล่าวโดยสรุป เขตบางบอนมีตระกูลทางการเมืองใหญ่อยู่สองตระกูล แต่ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งไม่ได้อคติต่อพรรคใหม่ หรือบุคคลหน้าใหม่ในการลงมาแข่งขัน แม้จะเป็นระบบการเลือกตั้งที่ใช้บัตรสองใบ แต่ประชาชนกลับจดจำอัตลักษณ์ อุดมการณ์ และนโยบายต่าง ๆ ที่ทางพรรคนำเสนอผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส่งผลให้ประชาชนสามารถวิเคราะห์และกำหนดการตัดสินใจของตนในการลงคะแนนเสียงครั้งนี้ จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากพรรคการเมืองอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 4.102 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง

ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	บุคคลที่ให้สัมภาษณ์	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
ด้านพรรคการเมือง	ท่านที่ 1	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 2	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 3	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 4	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 5	สอดคล้อง	
รวม	5 ท่าน	สอดคล้อง	

จากตารางที่ 4.102 สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน

4. ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ท่านที่ 1 การประกาศนโยบายส่วนใหญ่ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ส่วนใหญ่ประชาชนจะให้ความสนใจกับนโยบายที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ และสวัสดิการเป็นอย่างมาก หากพรรคการเมืองใดชูนโยบายเหล่านี้ พร้อมกับชี้แจงแหล่งงบประมาณ หรือการจะนำนโยบายต่าง ๆ ไปสู่ขั้นตอนของการนำไปปฏิบัติได้ก็จะทำให้เป็นที่จดจำ และมีโอกาสได้รับคะแนนเสียงสูง

ท่านที่ 2 ประชาชนเขตบางบอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับเศรษฐกิจมาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ การพัฒนาพื้นที่ สิ่งแวดล้อม และผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งส่วนใหญ่ก็น้อมรับ และฟังเสียงของประชาชน ทำให้เกิดการแข่งขันทางด้านนโยบายที่มีประโยชน์มากมายในการเลือกตั้งครั้งนี้

ท่านที่ 3 สืบเนื่องจากประเด็นนโยบาย ที่มีกว่า 300 นโยบาย ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคจะพึงพอใจ หรือสามารถนำไปใช้กับพื้นที่ของตนได้ทุกคน ก็ต้องมีการประนีประนอมว่า ในเมื่อเราเข้ามาร่วมอุดมการณ์เดียวกันตั้งแต่ต้นจึงจำเป็นต้องรับนโยบายเหล่านี้ไปพิจารณา ในทางกลับกัน หากผู้สมัครไม่สามารถรับแนวคิด อุดมการณ์ ของพรรคได้ตั้งแต่ต้นก็ควรจะถอยออกไปตั้งแต่แรกเช่นกัน ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับพรรคการเมือง แล้วความเป็นจริงคือทุกคนต่างก็เข้าใจอยู่แล้ว หรือคล้าย ๆ เป็นสัญญาใจว่า หากเข้ามาทำงานกับพรรคนี้จะต้องเจอกับนโยบายประมาณไหน ขึ้นไหน เชิงใด และด้วยเหตุดังกล่าว นโยบายกว่า 300 นโยบายนั้นก็เปรียบเสมือนสัญญาประชาคม ที่พรรคได้ทำการฟังมาจากประชาชนแล้ว ดังนั้นผู้สมัครทุกคนจึงจำเป็นต้องอ่านและทำความเข้าใจกับนโยบายต่าง ๆ ถ้ามีข้อเสนอ ขัดแย้ง สามารถชี้แจงในที่ประชุมได้เลย

ท่านที่ 4 การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีการแข่งขันทางด้านนโยบายเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม คอร์รัปชัน ถึงแม้ว่าแต่ละพรรคจะวางนโยบายไว้อย่างไร ก็ต้องให้ความสำคัญกับที่มาของแหล่งทุน และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของนโยบายนั้น ๆ

ท่านที่ 5 นโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ จะชูนโยบายด้านเศรษฐกิจเป็นเรื่อง และเรื่องสิ่งแวดล้อมความสะอาดภายในเขตเป็นอันดับต่อมา และมองว่านโยบายต่าง ๆ ที่นำเสนอสามารถนำไปปฏิบัติ ทำให้เป็นรูปธรรมได้ แต่ประชาชนบางส่วนอาจยังไม่เข้าใจว่านางบประมาณจากจุดไหนส่วนใด ในการสรรสร้างนโยบายเหล่านั้น จึงอยากให้ชี้แจงแหล่งงบประมาณด้วยในการหาเสียงครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุป ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการที่ผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งรับฟังปัญหาของประชาชน และนำไปพัฒนาเป็นนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนนั้น ทำให้การแข่งขันทางด้านนโยบายมีมากกว่าการแข่งขันด้วยการชูพรรค หรือ ตัวบุคคลตลอดจนพรรคต่าง ๆ สามารถชี้แจงแหล่งที่มาของงบประมาณ และความเป็นไปได้ของการนำนโยบายไปปฏิบัติจริง จึงส่งผลให้การแข่งขันในพื้นที่เขตบางบอนมีความเข้มข้นสูง

ตารางที่ 4.103 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย

ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	บุคคลที่ให้สัมภาษณ์	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
ด้านนโยบาย	ท่านที่ 1	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 2	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 3	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 4	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 5	สอดคล้อง	
รวม	5 ท่าน	สอดคล้อง	

จากตารางที่ 4.103 สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน

5. ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ท่านที่ 1 สืบเนื่องจากการเลือกตั้งครั้งนี้ใช้บัตรสองใบในการลงคะแนนเสียง และพรรคการเมืองต่าง ๆ ต้องวางแผนสร้างอัตลักษณ์ให้เป็นที่จดจำให้ได้มากที่สุด และเทคโนโลยีได้เข้ามามี

ส่วนเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก เพราะการเข้าถึงข้อมูลที่ฉับไว สามารถเลือกรับชม รับฟัง อ่าน ได้จากหลายช่องทาง ซึ่งแตกต่างกับสมัยก่อนที่มีเพียงช่องฟรีทีวี หรือวิทยุ ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวก็มีทั้งคุณและโทษ ประชาชนจึงต้องระมัดระวัง วิเคราะห์ข่าวให้เป็นก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อข้อมูลใด ๆ

ท่านที่ 2 ประชาชนในเขตบางบอนสามารถติดตามข่าวสารได้ทั้งช่องทางออฟไลน์และออนไลน์ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งของเขตเอง เมื่อประชาชนได้รับข้อมูลจากหลากหลายช่องทาง ทางเขตเองก็รณรงค์ให้ประชาชนได้ใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีภูมิคุ้มกันต่อข่าวสารปลอม

ท่านที่ 3 ในความเป็นจริงแล้วพรรคก้าวไกล ณ ขณะนั้น เป็นพรรคที่ต้นทุนต่ำ จึงจำเป็นต้องใช้สื่อ หรือแพลตฟอร์มทางออนไลน์ให้มาก อย่างเช่น Facebook, Youtube, Twitter, Instagram แต่ในช่วงการหาเสียงเลือกตั้งก็ต้องยอมรับว่า แพลตฟอร์ม Tiktok เป็นแพลตฟอร์มหนึ่งที่ทางพรรคมีคอนเท้นท์เป็นจำนวนมาก และที่น่าสนใจยิ่งกว่านั้นก็คือ คอนเท้นท์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ใช่แค่พวกเราฝ่ายเดียวที่ผลิต แต่ประชาชนกลับมาช่วยเราผลิตคอนเท้นท์ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ User generated content (UGC) เช่น เหตุการณ์ที่ป้ายหาเสียงของพรรคถูกทำลาย (ไม่เพียงแค่เขตบางบอน) พลเมืองก็จะช่วยกันซ่อมแซมป้ายเหล่านั้นแล้วถ่ายคลิปเพื่อโพสต์ในทางสนับสนุน แม้กระทั่งการสนับสนุนด้วยปัจจัยสี่อย่างอาหาร เครื่องดื่ม แล้วถ่ายคลิปโพสต์ออกไป ถือว่า UGC อย่างแท้จริง ในส่วนนี้ถือว่าเป็นปัจจัยหลักอย่างมาก และทางพรรคเองก็ตระหนักในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ต้องขอบคุณทุกกำลังใจ ทุก UGC ที่สนับสนุนเราจนกระทั่งได้รับชัยชนะ

ท่านที่ 4 การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนสูงมากเป็นประวัติศาสตร์ เพราะประชาชนมีความหวังในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้นำพาประชาชนเข้าไปสู่ห้วงแห่งความหวัง ไม่ว่าจะเป็น Facebook, Youtube, Line, Tiktok หรือ แพลตฟอร์มอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงด้วย

อย่างไรก็ตาม เรายังได้เห็นข้อมูล ข่าวสาร ที่นำเสนอขึ้น สำนัก หรือ user ต่าง ๆ อาจมีทั้งจริงและเท็จ เช่นการนำเสนอข้อมูลโดยใช้ (Fake News) หรือ การใช้วาทกรรมอันจะสร้างความเกลียดชัง (Hate Speech) ดังนั้น ประชาชนควรจะรับชม รับฟัง จากสื่อหลาย ๆ สำนัก อย่างมีสติ

ท่านที่ 5 ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย โดยเฉพาะเว็บไซต์ของพรรคต่าง ๆ ล้วนมีข้อมูลของผู้สมัครแต่ละคนอย่างครบถ้วน ผลงานทางการเมือง ตลอดจนการเคลื่อนไหวทางการเมือง จึงอยากให้แต่ละพรรคพัฒนาสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากขึ้นในอนาคต มากกว่าการสร้าง หรือประดิษฐ์วาทกรรมที่บิดเบือนเพื่อโจมตีกันแบบการเมืองสมัยเก่า

กล่าวโดยสรุป ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นแพลตฟอร์มใด ๆ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, Tiktok, Instagram หรือ แพลตฟอร์มอื่น ๆ นโยบายของพรรคการเมืองก็สามารถนำมาลงในแพลตฟอร์มต่าง ๆ ได้ และสามารถทำอินโฟกราฟฟิก หรือการพรีเซนท์ที่น่าสนใจ นั่นก็จะทำให้นโยบายต่าง ๆ มีความน่าสนใจ และเป็นທີ່จดจำมากขึ้น ตลอดจนการใช้โพลสำรวจ หรือการสร้างแคมเปญทางออนไลน์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการสรรค์สร้างนโยบาย และเป็นสิ่งที่ทำให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้อย่างสะดวกและกว้างขวาง แต่ประชาชนจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เพราะมีข้อมูลที่เป็นความจริง และไม่เป็นความจริง (Fake News) ตลอดจนการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อโจมตี ด้อยค่า คู่แข่งทางการเมืองอยู่มากมาย รวมถึงข้อควรระวังในการนำเสนอ แสดงความคิดเห็น การแชร์ เป็นต้น เพราะอาจจะทำให้เกิดผลกระทบจากข้อมูลที่เป็นเท็จได้เช่นกัน

ตารางที่ 4.104 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	บุคคลที่ให้สัมภาษณ์	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร	ท่านที่ 1	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 2	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 3	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 4	สอดคล้อง	
	ท่านที่ 5	สอดคล้อง	
รวม	5 ท่าน	สอดคล้อง	

จากตารางที่ 4.104 สรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน

4.4 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ประชาชนเขตบางบอนให้ความสำคัญกับความรู้ ความสามารถ ความเป็นจิตอาสาของผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ไม่ได้เปิดโอกาสให้กับผู้สมัครหน้าใหม่ และพร้อมเปิดโอกาสให้ผู้สมัครทุกท่านมาอยู่ในการวิเคราะห์ พิจารณาจากคุณสมบัติต่าง ๆ ผ่านการแสดงออกทางความคิดอย่างมีวุฒิภาวะ วิสัยทัศน์ ตลอดจนความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีความชัดเจนในการคัดกรองผู้สมัครมากขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดวิกฤติศรัทธาจากประชาชนในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

ด้านการหาเสียง เนื่องจากการแข่งขันทางการเมืองในเขตบางบอนมีความเข้มข้นสูง ประชาชนจึงได้มีโอกาสพบปะกับสมัครรับเลือกตั้งในพื้นที่ต่าง ๆ อยู่บ่อยครั้ง ผู้สมัครเองก็พยายามสร้างอัตลักษณ์ให้เป็นที่น่าจดจำ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อออนไลน์ การสร้างสรรค์อุปกรณ์ในการหาเสียงอย่างแผ่นพับ ป้าย นำประติมากรรมเป็นของที่น่าจดจำ ตลอดจนการใช้วาทกรรมต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติในการหาเสียงเลือกตั้ง หากแต่ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง ไม่บิดเบือน ด้อยค่า หรือลดทอนความเป็นมนุษย์ เพราะอาจจะทำให้เข้าข่ายหมิ่นประมาทได้

ด้านพรรคการเมือง ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับอุดมการณ์ของพรรคการเมืองเป็นอย่างมาก และด้วยพื้นที่ดังกล่าวมีสองตระกูลใหญ่ที่สังกัดพรรคการเมืองที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย และเคยชนะการเลือกตั้งมาแล้วหลายสมัย แต่กลับต้องพ่ายแพ้ให้กับพรรคใหม่นั้นแสดง

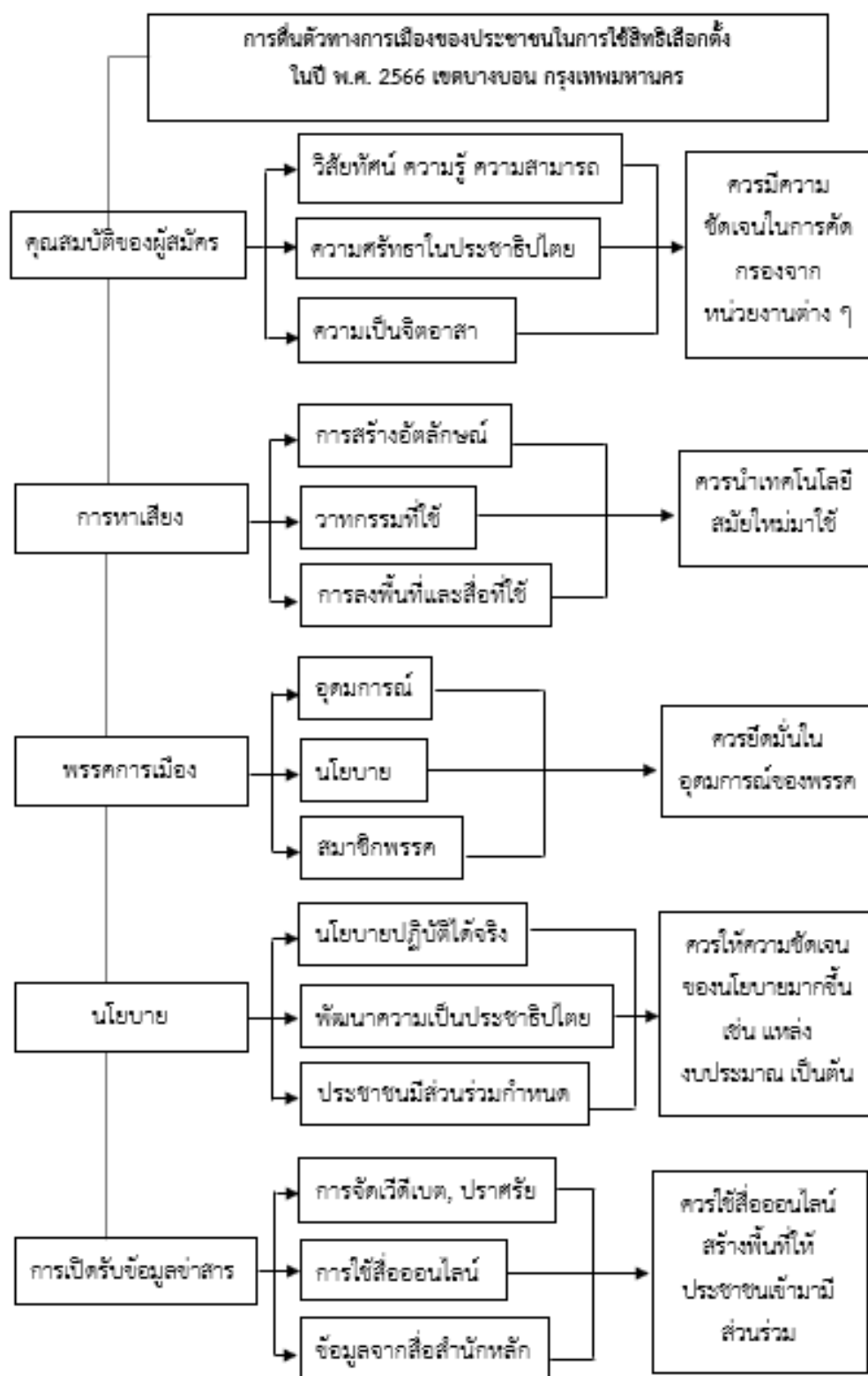
ให้เห็นว่า การประกาศจุดยืน และยึดมั่นอุดมการณ์ เป็นสิ่งที่สร้างความศรัทธาให้กับประชาชน ตลอดจนผลงานในเชิงนโยบายที่เคยให้ไว้เป็นสัญญาประชาคมนั้น ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญเช่นกัน

ด้านนโยบาย ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับนโยบายทางเศรษฐกิจเป็นอันดับหนึ่ง และทุกพรรคการเมืองก็มีนโยบายด้านนี้อยู่แล้วทุกพรรค ดังนั้นความชัดเจน และความน่าจะเป็นของนโยบายนั้น ๆ ประกอบกับการรับฟังเสียง หรือปัญหาจากประชาชนโดยตรงด้วยแล้ว เปรียบเสมือนการให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จะส่งผลให้ประชาชนมีต้นตอทางการเมืองมากขึ้น

ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารทั้งช่องทางออฟไลน์ และออนไลน์ล้วนแล้วมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการจัดเวทีดีเบต ปราศรัย หรือใช้สื่อออนไลน์เพื่อสื่อสารกับประชาชน แต่ประชาชนควรใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการนำเสนอข้อมูลดังกล่าว เพราะมีความเป็นไปได้ที่จะเป็นทั้งข้อมูลจริง และข้อมูลเท็จ ตลอดจนควรจัดสร้างพื้นที่ทางออนไลน์ให้ประชาชนได้แสดงออกทางการเมืองมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวทางการเมือง

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 สรุปผังมโนทัศน์องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 77,589 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตามสูตรคำนวณของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกตามบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง รวมทั้งสิ้น 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สำหรับในเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน 1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร 2) ด้านการหาเสียง 3) ด้านพรรคการเมือง 4) ด้านนโยบาย 5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ส่วนในเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Open ended Form) เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในเรื่องเพศ สถิติ F-test (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ นำเสนอในรูปตารางตามลำดับ สำหรับในเชิงคุณภาพใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาจัดบันทึกทั้งหมด 5 ท่าน จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดของแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการวิเคราะห์จัดประเภทของข้อมูล และสรุป

เป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) หรือพรรณนาข้อมูลตามปรากฏการณ์ที่ได้มา ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 มีอายุ 30 – 39 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการหาเสียง รองลงมา คือ ด้านพรรคการเมือง ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านนโยบาย

1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีความหวัง ความศรัทธา ในผู้สมัครรับเลือกตั้งเขตของท่าน ว่าสามารถพัฒนาประเทศ การเมือง และความเป็นอยู่ของท่านได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 2 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความศรัทธาในระดับพอประชาธิปไตย

2) ด้านการหาเสียง พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านคิดข้อที่ 5 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง และลงคะแนนเสียงให้กับผู้หาเสียงที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกับท่าน รองลงมา คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจจากการใช้วาทกรรมในการหาเสียงต่าง ๆ เช่น โฉมหน้าดี, มีลูกไม่มีเรา, ชังชาติ เป็นต้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 4 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎในการหาเสียงเลือกตั้งมาก่อน

3) ด้านพรรคการเมือง พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงถึงความเก่า หรือใหม่ของพรรค

การเมือง แต่เพราะชื่นชอบในมุมมอง วิสัยทัศน์ ในการแก้ปัญหาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รองลงมา คือ ข้อที่ 2 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองมีสมาชิกพรรคที่ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ แข่งขันกันนโยบาย มากกว่าชูตัวบุคคล เป็นต้น

4) ด้านนโยบาย พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่ท่านชื่นชอบนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง รองลงมา คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีนโยบายที่จรรโลงระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกคน

5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น รองลงมา คือ ข้อที่ 1 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านสื่อที่หลากหลายช่องทาง เช่น รับข้อมูลจากสื่อหลายสำนัก, สื่อทาง Social Media ไม่รับข้อมูลด้านเดียว เป็นต้น

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านการหาเสียง และด้านนโยบายไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง และด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

สามารถจำแนกเป็นด้านเรียงตามลำดับ ดังนี้

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีดังนี้ 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคัดกรองคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างละเอียด และรอบคอบ มากขึ้นกว่าเดิม 2) ในการเลือกตั้งครั้งถัดไป อยากให้ประชาชนทุกคนร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง โดยยึดตามหลักการของรัฐธรรมนูญ และ 3) ควรจัดให้มีเวทีดีเบตขนาดเล็ก (แต่ละชุมชน หรือหมู่บ้าน) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้มีโอกาสแสดงวุฒิภาวะ และวิสัยทัศน์ ได้อย่างเท่าเทียมกัน

ด้านการหาเสียง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง มีดังนี้ 1) ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ควรใช้วาทกรรม โดยจุดประสงค์เพื่อ ทำลาย ลดความน่าเชื่อถือ หรือกล่าวสิ่งที่เป็นเท็จ และ 2) ผู้สมัครรับเลือกตั้งควรใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อผลิตสื่อต่าง ๆ ในการหาเสียง

ด้านพรรคการเมือง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง มีดังนี้(1) พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์ 2) พรรคการเมืองไม่ควรซบเซาจนเกินไป เพราะจะทำให้ประชาชนบางกลุ่มมองไม่เห็นถึงความสำคัญของนโยบาย และ 3) พรรคการเมืองควรเป็นสถาบันที่สามารถเชื่อมโยงระหว่าง ประชาชน กับ อำนาจบริหารประเทศ ได้มากกว่าที่เป็นอยู่

ด้านนโยบาย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย มีดังนี้ 1) ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น 2) ควรสร้างสรรค์นโยบายให้มีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน และอนาคต และ 3) ควรสร้างสรรค์นโยบายที่สอดคล้องกับปัญหาของประชาชนทุกชนชั้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร มีดังนี้ 1) สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น และ 2) ประชาชนควรตื่นตัวทางการเมือง รับฟังข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ โดยสื่อจากหลายสำนัก ไม่ควรฟังความข้างเดียว หรือสำนักเดียว

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน กล่าวคือ คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2560 มาตรา 97 และมาตรา 98 โดยปรากฏแรกที่ทำหน้าที่คัดกรองในเบื้องต้น คือ พรรคการเมืองต่าง ๆ ไม่ว่าพรรคไหน ๆ จะมีอุดมการณ์ หรือมาตรฐานเพียงใด ก็ต้องคัดกรองผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยวิธีการทดสอบต่าง ๆ ก่อนเสมอ จนมาถึงการคัดกรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะเป็นการชี้ชัดว่าผู้สมัครแต่ละรายมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายหรือไม่ ดังนั้นแล้วการคัดกรองคุณสมบัติของผู้สมัครจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะเป็นปรากฏการณ์สุดท้ายที่สำคัญที่สุด ควรชี้ชัดชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นใจ และศรัทธาให้ประชาชน ตลอดจนไม่ทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องตกเป็นข้อครหาทางสังคมในภายหลัง

ด้านการหาเสียง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน กล่าวคือ การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตบางบอนมีหลากหลายวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นแบบดั้งเดิม คือ การลงพื้นที่ เคาะประตูบ้าน มีรถหาเสียง หรือจะเป็นการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อผลิตสื่อในการหาเสียง นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ประชาชนเข้าถึงและรับรู้ได้โดยสะดวก เป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้เป็นที่น่าจดจำ แต่ก็ต้องระวังเรื่องการผลิตสื่อที่อาจสร้างความสับสน หรือข้อมูลที่บิดเบือนจากความเป็นจริง

ด้านพรรคการเมือง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน กล่าวคือ เขตบางบอนมีตระกูลทางการเมืองใหญ่อยู่สองตระกูล แต่ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งไม่ได้คาดหวังพรรคใหม่ หรือบุคคลหน้าใหม่ในการลงมาแข่งขัน แม้จะเป็นระบบการเลือกตั้งที่ใช้บัตรสองใบ แต่ประชาชนกลับจดจำอัตลักษณ์อุดมการณ์ และนโยบายต่าง ๆ ที่ทางพรรคนำเสนอผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส่งผลให้ประชาชนสามารถวิเคราะห์และกำหนดการตัดสินใจของตนในการลงคะแนนเสียงครั้งนี้ จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากพรรคการเมืองอย่างมีวิจารณญาณ

ด้านนโยบาย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน กล่าวคือ ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งรับฟังปัญหาของประชาชน และนำไปพัฒนาเป็นนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนนั้น ทำให้การแข่งขันทางด้านนโยบายมีมากกว่าการแข่งขันด้วยการชูพรรค หรือ ตัวบุคคล ตลอดจนพรรคต่าง ๆ สามารถชี้แจงแหล่งที่มาของงบประมาณ และความเป็นไปได้ของการนำนโยบายไปปฏิบัติจริง จึงส่งผลให้การแข่งขันในพื้นที่เขตบางบอนมีความเข้มข้นสูง

ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร มีความสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน กล่าวคือ ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นแพลตฟอร์มใด ๆ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, Tiktok, Instragram หรือแพลตฟอร์มอื่น ๆ ก็จำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เพราะมีข้อมูลที่เป็นความจริง และไม่เป็นความจริง (Fake News) ตลอดจนการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อโจมตี ด้อยค่า คู่แข่งทางการเมืองอยู่มากมาย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตบางบอนส่วนใหญ่มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นการเลือกตั้งที่ประชาชนให้ความสนใจอย่างกว้างขวางมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ โดยอ้างอิงข้อมูลของคณะกรรมการการเลือกตั้งว่ามีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ 39,514,939 คน คิดเป็นร้อยละ 75.71 โดยที่เขตบางบอนครอบคลุมเขตการเลือกตั้งที่ 27 และ 28 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ที่ 99.13 และ 97.20 ตามลำดับ ถือได้ว่าประชาชนในเขตบางบอนมีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งนี้มากขึ้นกว่าอดีตมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาชาติ ชาติขจรโย (ลวดคำทุย)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความศรัทธาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 3.64$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านจิตสำนึกในความยุติธรรม ($\bar{X} = 3.31$) และด้านสิทธิเสรีภาพ ($\bar{X} = 3.27$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) **ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร** ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวุฒิภาวะ ความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย ความรู้ ความสามารถ ความเป็นจิตอาสา โดยทำการศึกษาจากช่องทางต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การพบปะปราศรัย เว็บเพจ และอีกหลาย ๆ ช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้ ตลอดจนการศึกษาจากกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดวงดาว อินทรชัย** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **ศิริรัตน์ หอมจันทร์** กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ถูกคัดกรองจากหน่วยงานต่าง ๆ ถูกต้องตามกฎหมาย ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้มีจิตอาสาเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดี” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนมีความคาดหวังต่อข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ลงรับสมัครเลือกตั้ง และเชื่อมั่นในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีอำนาจในการตรวจสอบคัดกรองผู้สมัคร ตลอดจนผลงานของผู้สมัครที่เคยทำให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ จึงทำให้ประชาชนเขตบางบอนมีความมั่นใจและมีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้นกว่าอดีต สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **นารัตน์ ภาณุภูมิ** กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้สมัคร เช่น การศึกษา ประสบการณ์ จิตอาสา ถือว่าเป็นความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่ง เพราะจะทำให้ประชาชนสามารถพิจารณาได้ว่าผู้สมัครนั้นมีวุฒิภาวะมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการคัดกรองตามกฎหมายจึงเปรียบเสมือนปราการด่านแรกที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย แต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางท่านอาจไม่ได้กล่าวถึงจุดยืน หรืออุดมการณ์แบบประชาธิปไตยให้ชัดเจน (Democratic side) ผู้สมัครบางท่านในเขตบางบอนอาจจะยังมีจุดยืนที่ไม่แข็งแกร่งมากพอ จึงทำให้ประชาชนยังเคลือบแคลงใจในการที่จะออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อลงคะแนนเสียง สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **รักชนก ศรีนอก** กล่าวว่า พรรคต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถ และพร้อมที่จะเข้ามา “ทำงาน” ทางการเมืองอย่างเข้มข้น ตลอดจน “อุดมการณ์” ที่ต้องสอดคล้องกันไปทิศทางเดียวกันมากกว่าคุณสมบัติที่เลืกรู อลังการ ดังนั้นพรรคก็ถือว่าคัดกรองมาส่วนหนึ่ง และอีกปราการหนึ่งก็คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

2) ด้านการหาเสียง ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนในเขตบางบอนรับรู้ถึงการณรงค์หาเสียงต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็น การลงพื้นที่ ป้ายหาเสียง แผ่นพับ ซึ่งเป็นวิธีแบบดั้งเดิม ตลอดจนวิธีการสมัยใหม่ เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารในวงกว้างที่มีความรวดเร็วและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย แม้กระทั้งการสร้างอัตลักษณ์ของผู้หาเสียงขึ้นมาให้เป็นที่น่าจดจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **คมกฤษ จิตแก้ว** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 ของ กำลังพลโรงเรียนนายสิบทหารบก ผลการวิจัยพบว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 ของ กำลังพลโรงเรียนนายสิบทหารบก โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการรณรงค์หาเสียง และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล** กล่าวว่า ในเขตพื้นที่บางบอนส่วนใหญ่จะเป็นการติดป้ายหาเสียง ใช้รถหาเสียง การเดินหาเสียง และปั่นจักรยานหาเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถกระทำได้ตลอดจนการใช้สื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ก็พึงทำได้ แต่ในอนาคตควรใช้การหาเสียงเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นกว่าเดิม เพราะประชาชนมีการรับรู้และตื่นตัวทางการเมืองขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง และลงคะแนนเสียงให้กับผู้หาเสียงที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกับท่าน” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า

ประชาชนเขตบางบอนมีอัตลักษณ์ อุดมการณ์ทางการเมือง เป็นของตนเอง เมื่อประชาชนได้รับฟัง อ่าน หรือวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาเสียงของผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งแล้ว สามารถตัดสินใจโดยยึด อุดมการณ์ของพรรค หรือผู้สมัครที่มีอุดมการณ์คล้ายตนเองได้ ซึ่งถือว่าเป็นความสวยงามในระบอบ การปกครองแบบประชาธิปไตยที่ยอมรับความแตกต่างทางความคิด สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **รักษนก ศรีนอก** กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดพรรคที่ให้นั้นก็คือ “อุดมการณ์” ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ แข็งแรงที่สุดของพรรค ปฏิเสธไม่ได้ว่าจะมีคนที่ชอบทั้งหมด แต่ด้วยความความที่ว่ามีความคิดวิเคราะห์ มาอย่างดี อย่างเป็นระบบ จึงทำให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎในการหา เสียงเลือกตั้งมาก่อน” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบาง บอนมีการศึกษาถึงกฎและข้อห้ามในการหาเสียงเลือกตั้ง และสามารถพิจารณาได้ว่าผู้สมัครรายใด พรรคใด ใช้วิธีการหาเสียงที่ไม่สอดคล้องกับกฎ กติกา เช่น การแจกสิ่งของ การซื้อสิทธิและเสียงของ ประชาชน จึงทำให้ประชาชนตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้ง สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล** กล่าวว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องพึงระวัง และปฏิบัติตามแนวทางการหาเสียงที่ กำหนด เช่น (1) การขออนุญาตหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อลงพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน สถานที่ราชการ หรือสวนสาธารณะ เป็นต้น (2) การไปร่วมงานประเพณี เช่น งานบุญ งานบวช งานศพ ต้องไม่มีการ ให้เงิน หรือทรัพย์สินต่าง ๆ (3) ต้องระวังในการบริจาคของช่วยเหลือใน อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย โรค ระบาด หรือเหตุในลักษณะเดียวกัน เป็นต้น ซึ่งในเขตพื้นที่บางบอนส่วนใหญ่จะเป็นการติดป้ายหา เสียง ใช้รถหาเสียง การเดินหาเสียง และปั่นจักรยานหาเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถกระทำได้ ตลอดจน การใช้สื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ก็พึงทำได้ แต่ในอนาคตควรใช้การหาเสียงเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นกว่าเดิม เพราะประชาชนมีการรับรู้และตื่นตัวทางการเมืองขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

3) ด้านพรรคการเมือง ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้ สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนในเขตบางบอนให้การเปิดรับพรรคการเมืองไม่ว่าจะเป็น พรรคเก่า หรือพรรคใหม่ และพรรคต่าง ๆ ก็ได้แสดงจุดยืน หรืออุดมการณ์ทางการเมืองให้เป็น ที่ ประจักษ์แก่ประชาชนเขตบางบอน ตลอดจนวิสัยทัศน์ นโยบายต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเขตบางบอนมี การตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อรดี เรืองภักดี** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พรรคการเมืองที่สังกัด ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประจักษ์ ก้องกีรติ** กล่าวว่า การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีตั้งแต่พรรคการเมืองแนวก้าวหน้า เสรีนิยม อนุรักษ์นิยม ไปจนถึงอนุรักษ นิยมสุดขั้ว นอกจากนั้น ผลการเลือกตั้ง 2566 ยังสร้างปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ คือ พรรคก้าวไกลซึ่ง เป็นพรรคการเมืองที่ก่อตั้งมาเพียง 5 ปี (เดิมคือ พรรคอนาคตใหม่ซึ่งถูก ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินยุบ พรรค ในปีพ.ศ. 2563) หลังจากนั้นอดีตสมาชิกพรรคอนาคตใหม่จำนวนหนึ่ง ที่ไม่ถูกตัดสิทธิทางการเมืองได้ร่วมกันก่อตั้งพรรคใหม่โดยคงนโยบายและแนวอุดมการณ์เดิม เปลี่ยนชื่อเป็นพรรคก้าวไกล)

กลายเป็นพรรคที่ได้ที่นั่งมาเป็นอันดับที่หนึ่ง โดยได้ 151 ที่นั่ง และได้คะแนน บัญชีรายชื่อสูงที่สุด เหนือกว่าพรรคอื่น ๆ และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **รักชนก ศรีนอก** กล่าวว่า ในการสนับสนุนจากพรรคก็มีทั้งแผ่นพับ ป้ายยาเบอร์ ตลอดจนองค์ความรู้จากฐานพื้นที่เคยลงพื้นที่ในเขตบางบอน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดพรรคที่ให้มานั่นก็คือ “นโยบาย” และ “อุดมการณ์” ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่แข็งแกร่งที่สุดของพรรค แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่านโยบายกว่า 300 นโยบาย หรืออุดมการณ์ของพรรคนั้น จะมีคนที่ชอบทั้งหมด แต่ด้วยความความที่ว่ามีแนวคิดวิเคราะห์มาอย่างดี อย่างเป็นระบบ จึงทำให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร สามารถอธิบายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงถึงความเก่า หรือใหม่ของพรรคการเมือง แต่เพราะชื่นชอบในมุมมอง วิสัยทัศน์ ในการแก้ปัญหาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนไม่ได้ยึดติด หรือยึดโยงกับอำนาจเก่าที่ใช้ระบบอุปถัมภ์ หรือยึดโยงกับแนวคิดของพรรคเก่าแก่ในพื้นที่ (Old Political Party) แต่ประชาชนเขตบางบอนพร้อมให้การสนับสนุนกับผู้สมัครทุกคน ทุกพรรค ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **ศิริรัตน์ หอมจันทร์** กล่าวว่า ในพื้นที่เขตบางบอนมีการแข่งขันทางการเมืองสูงมาก เพราะมีบ้านใหญ่ ตระกูลเก่าแก่ทางการเมือง จึงทำให้พรรคอื่น ๆ ต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ การสร้างจุดยืน ประกาศอุดมการณ์ แข่งขันทางนโยบายเป็นอย่างมาก เพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่น และลงคะแนนเสียงให้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ แข่งขันกันขูนโยบาย มากกว่าชูตัวบุคคล” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนศรัทธาในนโยบายต่าง ๆ ที่จะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาของตนมากกว่าการที่จะศรัทธาในตัวบุคคล เพราะการเมืองแบบบุคคล หรือพวกพ้อง ส่วนมากมักพัวพันกับปัญหาในเรื่องต่าง ๆ มากมาย ดังนั้น การแข่งขันกันด้วยนโยบายถือเป็นการแข่งขันในอุดมคติ (ideological policy) ซึ่งแนวคิดนี้จะทำให้ประเทศไทยสามารถก้าวเข้าสู่สังคมประชาธิปไตยเต็มใบได้ในอนาคต สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมฤทธิ์ ไชยวงศ์** กล่าวว่า การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เปลี่ยนมาใช้บัตรเลือกตั้งแบบ 2 ใบ หรือตามคำกล่าวว่า “เลือกคนที่รัก เลือกพรรคที่ชอบ” ซึ่งแตกต่างกับการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2562 ที่ใช้บัตรใบเดียว คือ ลงคะแนนใบเดียวเท่ากับลงให้ผู้สมัครแบบ (แบ่งเขต) และลงคะแนนให้กับพรรค (บัญชีรายชื่อ) ไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงบัตรเลือกตั้งในครั้งนี้จะเกิดจากเหตุอะไรก็ตาม แต่มันได้สะท้อนบางสิ่งออกมา กล่าวคือ ระบบอุปถัมภ์มีอาจซื้ออุดมการณ์ของประชาชน คะแนนแบบแบ่งเขตนั้นได้แสดงผลว่า ประชาชนบางส่วนยังผูกติดกับอำนาจเก่า เกรงใจ หรือสนิทสนมอย่างเหนียวแน่น แต่บัตรใบที่สองได้สะท้อนอะไรบางอย่างจนเกินความคาดหมาย ด้วยว่าพรรคการเมืองหน้าใหม่กลับได้รับคะแนนปาร์ตี้ลิสต์ (บัญชีรายชื่อ) มาเป็นอันดับ 1 ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ผลลัพธ์ของการเลือกตั้งครั้งนี้ส่งผลให้ประชาชน และพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้มีความตื่นตัว ตระหนัก และตระหนักมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของจุดยืนและอุดมการณ์ของพรรคการเมืองว่ามีความสำคัญเพียงใด

4) ด้านนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนในเขตบางบอนเล็งเห็นผลประโยชน์ของตนจากนโยบายต่าง ๆ ที่แต่ละ

พรรณนาเสนอในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นด้านเศรษฐกิจ สังคม สวัสดิการ หรือประเด็นอื่น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเขตบางบอนมีการตื่นตัวทางการเมืองในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ประชาชนก็ได้ตั้งคำถามต่อผู้ลงรับสมัครเลือกตั้ง วิเคราะห์ถึงการนำนโยบายปฏิบัติด้วยเช่นกัน ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และความความเป็นพลเมืองของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาณัฐพลจน์ ขนติธโร (รองน้อย)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านนโยบาย ($\bar{X} = 3.68$) อยู่ในระดับมากยังสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประจักษ์ ก้องกีรติ** กล่าวว่า การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันเชิงนโยบายอย่างเข้มข้นมากที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งไทย ทั้งนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ไปจนถึงนโยบายทางการเมือง และในประเด็นของด้านนโยบายต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ วุฒิสภาทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ขาวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมฤทธิ์ ไชยวงศ์** กล่าวว่า การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีการแข่งขันทางด้านนโยบายเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ สังคม คอร์รัปชัน ถึงแม้ว่าแต่ละพรรคจะวางนโยบายไว้อย่างไร ก็ต้องให้ความสำคัญกับที่มาของแหล่งทุน และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของนโยบายนั้น ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่ท่านชื่นชอบนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่าประชาชนเขตบางบอนมีความหวังต่อนโยบายของพรรคต่าง ๆ ที่นำมาใช้หาเสียงเลือกตั้ง ด้วยว่านโยบายเหล่านั้นสามารถช่วยแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้ โดยเฉพาะในเรื่องของเศรษฐกิจที่ประชาชนเขตบางบอนให้ความสนใจมากเป็นอันดับแรก เช่น นโยบายปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำที่หลายพรรคนำมาใช้หาเสียง มีตั้งแต่ 450 – 600 บาท ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่ามาหาเสียงเกือบทุกยุคสมัย แต่การปรับค่าแรงครั้งสุดท้าย (ที่ประชาชนพอใจ) อยู่ในช่วงก่อนการรัฐประหารของ ค.ส.ช. และปรับขึ้นหลังจากนั้นทีละเล็กละน้อยซึ่งสวนทางกับค่าครองชีพ รองลงมาคือนโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ภูมิทัศน์ ชุมชน เนื่องจากเขตบางบอนในบางพื้นที่มีความแออัด และการจัดการสิ่งแวดล้อมยังทำได้ไม่เต็มที่มากนัก จึงทำให้ประชาชนตื่นตัวทางการเมืองในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น ด้วยความหวังจากนโยบายเหล่านี้ สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล** กล่าวว่า การประกาศนโยบายส่วนใหญ่ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ส่วนใหญ่ประชาชนจะให้ความสนใจกับนโยบายที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ และสวัสดิการเป็นอย่างมาก หากพรรคการเมืองใดชูนโยบายเหล่านี้ พร้อมกับชี้แจงแหล่งงบประมาณ หรือการจะนำนโยบายต่าง ๆ ไปสู่ขั้นตอนของการนำไปปฏิบัติได้ก็จะทำให้เป็นที่จดจำ และมีโอกาสได้รับคะแนนเสียงสูง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้นสามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกชนชั้น” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่าสืบเนื่องจากประเด็นของเศรษฐกิจในช่วงหลังการรัฐประหาร จนมาถึงผลการเลือกตั้ง พ.ศ. 2562 ที่

กลุ่มอำนาจเก่ายังคงมีอำนาจบริหารประเทศ แต่ไม่ได้สร้างผลงานทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ให้ดีมากกว่าเดิมได้ สังเกตได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพยายามตัดสิทธิทางการเมืองของฝ่ายตรงข้ามโดยอาศัยองค์กฏที่ตนมี การชุมนุมทางการเมือง ตลอดจนการสลายการชุมนุมอันเกินกว่าเหตุ และปัญหาคอร์รัปชันต่าง ๆ เพราะนโยบายต่าง ๆ ไม่ได้ยึดโยงกับพื้นฐานของชีวิตความเป็นอยู่ประชาชนมากนัก แต่มักจะให้ความสำคัญกับเมกะโปรเจกต์ หรือสิ่งแวดลอมมากกว่า ประชาชนจึงมีแนวโน้มที่อยากให้รัฐบาลผู้ใช้อำนาจบริหารประเทศมีใจศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย เพื่อที่จะเป็นแทนของพวกเขาอย่างแท้จริง ออกนโยบายที่ยึดโยงกับประชาชนที่เป็นผู้ให้อำนาจในการเข้ามาทำงานการเมือง และในการหาเสียงครั้งนี้เป็นแข่งขันในเชิงนโยบายมากกว่าตัวบุคคล แต่ละพรรคมีการเสนอนโยบายมากมาย และเป็นที่น่าสนใจของทุกเพศทุกวัย เช่น นโยบายค่าแรงขั้นต่ำที่ครองใจคนวัยทำงาน นโยบายยกเลิกเกณฑ์ทหาร (ให้เป็นแบบสมัครใจ) ที่ครองใจ First Voter แม้กระทั่งนโยบายสนับสนุนการศึกษาปริญญาตรีฟรี ตลอดจนการปรับขึ้นของเบี้ยผู้สูงอายุ และยังมีอีกหลายนโยบายที่แต่ละพรรคได้นำมาใช้หาเสียงล้วนเป็นความหวังของประชาชนทุกชนชั้น สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมฤทธิ์ ไชยวงศ์** กล่าวว่า การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีการแข่งขันทางด้านนโยบายเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม คอร์รัปชัน ถึงแม้ว่าแต่ละพรรคจะวางนโยบายไว้อย่างไร ก็ต้องให้ความสำคัญกับที่มาของแหล่งทุน และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของนโยบายนั้น ๆ

5) **ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร** ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนในเขตบางบอนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นช่องทางออฟไลน์ หรือออนไลน์ โดยเฉพาะช่องทางออนไลน์ที่มีการถ่ายทอดสด หรือบันทึกเทปให้ชมย้อนหลังได้ตลอดเวลา ไม่จะเป็นการแนะนำตัวผู้สมัคร การตีเบต ซึ่งสื่อแต่ละสำนักก็จะมีวิธีการนำเสนอแตกต่างกันไป รวมทั้งอุดมการณ์ด้วย ดังนั้นประชาชนจึงเลือกที่จะหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อหลายสำนัก มากกว่าการรับฟังสื่อจากสำนักเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่อมวลชนทุกประเภทมีส่วนสำคัญในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประจักษ์ ก้องกีรติ** กล่าวว่า การเลือกตั้ง 2566 ประชาชนมีความตื่นตัวสูงเป็นประวัติการณ์ในการติดตามข้อมูล ข่าวสาร ฟังการอภิปรายถกเถียงระหว่างผู้สมัครของพรรคต่างๆ ทางสื่อโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ ร่วมฟังการปราศรัยในพื้นที่ และบางส่วนยังเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครหาคะแนนเสียงให้ผู้สมัครและพรรคการเมืองที่ตนเองชื่นชอบผ่านพื้นที่แสดงความคิดเห็นทางโลกออนไลน์ หรือออฟไลน์ด้วย และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **นาริรัตน์ ภาคภูมิ** กล่าวว่า ประชาชนในเขตบางบอนสามารถติดตามข่าวสารได้ทั้งช่องทางออฟไลน์ และออนไลน์ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งของเขตเอง เมื่อประชาชนได้รับข้อมูลจากหลากหลายช่องทาง ทางเขตเองก็ยินดีให้ประชาชนได้ใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีภูมิคุ้มกันต่อข่าวสารปลอม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร สามารถอธิบายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิ์เลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตบางบอนมีความขยันสม่ำเสมอ ในการลงพื้นที่หาเสียงพบปะกับประชาชน ทำให้ประชาชนเขตบางบอนรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออนไลน์มากที่สุด และเขตบางบอนยังมีการแข่งขันทางการเมืองที่เข้มข้นเพราะมีสองตระกูลใหญ่ และ ส.ส. น้องใหม่ที่คว้าชัยล้มล้างจากสมัยที่แล้วด้วย ดังนั้นผู้ลงสมัครรับสมัครเลือกตั้งจึงต้องงัดทุกกลยุทธ์ สร้างอัตลักษณ์ เพื่อให้ประชาชนจดจำพวกเขาผ่านการลงพื้นที่จริงทุกชุมชน ทุกตลาด ทุกตรอกซอกซอย แจกแผ่นพับ ขึ้นรถหาเสียง หรือการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ ตลอดจนการจัดเวทีปราศรัยหาเสียง เป็นต้น สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **นาริรัตน์ ภาควณิ** กล่าวว่า ประชาชนในเขตบางบอนสามารถติดตามข่าวสารได้ทั้งช่องทางออนไลน์ และออนไลน์ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งของเขตเอง เมื่อประชาชนได้รับข้อมูลจากหลากหลายช่องทาง ทางเขตเองก็กระตุ้นให้ประชาชนได้ใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ภูมิคุ้มกันต่อข่าวสารปลอม

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ “ท่านใช้สิทธิ์เลือกตั้ง โดยใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านสื่อที่หลากหลายช่องทาง เช่น รับข้อมูลจากสื่อหลายสำนัก, สื่อทาง Social Media ไม่รับข้อมูลด้านเดียว เป็นต้น” ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเมื่อสมัยก่อน (ก่อนที่จะมีอินเทอร์เน็ต) อาจจะมีแค่สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ (Analog) หอกระจายเสียงชุมชน สภาชุมชน เป็นต้น ทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มักจะเป็นเวลาที่จำกัด และเรียลไทม์ อาจจะรับฟังหรือชมย้อนหลังได้ยาก และสื่อต่าง ๆ บางสำนักก็อาจถูกครอบงำด้วยกฎ ระเบียบ อิทธิพล ขององค์กรหรือคณะบุคคลผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง (ปัจจุบันก็ยังคงมีอยู่) แต่เมื่อมีอินเทอร์เน็ตเข้ามาภายในประเทศไทย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารก็แตกต่างออกไปจากเดิมแบบก้าวกระโดด เช่น แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ได้แก่ Youtube, Twitter (X), Instagram, Facebook เป็นต้น ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับการผันตัวเองจากผู้รับข้อมูลมาเป็นผู้ส่งออกข้อมูล เช่น การเกิดขึ้นของ Youtuber, Blogger, หรือการเขียนบทความ, ข่าวสาร ผ่าน Facebook, Twitter (X), Instagram ด้วยตนเอง กล่าวคือ ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ประชาชนทุกคนสามารถเป็นได้ทั้งสื่อ และผู้รับสื่อ ข้อมูลต่าง ๆ ที่นำเสนอจะถูกเก็บไว้ในสารบบ สามารถรับชม รับฟัง อ่าน ได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านสมาร์ตโฟนเครื่องเดียว แต่ข้อเสียคือ ประชาชนต้องใช้วิจารณญาณให้มากขึ้น เนื่องจากมีข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง และข่าวสารปลอม (Fake News) ประกอบกับกฎหมายที่คุ้มครองทางโลกไซเบอร์จึงต้องระมัดระวังการนำเสนอ แสดงความคิดเห็นมากขึ้นตามลำดับด้วยเช่นกัน และผู้สมัครรับเลือกตั้งเขตบางบอนก็ใช้วิธีสมัยใหม่เหล่านี้ในการเป็นผู้ส่งออกข้อมูลโดยตรงไปถึงประชาชนผ่านแพลตฟอร์มดังที่กล่าวมา และเป็นคอนเทนต์ที่น่าสนใจ ไม่เพียงคอนเทนต์เกี่ยวกับการหาเสียง แต่มีคอนเทนต์อื่น ๆ ที่สร้างความน่าจดจำมากมายบนโลกโซเชียลมีเดีย ทำให้เกิดการแชร์ข้อมูลจนบางคลิปกลายเป็นไวรัล ยอดรับชมหลักแสนถึงหลักล้านก็มี ถือว่าเป็นการเข้าประชาชนได้อย่างกว้างขวางโดยใช้ทุนทรัพย์ต่ำ จึงทำให้ประชาชนเกิดการจดจำอันนำไปสู่การตัดสินใจทางการเมืองในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งครั้งนี้ สอดคล้องกับบท

สัมภาษณ์ของ สมฤทธิ์ ไชยวงศ์ กล่าวว่า การเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนสูงมากเป็นประวัติศาสตร์ เพราะประชาชนมีความหวังในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้นำพาประชาชนเข้าไปสู่ห้วงแห่งความหวัง ไม่ว่าจะเป็น Facebook, Youtube, Line, Tiktok หรือ แพลตฟอร์มอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงด้วย อย่างไรก็ตาม เรายังได้เห็นข้อมูล ข่าวสาร ที่นำเสนอขึ้น สำนัก หรือ user ต่าง ๆ อาจมีทั้งจริงและเท็จ เช่นการนำเสนอข้อมูลโดยใช้ (Fake News) หรือ การใช้วาจาทรกรรมอันจะสร้างความเกลียดชัง (Hate Speech) ดังนั้นประชาชนควรจะรับชม รับฟัง จากสื่อหลาย ๆ สำนัก อย่างมีสติ

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

1) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนทั้งเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าเพศสภาพใดก็อาจมีความคิดเห็นที่เหมือนกันทุกคน เพราะทุกเพศมีอิสระทางความคิด การแสดงออก การเลือกรับฟัง การตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชยา เกล้าดี และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าเพศที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนทุกวิถีทางในการลงคะแนนเสียงเลือกสภาผู้แทนราษฎร และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ รักชนก ศรีนอก กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งอาจจะไม่เหมือนกับพรรคอื่น ๆ แต่ทางพรรคได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีสนใจที่จะทำงานทางการเมืองได้เข้ามาสมัคร ไม่ว่าเพศใด เรายอมรับความแตกต่าง ลองลงพื้นที่ลองเป็นที่ปรึกษาของกรรมการ ตลอดจนการร่วมกิจกรรมกับทางพรรค และจะมีการตรวจงาน ประกอบกับการคัดเลือกเป็นรอบที่หนึ่ง รอบที่สองไปเรื่อย ๆ โดยทางพรรคก้าวไกล ณ ขณะนั้น ไม่ได้ต้องการ requirement (คุณสมบัติ) ที่มากมายจนเกินไป แต่ต้องถูกต้องตามกฎหมาย และในทางกลับกัน คือ พรรคต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถ และพร้อมที่จะเข้ามา “ทำงาน” ทางการเมืองอย่างเข้มข้น

2) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไป

ตามสมมติฐาน ส่วนด้านการหาเสียง และด้านนโยบายไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนทุกช่วงอายุมีความแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมระบอบประชาธิปไตย โดยช่วงอายุ 40 – 49 ปี มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด เป็นวัยกลางคนที่มีความรู้ที่ อาชีพ ที่มั่นคง มีลูกหลานที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงอาจจะต้องการให้ลูกหลานมีชีวิตอยู่ในสังคมไทยที่มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น พร้อมกับสวัสดิการ เศรษฐกิจที่ดี โดยยึดโยงกับนโยบายที่แต่ละพรรคนำเสนอมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของค่าแรงขั้นต่ำ การยกเลิกเกณฑ์ทหาร เบี้ยชรา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **จิรัชยา เกล้าดี และคณะ** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อายุที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **นาริรัตน์ ภาคภูมิ** กล่าวว่า ประชาชนในเขตบางบอนให้ความสำคัญกับอุดมการณ์ นโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่มีพรรคใหม่ ๆ มาลงแข่งขันในพื้นที่ ประชาชนก็จะนำข้อมูลที่ได้รับฟัง อ่าน มาเปรียบเทียบและสนทนาแลกเปลี่ยนกันในชุมชน โดยไม่มีความอคติต่อพรรคใด หรือปิดกั้นพรรคใหม่ ๆ เพื่อให้ได้พรรคที่มีอุดมการณ์ นโยบาย ที่สอดคล้องกับความต้องการ และแก้ปัญหาของประชาชนได้จริง เพื่อส่งต่ออนาคตที่ดีให้ลูกหลานของเราต่อไป

3) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนทุกระดับการศึกษามีความแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในช่วงระดับการศึกษาระหว่าง อนุปริญญา/ปวส. ถึง ระดับปริญญาตรี มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างมาก อาจเป็นเพราะประชาชนกลุ่มนี้เคยได้รับผลกระทบจากการทำรัฐประหารของ ค.ส.ช. มาแล้ว ซึ่งเป็นห้วงเวลาที่ไม่มีการเลือกตั้งเกิดขึ้นเลยจนมาถึง พ.ศ. 2562 เมื่อมีโอกาสก็พร้อมที่จะเลือกตั้งอยู่เสมอเพราะเล็งเห็นสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ในการไปใช้สิทธิของตน เพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่สุดด้วยอำนาจของประชาชน ตลอดจนองค์ความรู้ต่าง ๆ ในทางรัฐศาสตร์ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการหาเสียง นโยบายต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายบนโลกอินเทอร์เน็ต ที่เป็นตัวช่วยให้ประชาชนกลุ่มนี้มีการตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปิยะรัตน์ สนแจ้ง** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัย พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนชาวกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมฤทธิ์ ไชยวงศ์** กล่าวว่า ในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 มีผู้รับสมัครเลือกตั้งหน้าใหม่เป็นจำนวนมาก รูปแบบการหาเสียงจึงเปลี่ยนไปจากอดีตเช่นเดียวกัน มีการใช้

เทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบกับการหาเสียงแบบดั้งเดิม ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจึงทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนได้โดยง่ายเช่นเดียวกัน

4) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย และด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนทุกอาชีพมีความแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะประชาชนที่มีอาชีพ พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน เนื่องจากภาวะการเมืองที่ไม่เสถียร ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ทำให้หลายบริษัทต้องปิดตัวลง หรือต้องย้ายฐานการผลิตไปประเทศอื่น พนักงานเอกชนเหล่านี้บ้างก็ถูกเลิกจ้างและได้รับค่าตอบแทนตามกฎหมาย บ้างก็ถูกลอยแพ ทำให้ความเป็นอยู่ไม่มั่นคงเหมือนกับประชาชนที่เป็นพนักงานของรัฐ หรือข้าราชการ จึงส่งผลให้ประชาชนกลุ่มนี้มีการตื่นตัวทางการเมืองสูงที่สุดในทุกสายอาชีพ ด้วยความหวังที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และเศรษฐกิจจากนโยบายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **น้ำเพชร พิพัฒนสุริยะ** ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกัน โดยอาชีพ ส่งผลให้มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมศักดิ์ ตั้งเยี่ยมสกุล** กล่าวว่า การประกาศนโยบายส่วนใหญ่ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ส่วนใหญ่ประชาชนจะให้ความสนใจกับนโยบายที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ และสวัสดิการเป็นอย่างมาก หากพรรคการเมืองใดชูนโยบายเหล่านี้ พร้อมกับชี้แจงแหล่งงบประมาณ หรือการจะนำนโยบายต่าง ๆ ไปสู่ขั้นตอนของการนำไปปฏิบัติได้ก็จะทำให้เป็นที่จดจำ และมีโอกาสได้รับคะแนนเสียงสูง

5) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านพรรคการเมือง และด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนทุกอาชีพมีความแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะประชาชนที่มีรายได้ ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 9,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบาง มีการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งสูงที่สุด อาจจะสืบเนื่องมาจากนโยบายของพรรคการเมืองที่จะเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำให้ถึง 650 บาท ภายในระยะเวลาที่กล่าวไว้ นอกจากนั้นยังจะมีการเพิ่มสวัสดิการสำหรับครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่ารวมต่ำกว่า 20,000 บาท ให้มีรายได้รวม 20,000 บาท จึงส่งผลให้ประชาชนกลุ่มนี้มีการตื่นตัวทางการเมือง

สูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่ง เขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกัน โดยรายได้ ส่งผลให้มีการตัดสินใจ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ที่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **ศิริรัตน์ หอมจันทร์** กล่าวว่า นโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ จะชูนโยบายด้านเศรษฐกิจเป็นเรื่อง และเรื่องสิ่งแวดล้อมความสะอาดภายในเขตเป็นอันดับต่อมา และ มองว่านโยบายต่าง ๆ ที่นำเสนอสามารถนำไปปฏิบัติ ทำให้เป็นรูปธรรมได้

5.2.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมือง ของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติ ของผู้สมัคร ได้แก่ 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคัดกรองคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร รับเลือกตั้งอย่างละเอียด และรอบคอบ มากขึ้นกว่าเดิม 2) ในการเลือกตั้งครั้งถัดไป อยากให้ ประชาชนทุกคนร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก่อน ตัดสินใจลงคะแนนเสียง โดยยึดตามหลักการของรัฐธรรมนูญ และ 3) ควรจัดให้มีเวทีขนาดเล็ก (แต่ละชุมชน หรือหมู่บ้าน) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้มีโอกาสแสดงวุฒิภาวะ และ วิสัยทัศน์ ได้อย่างเท่าเทียมกัน ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนเขตบางบอนให้ความสำคัญต่อ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็น ความรู้ ความสามารถ ความมีจิตอาสา ความ ซื่อสัตย์ หรือองค์ประกอบอื่น ๆ แต่เนื่องจากเหตุการณ์ที่มีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อถอดถอน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านด้วยเหตุว่าทำผิดตามมาตรา 98 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. 2560 และศาลได้ตัดสินให้สมาชิกบางท่านต้องยุติบทบาทลง จึงทำให้เกิดข้อกังขาต่อ หน่วยงานที่คัดกรอง และเป็นครหาให้ผู้ที่ถูกยุติบทบาทหน้าที่ว่าเป็นผู้กระทำผิด ทั้งที่ประชาชนผู้เป็น เจ้าของอำนาจจำนนับหมื่น นับแสน ได้ทำการเลือกมาแล้ว ดังนั้นประชาชนจึงอยากให้การคัด กรองมีความชัดเจน และเด็ดขาดมากขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดวิกฤติศรัทธาต่อระบบการเมืองไทยต่อไป ประกอบกับพื้นที่ในการแสดงวิสัยทัศน์ยังน้อยเกินไป จึงอยากให้มีเวทีขนาดเล็กเพื่อให้ชุมชนเข้าถึงได้ โดยง่ายมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาณัฐพงษ์ ขนติโร (รองน้อย)** ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัย พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ปัญหาประชาชนเบื่อหน่ายการเมืองแบบเดิม ๆ ที่ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญ ในแต่ละด้าน โดยเฉพาะด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ควรแสดงวิสัยทัศน์ให้ประชาชนเห็นถึงความรู้ ความสามารถ ในการจะแก้ไขปัญหา และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมฤทธิ์ ไชยวงศ์** เนื่องจาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2560 เป็นหัวใจหลักของข้อบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ลงรับสมัครการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 โดยเฉพาะในมาตรา 98 ว่า ด้วยลักษณะต้องห้ามของผู้ลงรับสมัครการเลือกตั้ง ซึ่งหลักการในมาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ส่งผลให้เกิดความแตกต่าง และการเปลี่ยนแปลง อันนำไปสู่การยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้

ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกมาแล้วนั้น ขาดคุณสมบัติ หรือ มีลักษณะต้องห้ามอันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลงตลอดจนตกเป็นข้อครหาทางสังคมเป็นจำนวนหลายราย ซึ่งควรจะมีการคัดกรองที่เข้มงวดมากขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนมีการรับสมัครผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อป้องกันสิทธิของผู้ลงสมัคร และสร้างศรัทธากับประชาชน

ด้านการหาเสียง ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง ได้แก่ 1) ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ควรใช้วาทกรรม โดยจุดประสงค์เพื่อ ทำลาย ลดความน่าเชื่อถือ หรือ กล่าวสิ่งที่เป็นเท็จ และ 2) ผู้สมัครรับเลือกตั้งควรใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อผลิตสื่อต่าง ๆ ในการหาเสียง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า วาทกรรมที่ใช้ในการเสียงนั้นเกิดขึ้นเกือบทุกยุคสมัย แต่ควรใช้ข้อเท็จจริงในการนำเสนอให้มากที่สุด เพราะประชาชนสามารถวิเคราะห์ได้ว่าจริงหรือไม่ ด้วยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารฉบับไวและองค์ความรู้ต่าง ๆ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยที่การสร้างสรรค์ ผลิตสื่อ คอนเท้นท์ ให้เป็นที่น่าจดจำ มีประโยชน์กับประชาชน จะทำให้พรรคนั้น ๆ สามารถครองใจและมีโอกาสได้รับคะแนนเสียงมากกว่าการประดิษฐ์วาทกรรมเพื่อด้อยค่า โจมตีฝ่ายตรงข้ามโดยไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาณัฐพลจน์ ขนดีโร (รองน้อย)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญในแต่ละด้าน โดยเฉพาะด้านการหาเสียงของผู้สมัคร นักการเมืองต้องเปลี่ยนวิธีการหาเสียง สร้างจุดเด่นให้ประชาชนเชื่อมั่นได้ และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล** ในเขตพื้นที่บางบอนส่วนใหญ่จะเป็นการติดป้ายหาเสียง ใช้รถหาเสียง การเดินหาเสียง และปั่นจักรยานหาเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถกระทำได้ ตลอดจนการใช้สื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ก็พึงทำได้ แต่ในอนาคตควรใช้การหาเสียงเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นกว่าเดิม เพราะประชาชนมีการรับรู้และตื่นตัวทางการเมืองขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ด้านพรรคการเมือง ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมือง ได้แก่ 1) พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์ 2) พรรคการเมืองไม่ควรซุบซิบคนมากเกินไป เพราะจะทำให้ประชาชนบางกลุ่มมองไม่เห็นถึงความสำคัญของนโยบาย และ 3) พรรคการเมืองควรเป็นสถาบันที่สามารถเชื่อมโยงระหว่าง ประชาชน กับ อำนาจอธิปไตยประเทศ ได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ประเทศไทยในปัจจุบันเป็นประเทศที่เปิดกว้างสำหรับแนวคิด ความแตกต่าง ความหลากหลายเชื้อชาติ ตลอดจนอุดมการณ์ทางการเมือง ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีพรรคที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาทั้งที่เป็นฝ่ายอนุรักษ์นิยม หรือหัวหน้า หรือจะเป็นพรรคที่อยู่ตรงกลาง กล่าวคือมีทั้งซ้ายจัด กลาง จนไปถึงขวาจัด ความเป็นพรรคการเมืองคือสถาบันที่สำคัญของประเทศอีกหนึ่งสถาบัน ดังนั้น พรรคการเมืองต่าง ๆ จำต้องประกาศจุดยืน หรืออุดมการณ์ทางการเมืองอย่างชัดเจนเพื่อให้ประชาชนได้มีสิทธิตัดสินใจก่อนลงคะแนนเสียง ไม่ใช่ว่า ประกาศจุดยืนอีกอย่าง ผ่านเลือกตั้งแล้วเป็นอีกอย่าง เช่นนั้นจะทำให้ประชาชนหมดศรัทธาในพรรคดังกล่าวตลอดจนไม่สามารถเป็นที่น่าเชื่อถือได้ว่า จะสามารถเชื่อมโยงระหว่างประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจผ่านตัวแทนซึ่งก็คือพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับอำนาจอธิปไตยประเทศได้ ซึ่งตัวบุคคล

เองก็มีความสำคัญเพราะถือเป็นหน้าตาของพรรค เป็นผู้นำทางอุดมการณ์ แต่ไม่ควรนำตัวบุคคลมาใช้หาเสียงเหมือนนโยบายที่ควรจะสรรค์สร้างเพื่อประชาชนเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหานัฏฐพจน์ ขนติโร (รองน้อย)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญในแต่ละด้าน โดยเฉพาะด้านพรรคการเมือง โดยพรรคการเมืองควรเห็นประโยชน์ประชาชนเป็นที่ตั้ง และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **รักษนก ศรีนอก** สิ่งที่สำคัญที่สุดพรรคที่ให้นำนั่นก็คือ “นโยบาย” และ “อุดมการณ์” ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่แข็งแรงที่สุดของพรรค แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่านโยบายกว่า 300 นโยบาย หรืออุดมการณ์ของพรรคนั้น จะมีคนที่ชอบทั้งหมด แต่ด้วยความความที่ว่ามีการคิดวิเคราะห์มาอย่างดี อย่างเป็นระบบ จึงทำให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ด้านนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย ได้แก่ 1) ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น 2) ควรสร้างสรรค์นโยบายให้มีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน และอนาคต และ 3) ควรสร้างสรรค์นโยบายที่สอดคล้องกับปัญหาของประชาชนทุกชนชั้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า การเลือกตั้งครั้งนี้มีการแข่งขันทางด้านนโยบายสูงมากและครอบคลุมทุกประเด็น ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษา และประเด็นอื่น ๆ แต่ในบางนโยบายยังเป็นที่เคลือบแคลงว่าจะสามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ ใช้เงินทุนงบประมาณจากแหล่งใด เช่น การปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำแบบก้าวกระโดด การประกันรายได้ขั้นต่ำต่อครัวเรือน การสนับสนุนทางการเงินผ่านเงินสกุลดิจิทัล ทุนการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ด้วยนโยบายต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นแรงจูงใจให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้นอย่างปฏิเสธไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อรรถิ เรียงภักดี** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม ด้านนโยบาย ควรมีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายให้กับประชาชน และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **นริรัตน์ ภาคภูมิ** ประชาชนเขตบางบอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับเศรษฐกิจมาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ การพัฒนาพื้นที่ สิ่งแวดล้อม และผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งส่วนใหญ่ก็นิยมรับ และฟังเสียงของประชาชน ทำให้เกิดการแข่งขันทางด้านนโยบายที่มีประโยชน์มากมายในการเลือกตั้งครั้งนี้

ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ 1) สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความเป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น และ 2) ประชาชนควรตื่นตัวทางการเมือง รับฟังข้อมูล ข่าวสารทางการเมือง ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ทั้งออฟไลน์ และออนไลน์ โดยสื่อจากหลายสำนัก ไม่ควรฟังความข้างเดียว หรือสำนักเดียว ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า สื่อสมัยใหม่มีหลากหลายช่องทาง หลากหลายสำนัก แม้กระทั่งผู้รับข้อมูลก็เป็นผู้ส่งข้อมูลได้ในเวลาเดียวกัน ประกอบกับการที่ทุกคนสามารถเป็นผู้ส่งข้อมูลได้นั้น พรรคการเมือง ผู้มีอำนาจ สื่อต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไปก็สามารถเลือกได้ว่าจะรับ หรือส่งข้อมูลแบบใด สอดคล้องกับจุดยืน หรือ

อุดมการณ์ของตนหรือไม่ ดังนั้นการรับข้อมูลข่าวสารในยุคโลกาภิวัตน์จำเป็นต้องใช้วิจารณญาณเป็นอย่างมาก ควรเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ไม่ควรรับข้อมูลจากแหล่งเดียว ไม่ว่าจะช่องทางออฟไลน์ หรือออนไลน์ก็ตาม เพราะจะทำให้หลงไปในวาทกรรมที่บิดเบือนจากความเป็นจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กฤษฎพลณ์ บุญครอง และศิวัช ศรีโกคางกุล** ได้ทำการวิจัยเรื่อง นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นกับความตื่นตัวทางการเมือง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษารับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ คือ เฟซบุ๊ก มากที่สุด และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **ศิริรัตน์ หอมจันทร์** ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วผ่านโซเชียลมีเดีย โดยเฉพาะเว็บเพจของพรรคต่าง ๆ ล้วนมีข้อมูลของผู้สมัครแต่ละคนอย่างครบถ้วน ผลงานทางการเมือง ตลอดจนการเคลื่อนไหวทางการเมือง จึงอยากให้แต่ละพรรคพัฒนาสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากขึ้นในอนาคต มากกว่าการสร้าง หรือประดิษฐ์วาทกรรมที่บิดเบือนเพื่อโจมตีกันแบบการเมืองสมัยเก่า

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผลโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ผลการวิจัยเรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก จึงควรรักษามาตรฐาน และพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด สามารถแบ่งเป็นรายด้านในการเสนอแนะเชิงนโยบายลำดับ ดังนี้

1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครอยู่ในระดับมาก ดังนั้นทุกภาคส่วนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐาน และพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยข้อเสนอแนะแนวทางที่มีค่าความถี่สูงสุดในด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคัดกรองคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างละเอียด และรอบคอบ มากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **พิเชฐ ทรัพย์เกียรติคุณ** กล่าวว่า ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ วุฒิภาวะทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมฤทธิ์ ไชยวงศ์** กล่าวว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2560 เป็นหัวใจหลักของข้อบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ลงรับสมัครการเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 โดยเฉพาะในมาตรา 98 ว่าด้วยลักษณะต้องห้ามของผู้ลงรับสมัครการเลือกตั้ง ได้วางหลักไว้ว่า (3) ห้ามเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนใด ๆ (7) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันเลือกตั้ง (9) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิด หรือถูกลงโทษจำคุกกว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (10) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าด้วยการฉ้อโกง ยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า ตลอดจนการค้ามนุษย์ การพนัน และการฟอกเงิน (11) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าด้วยการทุจริตการเลือกตั้ง ซึ่งหลักการในมาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ส่งผลให้เกิดความแตกต่าง และการเปลี่ยนแปลง อันนำไปสู่การยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกมาแล้วนั้น ขาดคุณสมบัติ หรือ มีลักษณะต้องห้ามอันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลงตลอดจนตกเป็นข้อครหาทางสังคมเป็นจำนวนหลายราย ซึ่งควรจะมีการคัดกรองที่เข้มงวดมากขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนมีการรับสมัครผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อป้องกันสิทธิของผู้ลงสมัคร และสร้างศรัทธากับประชาชน

2) ด้านการหาเสียง ผลการวิจัย พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการหาเสียง อยู่ในระดับมาก ดังนั้นทุกภาคส่วนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐาน และพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยข้อเสนอแนะแนวทางที่มีค่าความถี่สูงที่สุดในด้านการหาเสียง คือ ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ควรใช้วาทกรรม โดยจุดประสงค์เพื่อทำลาย ลดความน่าเชื่อถือ หรือกล่าวสิ่งที่เป็นเท็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ฐิติกร สังข์แก้ว** กล่าวว่า การหาเสียงของผู้สมัคร สามารถกระตุ้นและสร้างความตื่นตัวทางการเมืองจากประชาชนเกิดความสนใจทั้งความรู้ ความสามารถ ผลงาน และมีวิธีการที่ทำให้ประชาชนเกิดความสนใจอยากไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่พลิกหน้าประวัติศาสตร์การเมืองไทย ในหลายมิติ ทั้งกติกาการเลือกตั้งที่เปลี่ยนจากเดิม จำนวนพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มากที่สุดเป็นประวัติการณ์ รวมทั้งผลการเลือกตั้งที่พลิกความคาดหมาย โดยการใช้พื้นที่ออนไลน์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ผสมผสานกับการหาเสียงแบบเก่า เช่น การเดินพบปะผู้คน การใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง เป็นต้น ตลอดจนการใช้วาทกรรมเพื่อต่อสู้ในแง่ของอุดมการณ์ทั้งของฝ่ายอนุรักษ์นิยม และฝ่ายหัวก้าวหน้า และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **สมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล** กล่าวว่า ในเขตพื้นที่บางบอนส่วนใหญ่จะเป็นการติดป้ายหาเสียง ใช้รถหาเสียง การเดินหาเสียง และปั่นจักรยานหาเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถกระทำได้ ตลอดจนการใช้สื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ก็ทำได้ แต่ในอนาคตควรใช้การหาเสียงเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นกว่าเดิม เพราะประชาชนมีการรับรู้และตื่นตัวทางการเมืองขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

3) ด้านพรรคการเมือง ผลการวิจัย พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านพรรคการเมืองอยู่ในระดับมาก ดังนั้นทุกภาคส่วนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐาน และพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยข้อเสนอแนะแนวทางที่มีค่าความถี่สูงที่สุดในด้านพรรคการเมือง คือ พรรคการเมืองควรมีจุดยืนที่เข้มแข็ง หนักแน่นในอุดมการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประจักษ์ ก้องกีรติ** กล่าวว่า การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีตั้งแต่พรรคการเมืองแนวก้าวหน้า เสรีนิยม อนุรักษ์นิยม ไปจนถึงอนุรักษ์นิยมสุดขั้ว นอกจากนั้น ผลการเลือกตั้ง 2566 ยังสร้างปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ คือ พรรคก้าวไกลซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่ก่อตั้งมาเพียง 5 ปี (เดิมคือ พรรคอนาคตใหม่ซึ่งถูก ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินยุบพรรค ในปีพ.ศ. 2563) หลังจากนั้นอดีตสมาชิกพรรคอนาคตใหม่จำนวนหนึ่ง ที่ไม่ถูกตัดสิทธิทางการเมืองได้ร่วมกันก่อตั้งพรรคใหม่โดยคงนโยบายและแนวอุดมการณ์เดิม เปลี่ยนชื่อเป็นพรรคก้าวไกล) กลายเป็นพรรคที่ได้ที่นั่งมาเป็นอันดับที่หนึ่ง โดยได้ 151 ที่นั่ง และได้คะแนน บัญชีรายชื่อสูงที่สุดเหนือกว่าพรรคอื่น ๆ และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **รักชนก ศรีนอก** กล่าวว่า ในการสนับสนุนจากพรรคก็มีทั้งแผ่นพับ ป้ายย่ำเบอร์ ตลอดจนองค์ความรู้จากรุ่นพี่ที่เคยลงพื้นที่ในเขต

บางบอน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดพรรคที่ให้นามันก็คือ “นโยบาย” และ “อุดมการณ์” ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่แข็งแกร่งที่สุดของพรรค แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่านโยบายกว่า 300 นโยบาย หรืออุดมการณ์ของพรรคนั้น จะมีคนที่ชอบทั้งหมด แต่ด้วยความความที่ว่ามีกรคิดวิเคราะห์มาอย่างดี อย่างเป็นระบบ จึงทำให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

4) ด้านนโยบาย ผลการวิจัย พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก ดังนั้นทุกภาคส่วนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐาน และพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยข้อเสนอแนะแนวทางที่มีค่าความถี่สูงที่สุดในด้านพรรคการเมือง คือ ควรชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ หรือแหล่งที่มาของงบประมาณของนโยบายเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละพรรคให้มีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประจักษ์ ก้องกีรติ** กล่าวว่า การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันเชิงนโยบายอย่างเข้มข้นมากที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งไทย ทั้งนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ไปจนถึงนโยบายทางการเมือง และในประเด็นของด้านนโยบายต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ ภูมิภาคทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูลความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **ศิริรัตน์ หอมจันทร์** กล่าวว่า นโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ จะชูนโยบายด้านเศรษฐกิจเป็นเรื่อง และเรื่องสิ่งแวดล้อมความสะอาดภายในเขตเป็นอันดับต่อมา และมองว่านโยบายต่าง ๆ ที่นำเสนอสามารถนำไปปฏิบัติ ทำให้เป็นรูปธรรมได้ แต่ประชาชนบางส่วนอาจยังไม่เข้าใจว่านางบประมาณจากจุดไหน ส่วนใด ในการสรสร้างนโยบายเหล่านั้น จึงอยากให้ชี้แจงแหล่งงบประมาณด้วยในการหาเสียงครั้งต่อไป

5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ผลการวิจัย พบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก ดังนั้นทุกภาคส่วนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐาน และพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยข้อเสนอแนะแนวทางที่มีค่าความถี่สูงที่สุดในด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร คือ สื่อบางสำนักไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่บิดเบือน หรือแสดงความไม่เป็นกลาง ควรเคารพจรรยาบรรณ และนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ประจักษ์ ก้องกีรติ** กล่าวว่า การเลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันเชิงนโยบายอย่างเข้มข้นมากที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งไทย ทั้งนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ไปจนถึงนโยบายทางการเมือง และในประเด็นของด้านนโยบายต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ ภูมิภาคทางการเมืองของผู้สมัคร และผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูลความรู้ และจิตสำนึกของการที่จะพยายามจรรโลง ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ **นารีรัตน์ ภาคภูมิ** กล่าวว่า ประชาชนในเขตบางบอนสามารถติดตามข่าวสารได้ทั้งช่องทางออฟไลน์ และออนไลน์ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งของเขตเอง เมื่อประชาชนได้รับข้อมูลจากหลากหลายช่องทาง ทางเขตเองก็ควรทำให้ประชาชนได้ใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีภูมิคุ้มกันต่อข่าวสารปลอม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1) จากข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาเป็นหมวดหมู่นั้น คาดว่าสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการเลือกตั้งครั้งสำหรับผู้สนใจทำงานการเมือง ทั้งในเชิงประเด็น และเชิงนโยบาย

2) ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้สามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ในอนาคตว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ อย่างไร

3) ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์กับการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศ หรือระดับท้องถิ่น สำหรับพรรคการเมือง หรือนักการเมืองก็ตามในอนาคต

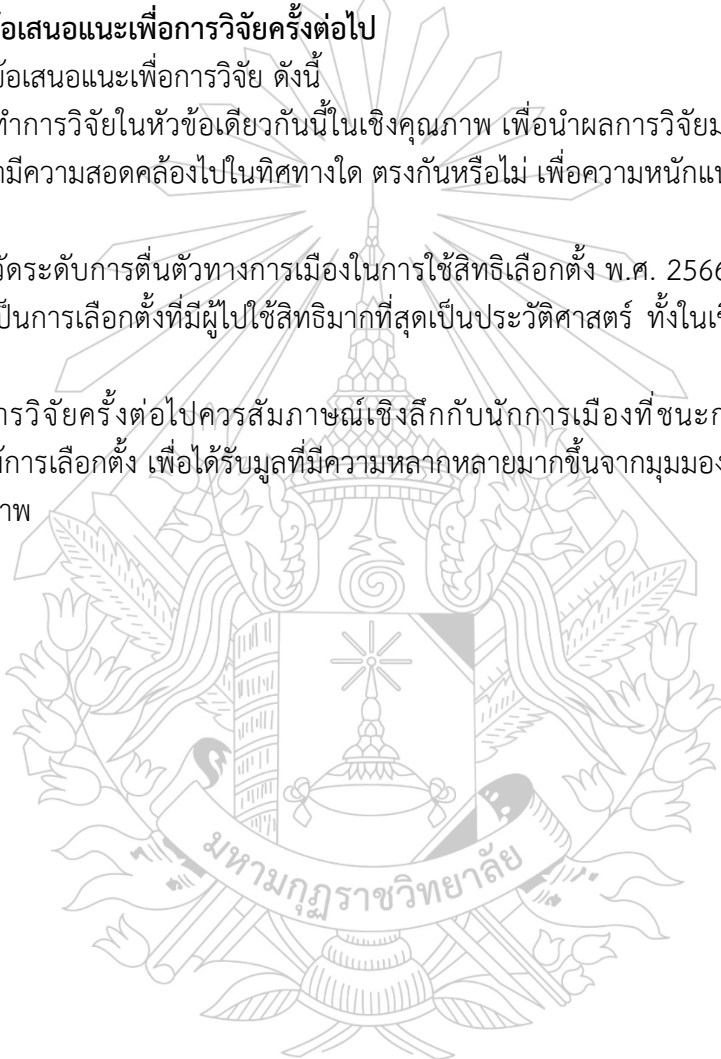
5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

1) ควรทำการวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้ในเชิงคุณภาพ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยฉบับนี้ว่ามีความสอดคล้องไปในทิศทางใด ตรงกันหรือไม่ เพื่อความหนักแน่นของผลการวิจัยเชิงประจักษ์

2) ควรวัดระดับการตื่นตัวทางการเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 จากหลากหลายพื้นที่ เนื่องจากเป็นการเลือกตั้งที่มีผู้ไปใช้สิทธิมากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

3) ในการวิจัยครั้งต่อไปควรสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักการเมืองที่ชนะการเลือกตั้ง และนักการเมืองที่แพ้การเลือกตั้ง เพื่อได้รับผลที่มีความหลากหลายมากขึ้นจากมุมมองของทั้งสองฝั่ง ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

1) หนังสือ

- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2543). รัฐศาสตร์ : ทฤษฎี แนวความคิด ปัญหาสำคัญและแนวทางการศึกษา
วิเคราะห์การเมือง. กรุงเทพมหานคร : โครงการเอกสารและตำรา สมาคมรัฐประศาสน
ศาสตร์ นิต้า.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 13. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. (2548). การประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ:
คณะกรรมการการเลือกตั้ง. สถาบันพระปกเกล้า.
- บุญอริ ยี่มะมะ. (2563). การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2562 จังหวัดสงขลา. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบัน
พระปกเกล้า.
- ปัญญา คล้ายเดช. (2560). ระเบียบวิจัยทางรัฐศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: หจก.ขอนแก่นการพิมพ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
พระนคร.
- ไพฑูรย์ บุญวัฒน์. (2538). ระบบการเลือกตั้งที่ลดการซื้อเสียงและให้โอกาสคนที่สมัครเลือกตั้งเพื่อ
ทดแทนระบบการเลือกตั้งที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
วิจัย (สกว.).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. พิมพ์ครั้งที่2.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท.จำกัด.
- ลิขิต อีร์เวคิน. (2529). วัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลาริเรียนรู้ทางการเมือง. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรทิพย์ มีมาก และชีวินทร์ ฉายาชาวลิต. (2547). หน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข. กรุงเทพฯ : บริษัทราชไทยเพรส จำกัด.

วัชร ไซยสาร. (2544). จำเป็นต้องทราบเกี่ยวกับเมืองยุคใหม่ : พร้อมๆ ตามวาระฉบับและการปฏิบัติงานตรวจสอบว่าด้วยเจ้าหน้าที่สภาสมาชิกสภาราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541. กรุงเทพฯ : นิติธรรม.

วิสุทธิ โปธิแท่น. (2544). การดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองไทย. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.

สุขุม นวลสกุล. (2539). ทฤษฎีการเมืองสมัยโบราณและสมัยกลาง. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุจิต บุญบงการ และพรรคดี ผ่องแผ้ว. (2527). พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล. (2557). 60 ปีสำหรับสมาชิกตัวตนของอาจารย์วรพจน์ / เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดือนตุลา.

2) บทความ / วารสาร

กฤษชพลณ์ บุญครอง และ ศิวัช ศรีโศภางกุล. (2562). นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นกับ ความตื่นตัวทางการเมือง. วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง, ปีที่ 8 (3).

กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์. (2563). การตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ในประเทศไทย. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, ปีที่ 11 (1).

จิตรารณ จันทิมา. (2564). ความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่. วารสารภูมิวิเทศพัฒนาอย่างยั่งยืน, ปีที่ 2 (1).

จิรัชยา เกล้าดี และคณะ. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสารรัชต์ภาคย์, ปีที่ 15 (41).

ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์. (2561). สภาพการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. วารสารการบริหารท้องถิ่น, ปีที่ 11 (2).

พระธงชัย วชิรญาโณ. (2563). การตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนไทย. วารสารวิชาการรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์, ปีที่ 2 (3).

ลิขิต อีร์เวคิน. (2563). สภาพพัฒนาการเมือง. วารสารสถาบันพระปกเกล้า, ปีที่ 6 (1).

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. (2542). ข้อความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองในระบบกฎหมายเยอรมัน. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปีที่ 29 (22).

สกลรัตน์ สร้างสมวงศ์. (2557). บทวิเคราะห์ระบบรัฐสภาและระบบการเลือกตั้งเพื่อปรับใช้กับระบบ การเมืองของราชอาณาจักรไทย. วารสารจุลนิติ, ปีที่ 11 (6).

สัญญา เคนาภูมิ. (2559). “กรอบแนวคิดการศึกษานโยบายสาธารณะ”. วารสารวิชาการและวิจัย สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, ปีที่ 11 (33).

สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์. (2564). การเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งกับทิศทางการเมืองไทยในอนาคต. กองบรรณาธิการสำนักกฎหมาย: บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ. จุลนิติ.

สุมาลี บุญเรือง และคณะ. (2564). การพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในระบอบ ประชาธิปไตย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไป. วารสารมหาจุฬานาครทรรศ, ปีที่ 8 (6).

3) วิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ / รายงานการวิจัย

คมกฤษ จิตแก้ว. (2567). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพุทธศักราช 2566 ของกำลังพล โรงเรียนนายสิบทหารบก. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย.

ณฐมน หมวกฉิม. (2564). การตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนในระบอบประชาธิปไตย ที่มีผลต่อการ เลือกตั้งทั่วไปของไทย. คุษุณิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ดวงดาว อินทรชัย. (2567). การตื่นตัวทางการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ใน เขตอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย ปทุมธานี.

น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ. (2567). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง. มหาวิทยาลัยสยาม.

ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2566). วิเคราะห์ผลทางการเมือง ของกฎหมายเลือกตั้งในประเทศไทย. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง. สถาบันพระปกเกล้า.

ปิยะรัตน์ สนแจ้ง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562. สารนิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.

พระมหาชาติ ชวกรชโย (ลวดคำทุย). (2564). การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาณัฐพงษ์ ขนดีโร (ร่อนน้อย). (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ภาสกร เงินเจริญกุล. (2566). วิเคราะห์บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในการพิจารณานโยบายประชานิยมในการรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมือง กรณีศึกษา นโยบายการแจกจ่ายกระเป๋าสาตางค์ดิจิทัล. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา ช่างไฟเราะ. (2555). ความตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนในสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยช่วงปี พ.ศ. 2549-2554. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

อรดี เรียงักดี. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

4) เอกสารอัดสำเนา และเอกสารไม่ได้ตีพิมพ์อื่น ๆ

สำนักงานเขตบางบอน. (2568). สรุปรายงานผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร. (สำเนา)

5) เว็บไซต์

คณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2566). สถิติการเลือกตั้ง. เข้าถึงได้จาก

https://www.ect.go.th/ect_th/th/main. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

ชยพล ธาณีวัฒน์. (2562). ความสำคัญของการเลือกตั้งและกฎหมายเกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้งปี
2562. เข้าถึงได้จาก : www.parliament.go.th. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2567.

ชัยพงษ์ สำเนียง. (2567). การเลือกตั้งกับความไม่แน่นอน และระบอบประชาธิปไตยที่ถดถอย. เข้าถึง
ได้จาก : <https://sac-research.sac.or.th/article-detail.php?articleID=616>. สืบค้น
เมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

ชำนาญ จันทรเรือง. (2561). การเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม. เข้าถึงได้จาก : <http://www.public-law.net/publaw/view.aspx?id=2047>. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2567.

ฐิติกร สังข์แก้ว. (2567). "ไล่หนูตุงเห้". เข้าถึงได้จาก [https://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=ไล่](https://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=ไล่หนูตุงเห้)
[หนูตุงเห้](https://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=ไล่หนูตุงเห้). สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

ณัชพรณ์ นามเมือง. (2565). ทำความเข้าใจ “ระบบเลือกตั้งใหม่” หาร 100 หาร 500 คืออะไร ?
เข้าถึงได้จาก : <https://plus.thairath.co.th/topic/politics&society/101765>. สืบค้น
เมื่อ 20 พฤศจิกายน 2567.

ไทยรัฐออนไลน์. (2566). เช็กจุดยืนเลือกตั้ง 66 ยืนยันวาทกรรม มีเราต้องไม่มี...?. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.thairath.co.th/scoop/infographic/2690692>. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์
2568.

ไทยพีบีเอส. (2566). เลือกตั้ง2566 : โค้งสุดท้าย วาทกรรมป้าย ใช้(นโยบาย)สู้. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.thaibps.or.th/news/content/327480>. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2568.

บดีรินทร์ ฉายแสง. (2553). ภาวะแห่งการตื่นตัวและเรียกร้องทางการเมือง. เข้าถึงได้จาก :

<https://prachatai.com/journal/2010/04/28617>. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2567.

ปรีชาติ หาญตนศิริสกุล. (2566). ปรากฏการณ์ “มดล้มช้าง” ความพ่ายแพ้บ้านใหญ่บางบอน สะท้อนอะไร

เข้าถึงได้จาก : https://www.matichonweekly.com/column/article_676705. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2568.

ปุรุวิชญ์ วัฒนสุข. (2567). เป็นเทคนิคการหาเสียง. เข้าถึงได้จาก : [http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=](http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=เป็นเทคนิคการหาเสียง)

เป็นเทคนิคการหาเสียง. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2568.

ผู้จัดการออนไลน์. (2566). จาก “มีลุง ไม่มีเรา” สู่ “มีเรา ต้องมีลุง” คำตอบสุดท้ายจาก “เพื่อไทย

การละคร”. เข้าถึงได้จาก : <https://mgronline.com/daily/detail/9660000072519>. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

พิเชษฐ ทรัพย์เกียรติคุณ. (2566). ‘รักชนก ศรีนอก’ มดล้มช้างยักษ์ แห่งบางบอน ใช้จักรยาน-พวงมาลัย

พิชิตใจประชาชน. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thepeople.co/politics/politician/51700>. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2568.

พีพีทีวี. (2566). เลือกตั้ง 2566 : รวมนโยบายพรรคการเมือง เปิดอาวุธสำคัญก่อนศึกเลือกตั้ง เข้าถึงได้

จาก : <https://www.pptvhd36.com/news/%E0%B8%81%E0%B8%/193388>. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2568.

มติชนออนไลน์. (2566). เป็นไวรัลอีกครั้ง ทำถ้อยแถลง ‘ซัซชาติ’ กับโลกทัศน์ใหม่ คอมเมนต์พรีบ.

เข้าถึงได้จาก : https://www.matichon.co.th/social/news_3892010. สืบค้นเมื่อ 4 กุมภาพันธ์ 2568.

มาลินี คงรีน. (2567). การเลือกตั้ง. เข้าถึงได้จาก <http://wiki.kpi.ac.th>. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน

2567.

ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2567.

_____. (2561). พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561. เข้าถึงได้จาก : [https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF. PDF.](https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/PDF.สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2567) สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2567.

_____. (2566). พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566. เข้าถึงได้จาก : <https://www.accon.co.th/act/regarding-the-election-of-members-of-the-house-of-representatives-no-2-2566/>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2567.

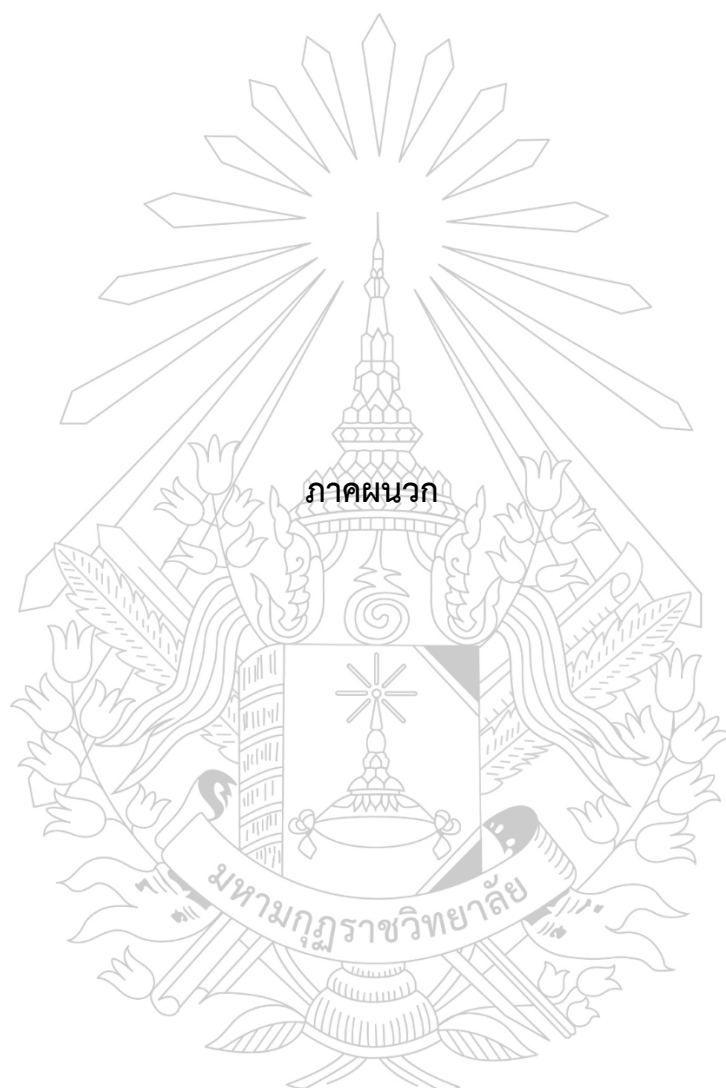
ลิขิต ธีรเวคิน. (2563). ประชาธิปไตยไทยในทศวรรษ 21 : ทางตัน ทางออก และแนวทางแก้ไข. เข้าถึงได้จาก : <https://www.kpi.ac.th/knowledge/book/data/518>. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

สถาบันพระปกเกล้า. (2566). กิจกรรมของสถาบันพระปกเกล้าในช่วงการเลือกตั้งปี 2566: “KPI Election Forum : เลือกตั้ง 66 อนาคตประเทศไทย”. เข้าถึงได้จาก : <https://www.kpi.ac.th/uploads/pdf/pmOtg09calpoOAbQmAMwXGTAVdqUbzO2FdZEXfN4.pdf>. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2567.

สารานุกรมเสรี. (2567). เขตบางบอน. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/เขตบางบอน>. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

สำนักงานเขตบางบอน. (2566). แผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. 2566 สำนักงานเขตบางบอน. เข้าถึงได้จาก : <https://webportal.bangkok.go.th/>. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

Ilaw. (2566). รวมผลเลือกตั้ง 66 พลิกโฉม ปิดตำนานบ้านใหญ่-ตระกูลการเมือง. เข้าถึงได้จาก : <https://www.ilaw.or.th/articles/5987>. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2567.

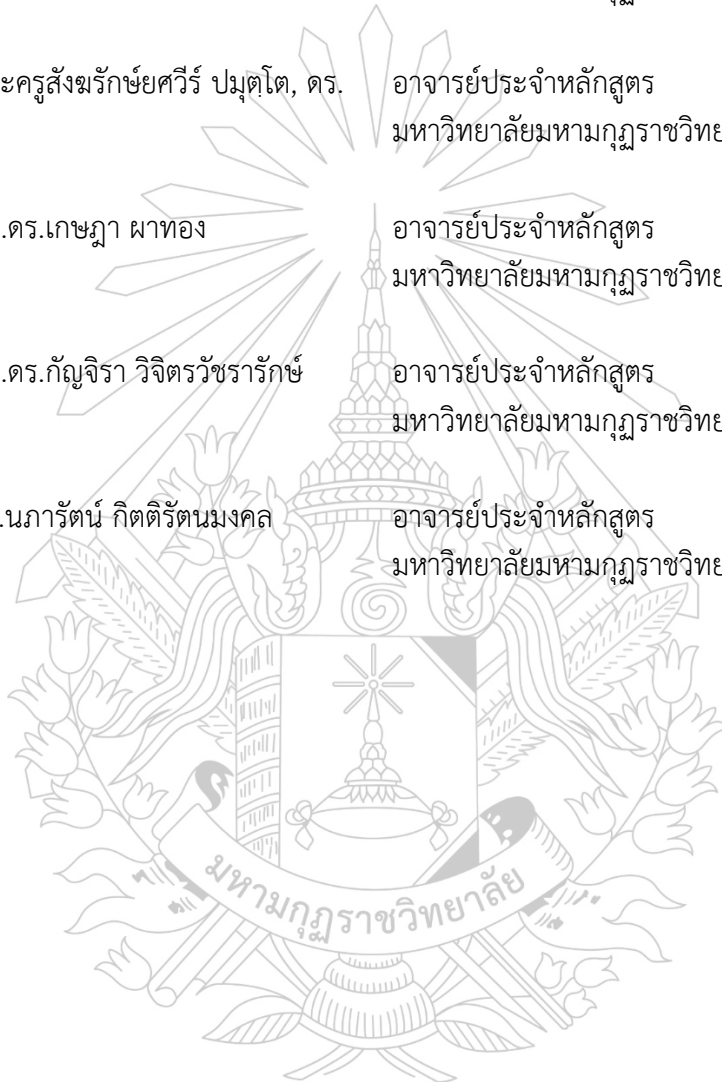
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. พระมหาอรุณ ปัญญาธโน, ผศ. ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. พระครูสังฆรักษ์ยศวีร์ ปมุตโต, ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. ผศ.ดร.เกษญา ผาทอง อาจารย์ประจำหลักสูตร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
4. ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. ดร.นภารัตน์ กิตติรัตนมงคล อาจารย์ประจำหลักสูตร
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตารางการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)
การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ข้อที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	IOC	ประเมินผล
	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอนกรุงเทพมหานคร	1	2	3	4	5			
	ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม								
1	เพศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
2	อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
3	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
4	อาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
5	รายได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
	1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร								
6	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านแสดงออกถึงความมีวุฒิภาวะทางการเมือง	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
7	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
8	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
9	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้

ข้อที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	IOC	ประเมินผล
	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอนกรุงเทพมหานคร	1	2	3	4	5			
10	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ 2560	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
11	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีความหวัง ความศรัทธา ในผู้สมัครรับเลือกตั้งเขตของท่าน ว่าสามารถพัฒนาประเทศ การเมือง และความ เป็นอยู่ของท่านได้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
	2. ด้านการหาเสียง		+1						
12	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลการหาเสียงผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
13	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลการหาเสียงผ่านช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
14	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจจากการใช้วาทกรรมในการหาเสียงต่าง ๆ เช่น โล่หนูตึงเห่า, มีลุงไม่มีเรา, ชังชาติ เป็นต้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
15	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎในการหาเสียงเลือกตั้งมาก่อน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
16	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง และลงคะแนนเสียงให้กับผู้หาเสียงที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกับท่าน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
17	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะการหาเสียงของผู้สมัครที่มี	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้

ข้อที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	IOC	ประเมินผล
	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอนกรุงเทพมหานคร	1	2	3	4	5			
	ความคิดสร้างสรรค์ ทำตามกฎ - ยุติธรรม								
	3) ด้านพรรคการเมือง								
18	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองคล้ายกับของท่าน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
19	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองมีสมาชิกพรรคที่ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
20	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ แข่งขันกันชูนโยบาย มากกว่าชูตัวบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
21	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ และประชาชนเข้าถึงได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
22	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองจะสามารถเชื่อมโยงท่านกับรัฐบาล (อำนาจบริหาร) ได้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
23	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงถึงความเก่า หรือใหม่ ของพรรคการเมือง แต่เพราะชื่นชอบในมุมมอง วิสัยทัศน์ ในการแก้ปัญหาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
	4. ด้านนโยบาย								
24	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายต่าง ๆ มีความน่าสนใจ และสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้

ข้อที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	IOC	ประเมินผล
	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอนกรุงเทพมหานคร	1	2	3	4	5			
25	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น ท่านเคยเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้วย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
26	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกชนชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
27	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่ท่านชื่นชอบนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
28	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอ เป็นความหวัง และสร้างแรงจูงใจให้ท่านอยากออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
29	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีนโยบายที่จรรโลงระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
	5. ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร								
30	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	นำไปใช้ได้
31	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้

ข้อที่	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม $\sum R$	IOC	ประเมินผล
	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอนกรุงเทพมหานคร	1	2	3	4	5			
32	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะข้อมูลผลงานจากรัฐบาลที่ผ่านมา เป็นเกณฑ์กำหนดชีวิตให้ท่านตัดสินใจ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
33	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสื่อมีการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สมัครหรือพรรค ให้ท่านได้รับรู้ก่อนการเลือกตั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
34	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสื่อได้จัดเวทีปราศรัยระหว่างตัวแทนพรรค (ดีเบต) ที่น่าสนใจ จึงทำให้มีความสนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	นำไปใช้ได้
35	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้พิจารณาญาณในการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านสื่อที่หลากหลายช่องทาง เช่น รับข้อมูลจากสื่อหลายสำนัก, สื่อทาง Social Media ไม่รับข้อมูลด้านเดียว เป็นต้น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ข
หนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๑๒๔

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระมหาอรุณ ปญฺญารุโณ, ผศ.ดร.

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

สันทัดพราน

และ อภิเดช

พระมหาสุรไกร ชินพุทธิศิริ, ผศ.

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

๒๐ กุมภาพันธ์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๑๑๒๔

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้อนุมัติตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระครูสังฆรักษ์ ยศวีร์ ปมุดโต, ดร.

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการฯ จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

นางอ. 11๑๖
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร
๒๐ / กพ / ๒๕๖๘

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๙๙๐๘/๖๐๑๒๔

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.เกษภา ผาทอง

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

๗/๒๖/๖๘

๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓
อว.๙๙๐๘/๖๐๑๒๔

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘
(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๑๑๒๔

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

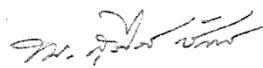
เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้อยู่อาศัยตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์

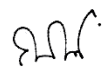
ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมาเพื่อขออนุญาตท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

(พระมหาสุภากร ชินพุทธิสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ยืนยันเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
ประเมินผลแล้วเรียบร้อย

ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
๒๑ ก.พ. ๖๘

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๑๒๔

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร.นภารัตน์ กิตติรัตนมงคล

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการฯ จึงเจริญพรมหาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิศิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

๒๐ ก.พ. ๖๘

๒๐ ก.พ. ๖๘

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๐๘/๐๑๒๕

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์
เจริญพร นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางบอน

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกสรสุมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023, Bang
Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะขอข้อมูลเพื่อใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ คือจำนวนประชาชนผู้มี
สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น

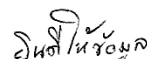
๑. แขวงบางบอนเหนือ
๒. แขวงบางบอนใต้
๓. แขวงคลองบางพราน
๔. แขวงคลองบางบอน

ดังนั้น บัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์
ข้อมูลดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมหาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาสุวโร ชื่นพุทธิโสริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อนึ่งให้รับ

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖
ผู้ประสานงาน นางสาวภัทรานิษฐ์ เกสรสุมล
โทร. ๐๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

(นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล)
ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต รักษาการแทน
ผู้อำนวยการเขตบางบอน

ที่ กท ๘๙๐๑ / ๖๙๖

สำนักงานเขตบางบอน
๑ ขอยเอกชัย ๓๓๕/๑ กทม. ๑๐๑๕๐

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอส่งข้อมูลเพื่อใช้ในงานวิทยานิพนธ์

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ อว ๗๙๐๘/๐๑๒๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูลจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเขตบางบอน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางสาวภัทราธิษฐ์ เกษรสมุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตรรัฐศาสตร์บัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in ๒๐๒๓, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์จะข้อมูลเพื่อใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานเขตบางบอน ขอส่งข้อมูลจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเขตบางบอน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงมีสการมาเพื่อโปรดทราบ

ขอณมีสการด้วยความเคารพ

(นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต รักษาการแทน

ผู้อำนวยการเขตบางบอน

ฝ่ายปกครอง

โทร. ๐ ๒๔๕๐ ๔๒๙๒

โทรสาร ๐ ๒๔๕๐ ๔๒๙๔

ข้อมูลจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเขตบางบอน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

๑. แขวงบางบอนเหนือ	จำนวน ๑๗,๗๗๗ คน
๒. แขวงบางบอนใต้	จำนวน ๑๗,๑๗๗ คน
๓. แขวงคลองบางพราน	จำนวน ๒๔,๖๐๑ คน
๔. แขวงคลองบางบอน	จำนวน ๑๘,๐๓๔ คน

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๑๖๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ๓.ศาลายา-นครชัยศรี

๓.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out)

เจริญพร ผู้อำนวยการเขตสาทร

สำนักงานเขตสาทร
เลขรับ..... ๑๑๑๐
วันที่..... ๕-๗ ส.ค. 2568
เวลา..... ๑๑.๐๐

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓ หลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights in 2023,
Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์ขออนุญาตเพื่อเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out)
สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานวิทยานิพนธ์ จำนวน ๓๐ ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๕ - ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ดังนั้น ทางหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขอ
อนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) ดังกล่าว ให้นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานสารนิพนธ์
ต่อไป

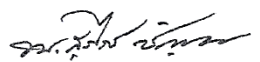
จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะเป็นพระคุณยิ่ง

เรียน ผู้อำนวยการเขตสาทร
เพื่อโปรดทราบ

ขอเจริญพร

- ทภ
- ๐๖๙๑๗(นายธวัชชัย แสงไทย)
ผู้อำนวยการเขตสาทร

๗ มี.ค. ๒๕๖๘

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล

โทร. ๐๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิภาวดีรังสิต

ต. คลายา อ. พุทธมณฑล จ. นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/๖๐๒๘๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์
เจริญพร นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางบอน

ด้วย นางสาวภัทราธิษฐ์ เกษรสมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๓๑๐๓๒๐๐๓
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights
in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับเก็บข้อมูลในการ
เขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(นายสมศักดิ์ ตั้งเอี่ยมสกุล)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต วิชาการและการแทน

ผู้อำนวยการเขตบางบอน

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิศิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวภัทราธิษฐ์ เกษรสมล

โทร. ๐๘๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิภาวดีรังสิต

ต.จตุจักร อ.จตุจักร จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๒๕๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เจริญพร นางนารัตน์ ภาควินิจิ์ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เขตบางบอนปี พ.ศ.๒๕๖๖

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights
in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับเก็บข้อมูลในการ
เขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขออนุญาตเผยแพร่ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุญาต จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นางนารัตน์ ภาควินิจิ์)
เจ้าพนักงานสาธารณสุขอาวุโส
ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
สำนักงานเขตบางบอน

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล

โทร. ๐๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐

www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๐๘/ว๐๒๘๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เจริญพร นางสาวรักชนก ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาชน เขตบางบอน

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights
in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับเก็บข้อมูลในการ
เขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรโกธ ชินพุทธิสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล

โทร. ๐๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

รับงาน เรน-
ฝากไว้ค่า สวมกางเกง
ตามแบบ สว. ตัว กว้าง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๕๐๘/ว๐๒๘๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๘

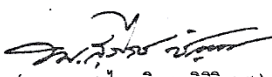
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์
เจริญพร นายสมฤทธิ์ ไซยวงศ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights
in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับเก็บข้อมูลในการ
เขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

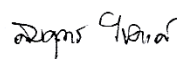
จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุริยโกศล อัครราชกุมาร, ม.ค.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จึงได้ให้สัตยาบันด้วยลายพระหัตถ์

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๘

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๕-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล

โทร. ๐๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนสายนครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๒๘๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

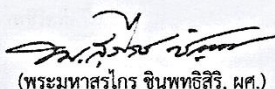
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์
เจริญพร นางศิริรัตน์ หอมจันทร์ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตบางบอน

ด้วย นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสมุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๑๓๑๐๓๒๐๐๓
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติ
หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร (Political Awakening of the People in the Exercise of Voting Rights
in 2023, Bang Bon District, Bangkok)” มีความประสงค์เข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับเก็บข้อมูลในการ
เขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมมา
เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธสิริ, ผศ.)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ยินดีให้ความร่วมมือ

ศิริรัตน์ หอมจันทร์

๒๔-๓-๖๘

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

ผู้ประสานงาน นางสาวภัทรานิษฐ์ เกษรสมุล

โทร. ๐๘-๓๓๑๑-๕๗๕๖

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566
เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่วง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
หรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้
ทั้งหมดจะปกปิดเป็นความลับ แต่จะนำไปวิเคราะห์เพื่อนำผลการวิจัยเท่านั้น

แบบสอบถามมีอยู่ 3 ตอน มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขต
บางบอน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งใน
ปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน
ตอบแบบสอบถามชุดนี้ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ
การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร

ภัทรานิษฐ์ เกษรสุมล

ผู้วิจัย

หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

1 2 3
□ □ □

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับท่าน ดังนี้

1. เพศ

4 □

1. () ชาย

2. () หญิง

2. อายุ

5 □

1. () 18 - 29 ปี

2. () 30 - 39 ปี

3. () 40 - 49 ปี

4 () 50 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

6 □

1. () ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา

2. () ระดับประถมศึกษา

3. () ระดับมัธยมศึกษา / ปวช.

4. () ระดับอนุปริญญา / ปวส.

5. () ระดับปริญญาตรี

6. () สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4. อาชีพ

7 □

1. () ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

2. () เกษตรกร

3. () รับจ้างทั่วไป

4. () พนักงาน / ลูกจ้างเอกชน

5. () รับราชการ / ลูกจ้างภาครัฐ / รัฐวิสาหกิจ

5. รายได้

8 □

1. () ต่ำกว่า 9,000 บาท

2. () 9,001 - 15,000 บาท

3. () 15,001 - 20,000 บาท

4. () 20,001 - 30,000 บาท

5. () 30,001 - 40,000 บาท

6. () มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบาง
บอน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสอดคล้องของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

5	หมายความว่า	มากที่สุด
4	หมายความว่า	มาก
3	หมายความว่า	ปานกลาง
2	หมายความว่า	น้อย
1	หมายความว่า	น้อยที่สุด

ข้อ	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1.	1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านแสดงออกถึงความมีวุฒิภาวะทางการเมือง						☐ 9
2.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย						☐ 10
3.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านมีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดี						☐ 11
4.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตของท่านก่อนตัดสินใจลงคะแนนเสียง						☐ 12
5.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ 2560						☐ 13
6.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีความหวังความศรัทธา ในผู้สมัครรับเลือกตั้งเขตของท่าน ว่าสามารถพัฒนาประเทศ การเมืองและความเป็นอยู่ของท่านได้						☐ 14

ข้อ	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
7.	2) ด้านการหาเสียง ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลการหาเสียงผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น						☐ 15
8.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลการหาเสียงผ่านช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น						☐ 16
9.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะเกิดแรงจูงใจจากการใช้วาจากรรมในการหาเสียงต่าง ๆ เช่น โสฬสตึงเท่า, มีลุงไม่มีเรา, ชังชาติ เป็นต้น						☐ 17
10.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎในการหาเสียงเลือกตั้งมาก่อน						☐ 18
11.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง และลงคะแนนเสียงให้กับผู้หาเสียงที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกับท่าน						☐ 19
12.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะการหาเสียงของผู้สมัครที่มีความคิดสร้างสรรค์ ทำตามกฎหมาย - ยุติธรรม						☐ 20
13.	3) ด้านพรรคการเมือง ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองคล้ายกับของท่าน						☐ 21
14.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองมีสมาชิกพรรคที่ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษ						☐ 22
15.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ แข่งขันกันขู่นโยบาย มากกว่าขู่วิบูล์บุคคล						☐ 23

ข้อ	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
16.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองต่าง ๆ จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ และประชาชนเข้าถึงได้ง่าย						☐ 24
17.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองจะสามารถเชื่อมโยงท่านกับรัฐบาล (อำนาจบริหาร) ได้						☐ 25
18.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงถึงความเก่า หรือใหม่ของพรรคการเมือง แต่เพราะชื่นชอบในมุมมอง วิสัยทัศน์ ในการแก้ปัญหาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม						☐ 26
19.	4) ด้านนโยบาย ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายต่าง ๆ มีความน่าสนใจ และสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้						☐ 27
20.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น ท่านเคยเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้วย						☐ 28
21.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะนโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอนั้น สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกชนชั้น						☐ 29
22.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่ท่านชื่นชอบนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง						☐ 30
23.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะท่านเล็งเห็นว่านโยบายที่พรรคต่าง ๆ นำเสนอ เป็นความหวัง และสร้างแรงจูงใจให้ท่านอยากออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง						☐ 31
24.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะมีนโยบายที่จรรโลงระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น						☐ 32

ข้อ	การตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร	ระดับการตื่นตัวทางการเมือง					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
25.	5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook, Youtube, Twitter, TikTok เป็นต้น						☐ 33
26.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางออฟไลน์ เช่น การลงพื้นที่หาเสียง ใช้แผ่นพับ ป้ายหาเสียง การจัดเวทีปราศรัย เป็นต้น						☐ 34
27.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะข้อมูลผลงานจากรัฐบาลที่ผ่านมา เป็นเกณฑ์กำหนดชี้วัดให้ท่านตัดสินใจ						☐ 35
28.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสื่อมีการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สมัคร หรือพรรค ให้ท่านได้รับรู้ก่อนการเลือกตั้ง						☐ 36
29.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะสื่อได้จัดเวทีปราศรัยระหว่างตัวแทนพรรค (ดีเบต) ที่น่าสนใจ จึงทำให้มีความสนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง						☐ 37
30.	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านสื่อที่หลากหลายช่องทาง เช่น รับข้อมูลจากสื่อหลายสำนัก, สื่อทาง Social Media ไม่รับข้อมูลด้านเดียว เป็นต้น						☐ 38

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งในปี
พ.ศ. 2566 เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

1) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ข้อเสนอแนะแนวทาง.....

.....

.....

.....

2) ด้านการหาเสียง

ข้อเสนอแนะแนวทาง.....

.....

.....

.....

3) ด้านพรรคการเมือง

ข้อเสนอแนะแนวทาง.....

.....

.....

.....

4) ด้านนโยบาย

ข้อเสนอแนะแนวทาง.....

.....

.....

.....

5) ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

ข้อเสนอแนะแนวทาง.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านการหาเสียงนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ด้านที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านพรศการเมืองนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ด้านที่ 4 ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

ด้านที่ 5 ท่านมีความคิดเห็นว่า ด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารนั้น ควรจะเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

Item-Total Statistics					
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	113.7333	129.168	.466	.	.819
A2	114.1333	132.533	.618	.	.813
A3	114.2000	127.890	.604	.	.812
A4	113.9333	134.685	.481	.	.818
A5	112.9333	148.202	.017	.	.831
A6	112.9667	146.999	.115	.	.829
B1	113.4667	135.223	.411	.	.821
B2	113.9000	130.576	.714	.	.810
B3	114.3667	123.895	.724	.	.805
B4	113.6333	130.447	.478	.	.818
B5	113.0000	145.724	.221	.	.827
B6	112.9667	150.309	-.132	.	.835
C1	114.0333	134.723	.482	.	.818
C2	113.8333	134.075	.563	.	.816
C3	114.0333	130.516	.582	.	.814
C4	114.3000	125.734	.581	.	.813
C5	113.0667	150.961	-.167	.	.836
C6	112.8667	146.189	.183	.	.828
D1	114.1667	132.351	.609	.	.814
D2	113.6333	140.378	.401	.	.822
D3	114.0333	136.999	.392	.	.822
D4	114.1333	139.637	.274	.	.827
D5	113.0667	145.444	.156	.	.829
D6	113.0333	147.551	.058	.	.831
E1	113.1000	148.714	-.032	.	.833
E2	113.0333	150.792	-.139	.	.837
E3	113.0000	149.379	-.078	.	.833
E4	113.1000	146.714	.108	.	.830
E5	112.9333	148.202	.017	.	.831
E6	112.9667	148.240	.014	.	.831

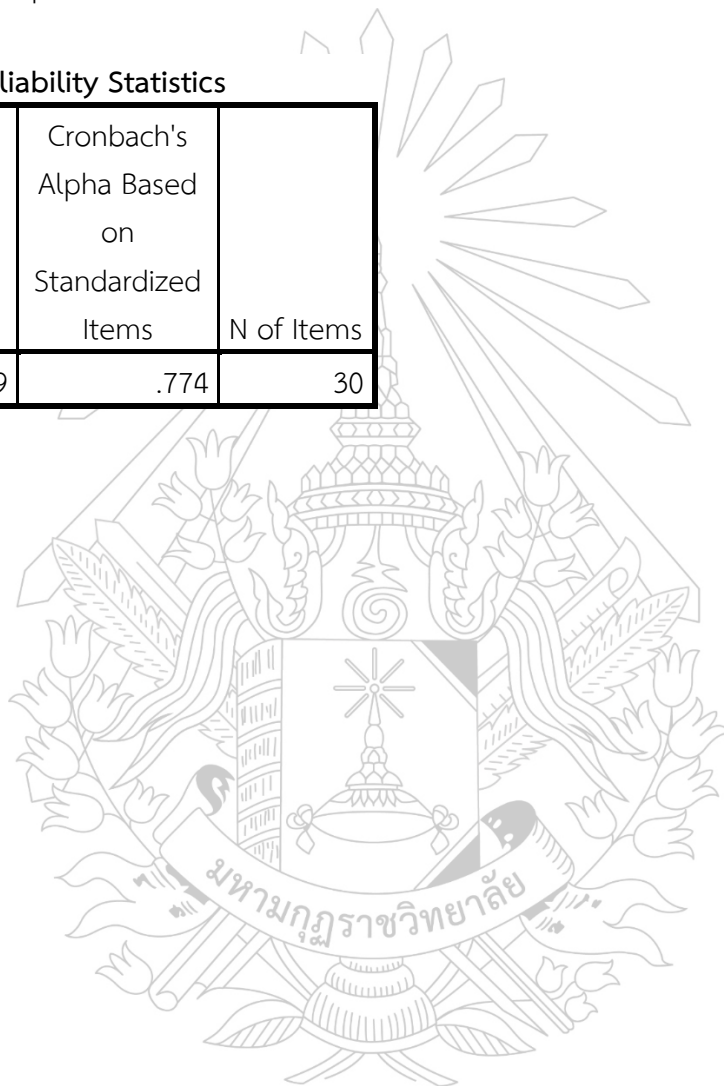
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.829	.774	30

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	ภัทรานิษฐ์ เกษรสมล
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2511
สถานที่เกิด	-
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ร.บ. (รัฐศาสตรบัณฑิต) สาขา การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	96/5 หมู่ 2 ต.คลองใหม่ อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
ผลงานตีพิมพ์	-
รางวัลที่ได้รับ	-

